

«КУЛЬТУРНА-ДЕРЖАВА»
Громадська організація

Чуриков Ю.І.

04071, м. Київ, вул. Верхній вал, 62, к.18
+380-098-043-57-52

E-mail: y_churikoff@ukr.net

код ЄДРПОУ 44952541

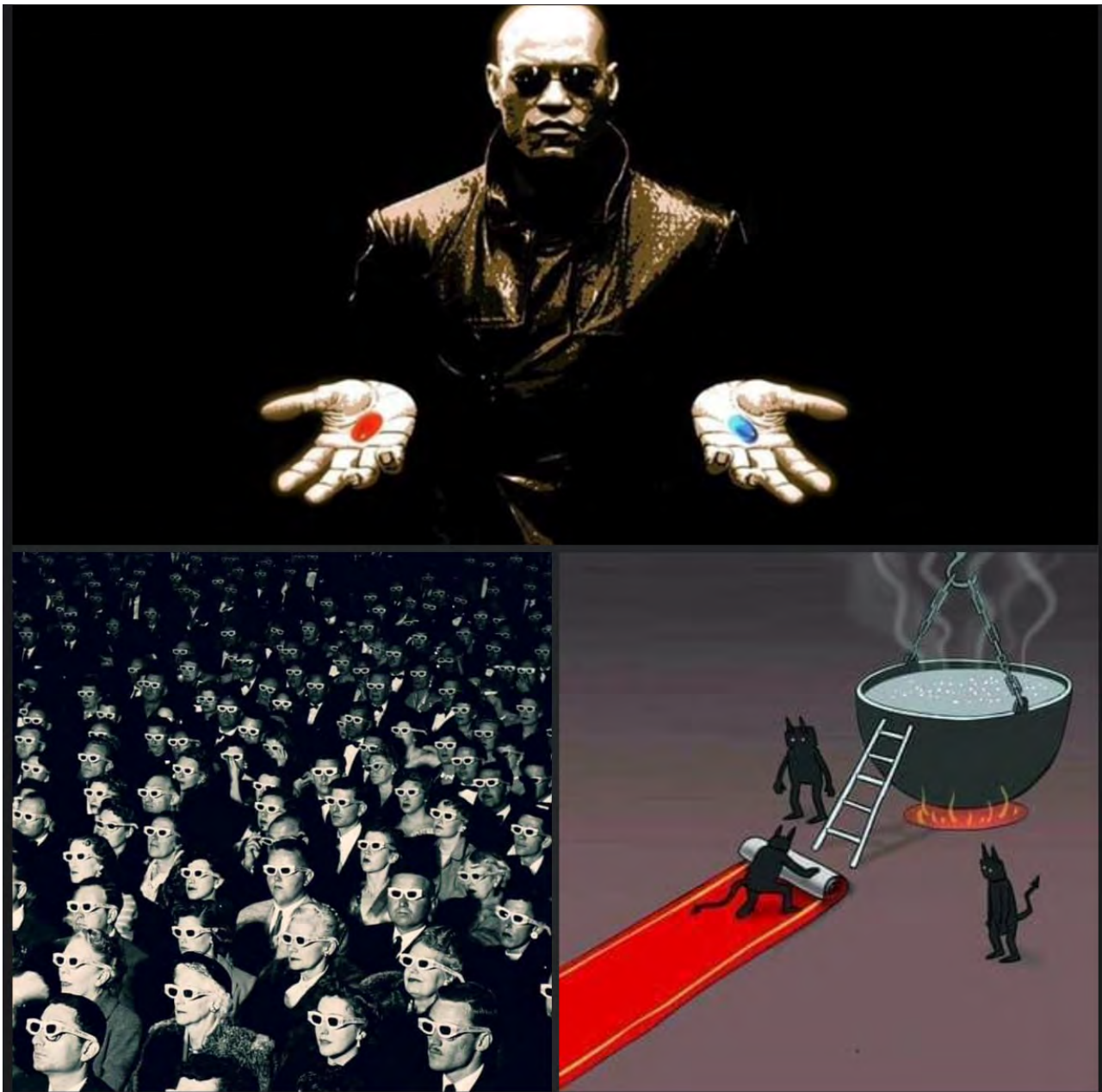
Тиж Ю.О.

Сертифікат на проектні роботи
Серія АА № 004182 виданий 21.12.2018 р.

www.kyiv-heritage.com

www.kyiv-heritage-guide.com

www.kyiv-landuse.com

Україна: ВИЗВОЛЕННЯ

Дайджест. Том 3

Книга 11. Статті та новини, № 2.001-2.200

Київ - 2026

1. АНОТАЦІЯ

1. Дайджест (преса)

Дайджест (англ. *digest* — стислий виклад, резюме) — інформаційний продукт (видання, стаття, *підбірка*), що містить виклад творів у вигляді витягів з оригіналу чи у формі його вільного перекладу або добірку у повному чи скороченому вигляді найцікавіших творів, вибраних з інших видань.

Як правило, до такого передруку систематично вдаються провінційні друковані газети, які мають слабку кореспондентську мережу і відчують брак інформації й поповнюють її недостаку за рахунок столичних видань. Наявність великої кількості дайджестів — ознака низького фахового рівня видання. Свідченням журналістської майстерності є наявність у газеті чи журналі значної кількості ексклюзивних матеріалів, тобто таких, що виготовлені саме для цього видання його кореспондентами та оглядачами.

Але навіть авторитетні газети з глибокими традиціями сьогодні не обходяться без передруків найбільш цікавих матеріалів з інших видань, вміщуючи їх у рубриках «Наші передруки», «Дайджест» тощо. Для читачів такі рубрики цікаві, оскільки в них часто із скороченням малоістотних частин уміщуються сенсаційні, непересічні твори та праці, які збагачують читача новими знаннями, несподіваними інтерпретаціями фактів.

Первісно дайджестами називалися адаптовані для масового читання твори світової класики. Великі за обсягом романи стискувалися до розміру брошурки, що потребувала невеликого часу для ознайомлення й дешево коштувала. За допомогою такого видання можна було за півгодини «пройти» «Сагу про Форсайтів» Д. Голсуорсі чи «Війну і мир» Л. Толстого. Зрозуміло, що такі дайджести могли дати тільки псевдознання і аж ніяк не знайомили читачів ні з реальною філософською концепцією, ні з образним світом творів. Тим паче, що будь-який переказ обов'язково містить у собі елементи вибіркості, а, отже, й інтерпретації.

2. Моніторинг ЗМІ

Підготовка дайджестів публікацій є однією з найбільш поширених послуг у галузі **професійного моніторингу** засобів масової інформації. Її зміст полягає у створенні **добірки найважливіших матеріалів за визначеною тематикою та за визначений період**. Такий інформаційний продукт надає змогу відслідковувати головні новини у певному напрямку, отримувати експертні оцінки та прогнози розвитку галузі, відстежувати діяльність конкурентів тощо. **Перевагою цього виду отримання даних є відсутність «інформаційного шуму».**

2. ПЕРЕДМОВА

3. ВСТУП

А. Авторитаризм

— это политический режим, при котором централизованная, несменяемая власть одного лица или группы (например, партии) сосредоточена в своих руках, при этом сохраняются отдельные экономические и гражданские свободы. В таком режиме оппозиция подавляется или не имеет возможности существенно влиять на политику, а граждане не могут влиять на смену власти через выборы. Основное отличие от тоталитаризма заключается в том, что авторитаризм не стремится контролировать все сферы жизни граждан, оставляя большую часть частной жизни без вмешательства государства.

1. Ключевые характеристики авторитаризма

- (1) **Централизация власти:** Вся или большая часть власти сосредоточена в руках одного лидера или узкой группы лиц.
- (2) **Подавление оппозиции:** Несистемная оппозиция полностью подавляется, а легальная оппозиция лишена возможности существенно влиять на политику.
- (3) **Сохранение свобод:** Отдельные экономические, гражданские и духовные свободы могут сохраняться, но под контролем государства.
- (4) **Отсутствие реального контроля:** Население не имеет возможности контролировать процесс принятия и исполнения политических решений.
- (5) **Невозможность смены власти через выборы:** Сменить авторитарного лидера в результате выборов практически невозможно.

2. Отличия от тоталитаризма

- (1) **Сфера контроля:** Тоталитаризм стремится к полному контролю над всеми аспектами жизни граждан, в то время как авторитаризм фокусируется на политической сфере и может не вмешиваться в частную жизнь.
- (2) **Идеология:** Тоталитарный режим требует идеологической однородности и мобилизует население вокруг государственной идеологии, тогда как в условиях авторитаризма идеология может отсутствовать или быть второстепенной, и чем аполитичнее население, тем лучше.
- (3) **Цель:** Тоталитаризм часто связан с построением утопического государства, тогда как авторитаризм в основном направлен на решение текущих задач и поддержание стабильности.

Б. Тоталитаризм

— это политический режим, при котором государство осуществляет абсолютный, полный (тотальный) контроль над всеми аспектами жизни общества и каждого человека. Он характеризуется наличием одной правящей партии, единой государственной идеологии, монополией на информацию и экономику, а также использованием идеологического террора и репрессий для подавления любого сопротивления.

1. Ключевые признаки тоталитаризма

- (1) **Однопартийная система:** Существует только одна массовая партия, слитая с государственным аппаратом, которая обладает монопольным правом на политическую деятельность.
- (2) **Государственная идеология:** Разработана и навязывается единая идеология, которая объявляется абсолютной истиной. Любое несогласие с ней считается преступлением.
- (3) **Монополия на информацию:** Государство контролирует все средства массовой информации (печать, радио, телевидение), а также образовательные и культурные программы, создавая монополию на распространение «официальной» информации.
- (4) **Государственный контроль над экономикой:** Государство полностью контролирует экономическую и профессиональную деятельность, подчиняя её своим идеологическим целям.
- (5) **Идеологический террор и репрессии:** Используется как массовый террор и репрессии, так и идеологический террор для борьбы с любыми инакомыслящими и «врагами народа». Репрессии могут быть направлены не только на политических оппонентов, но и на тех, кто нарушает экономические или профессиональные нормы, которые превращаются в идеологические проступки.
- (6) **Культ личности:** Часто наблюдается культ личности вождя или правителя, который является воплощением идей партии.
- (7) **Мобилизация населения:** Регулярная мобилизация населения для достижения великих целей, которые ставит перед собой государство.

2. Отличие от авторитаризма

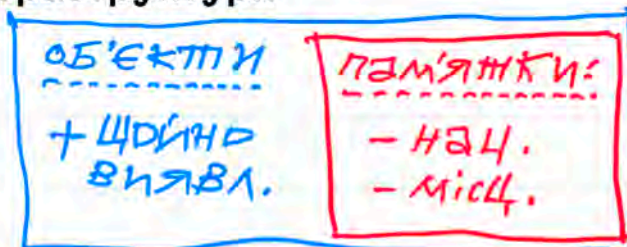
В отличие от авторитаризма, который стремится контролировать в основном публичное пространство и политическую сферу, тоталитарный режим пытается **полностью подчинить себе и частную жизнь граждан, а также их мысли.**

ДАЙДЖЕСТ

- Алло, это прачечная?

- Ху^лчечная! Министерство культуры!

Росіяни пошкодили 1783 пам'ятки культурної спадщини та 2540 об'єктів культурної інфраструктури

Станом на початок травня 2026 року через російську агресію в Україні зруйновано та пошкоджено 1783 пам'ятки культурної спадщини та 2540 об'єктів культурної інфраструктури.

Серед пошкоджених об'єктів культурної спадщини 161 мають статус національного значення, 1460 – місцевого, 162 – щойно виявлені. Повністю зруйновано 46 пам'яток культурної спадщини.

ЧЬИ ДЕНЬГИ, ТОГО И ВЛАСТЬ: Почему налоги должны оставаться в общине

2026-05-13

Warden Null

Допустим, вы победили. Допустим, произошло чудо, и левиафан дрогнул. У вас в сейфе легально лежит штурмовая винтовка, в судах сидят реальные

присяжные с правом нуллификации, а местным полицейским департаментом рулит жесткий, выборный шериф, который смотрит в рот только своим избирателям.

Вы выдыхаете. Вы думаете, что система сломана, а свобода, наконец, наступила.

Но рано открывать шампанское. С точки зрения физики власти, вы только что построили идеальную крепость, но забыли все запасы провизии снаружи. У вас есть право на сопротивление, но нет ресурсов на жизнь.

Ключ от этой крепости по-прежнему лежит на столе у столичного клерка.

Потому что свобода — это не только стволы и правильные законы. Свобода — это физика. Это калории. Это ресурсы.

Право на насилие, не подкрепленное суверенным правом на собственные деньги, — это просто карнавал для инфантилов.

Пока вы радуетесь новому шерифу, столичная бюрократия усмехается, глядя на вас из окон Министерства финансов. Ей не нужно посылать спецназ, чтобы усмирить ваш мятежный округ. Ей не нужно с вами воевать. Ей достаточно сделать один звонок в Государственное казначейство.

Бензин для патрульных машин вашего шерифа. Зарплата его помощникам. Патроны для тренировок. Все это стоит денег.

И если эти деньги собираются в вашем районе, отправляются наверх, в бездонный котел столичного бюджета, а затем спускаются вам обратно в виде «дотаций» и «субвенций» — вы ничем не управляете.

Ваш шериф на поводке. Ваша громада — не политический субъект, а стадо на откорме. Как только ваш местный правоохранительный щит попытается заблокировать незаконный интерес столичных элит, вам просто отключат финансирование. Бюрократический вентиль перекроют. Через два месяца патрульные машины встанут на прикол, а помощники шерифа разбегутся искать работу, чтобы кормить семьи.

Физика безжалостна: кто контролирует калории, тот контролирует мышцы. Кто распределяет бюджет, тот диктует приговоры.

Современное постсоветское государство построено на фискальной архитектуре Золотой Орды.

Это гигантский экстрактивный насос.

Он запрограммирован так, чтобы

1) — выкачивать произведенную на местах добавленную стоимость в единый центр,

2) — превращать ее в инструмент политического шантажа и раздавать обратно в обмен на абсолютную, рабскую лояльность.

В этой схеме мэр, глава общины или начальник полиции не могут быть самостоятельными фигурами по определению.

Они — вассалы.

Их главная компетенция — не развитие территории, а способность выбить, выпросить, вылизать себе строчку в государственном бюджете.

Пока налоги уходят в центр, любая местная власть будет лояльна центру, а не вам.

Это не вопрос плохих людей. Такова математика выживания.

Хотите настоящей субъектности? Хотите, чтобы ваш округ превратился в крепость, в юрисдикцию, где права собственности железобетонны? Тогда вы обязаны перерезать фискальную пуповину.

Налоги должны генерироваться, собираться и оставаться на земле. Там, где ходит ваш шериф и где стоит ваш дом.

И здесь мы упираемся в самый грандиозный развод XX века.

В инструмент, который сделал граждан политическими импотентами.

В налог на добавленную стоимость — НДС.

О нем мы поговорим отдельно и подробно, но сейчас нужно зафиксировать базу.

— НДС — это идеальное оружие экстрактивного государства. Это финансовое снотворное.

Его прелесть для Левиафана заключается в невидимости.

Вы платите его каждый день — покупая хлеб, заправляя машину, оплачивая интернет. Государство залезает к вам в карман трижды в день, но ваш мозг этого не фиксирует, потому что налог трусливо зашит в ценник.

Вы не чувствуете боли расставания со своими деньгами. А раз нет боли — нет и гнева.

Раз нет гнева — нет запроса на жесткий аудит государства.

Именно поэтому обыватель может искренне возмущаться коррупцией, но в глубине души считать, что дороги, школы и полицию оплачивает какое-то абстрактное «государство».

Институциональная свобода требует другой психики. Психики злого акционера. А она формируется только через прямые, видимые, болезненные местные налоги.

Представьте, что НДС отменен.

Вместо него вы платите *Sales Tax* (местный налог с продаж) в бюджет вашего города и *Property Tax* (налог на недвижимость/землю) в бюджет вашего округа.

И главное — вы платите это не невидимыми транзакциями на кассе. Раз в год вы получаете счет на несколько тысяч долларов за свой дом. И вы вынуждены своими руками перевести эту сумму на счет округа.

Вот тут начинается магия.

— В момент, когда вы своими руками отрываете от сердца конкретную, осязаемую котлету денег и отдаете ее в муниципалитет, ваша политическая инфантильность умирает.

Вы больше не проситель. Вы — инвестор с дубиной.

Вы приходите на заседание местного совета, пинком открываете дверь и требуете ответа:

— какого хрена за мои четыре тысячи долларов в год шериф не посадил банду автоугонщиков? Почему асфальт на моей улице сошел вместе со снегом? Почему в местной школе крыша течет, а вы, твари, выписываете себе премии?

И вы имеете на это право, потому что вы — физический спонсор этого банкета. И бюджет шерифа, до последнего цента, лежит не в столичных банках, а на счету казначейства вашей общины. Столица больше не может его заморозить.

Только так громада обретает субъектность.

Громада — это не хоровод в вышиванках по праздникам и не коллективное поедание шашлыков в парке.

Громада — это корпорация. Это боевая, экономическая и правовая единица, объединенная защитой своих активов.

И как только мы оставляем деньги внизу, мы запускаем самую мощную, самую беспощадную силу эволюции — конкуренцию юрисдикций.

В унитарной системе с общим бюджетом все районы одинаково бесправны и одинаково убоги. Грабитель будут везде, по единым тарифам. Спрятаться негде.

Децентрализованные налоги ломают этот картель.

Если ваш округ сам определяет размер местного налога, сам выбирает шерифа и сам содержит суд присяжных — начинается битва за налогоплательщика.

— Округа начинают конкурировать друг с другом так же, как конкурируют Apple и Samsung.

Допустим, в округе «А» к власти пришли леваки-популисты. Они задрали местный налог до небес, чтобы выплачивать пособия местным бездельникам. Они выбрали мягкотелого начальника полиции, который боится применять силу, из-за чего на улицах стали грабить.

Что произойдет в нормальной системе?

Местный бизнесмен посмотрит на этот цирк, посчитает убытки, соберет станки в грузовик и перевезет свое предприятие в соседний округ «Б». Туда же переедут адекватные специалисты.

А в округе «Б» налоги низкие, мэр жадный до инвестиций, а шериф отстреливает грабителей еще на этапе попытки залезть в чужой дом. В итоге округ «Б» богатеет, строит новые дороги и привлекает капиталы.

— Округ «А» банкротится, превращается в гетто и подыхает от финансового истощения.

Это называется «голосование ногами».

И это единственный рабочий механизм принуждения властей к эффективности.

— Вы не можете заставить бюрократа быть честным через антикоррупционные органы.

— Вы можете только поставить его в условия, когда он обязан обеспечить лучшие правила игры, иначе его юрисдикция вымрет от голода.

Ни один нормальный мэр или местный совет не будет ссориться с бизнесом и устраивать маски-шоу, если бюджет района напрямую зависит от того, работает этот бизнес здесь, или завтра переедет на двадцать километров восточнее.

Рейдерство теряет экономический смысл на локальном уровне.

А столичным рейдерам здесь просто дадут по рукам местные же копы, чья зарплата зависит от налогов этого самого завода, который приехали отжимать федералы.

Круг замкнулся.

1) — Вторая поправка и вооруженный народ гарантируют нераспространение абсолютной тирании.

2) — Выборный шериф и суды присяжных гарантируют защиту ваших прав от местного беспредела.

3) — А местные, локализованные налоги обеспечивают эту систему кровью. Делают ее полностью автономной и независимой от настроений столичных небожителей.

— Не бывает независимого шерифа на казенном подсосе.

— Не бывает сильной громады, стоящей с протянутой рукой под кабинетом министра.

— Не бывает свободы там, где вы не контролируете свои налоги.

Пора прекращать смотреть на государство как на благодетеля, который «выделяет средства».

У государства нет никаких своих средств.

Есть только те деньги, которые они у вас изъяли под угрозой насилия.

Мы обязаны разрушить фискальную централизацию.

Обрезать трубы, по которым деньги высасываются вверх. Оставить калории мышцам на местах.

Пусть в столице остается только бюджет на армию и дипломатию.

Все остальное должно решаться, финансироваться и контролироваться на уровне вашего двора, вашей улицы и вашего округа.

А иначе — все это просто смена декораций на все той же скотобойне. С красивыми, вооруженными шерифами, которым завтра не за что будет заправить автомобиль.

№ 2.003

1) — Цивільний Кодекс, 2) — Трудовий Кодекс, мігранти та Шаріат: нові закони пишуть не для українців?!

2026-05-14

Гаврилечко

Українцям вже 35 років поспіль продають «реформи». Під загальним гаслом «за все хороше, проти всього поганого».

Але якщо прибрати красиві слова – **йде зміна «правил гри».**

І ця зміна завжди спрямована проти інтересів громадян. Всі 35 років.

Найбільші поточні афери з цього реформаторського тренду

– це проекти 1) — Цивільного кодексу та 2) — Трудового кодексу.

Грунтовні аналізи їх вже неодноразово робились, тому кілька слів лише про базові принципові зміни. Ті самі, що змінюють правила гри.

1. Цивільний кодекс

У правове поле вводить поняття **«доброзвичайність»**. Звучить позитивно. Апелює до традицій.

Але по факту це означає:

— рішення можна ухвалювати не тільки за законом – а за уявленням про «правильне» чи «неправильне».

Тобто,

1) — було: норма → рішення, а

2) — стає: оцінка → рішення

І тут важливий момент.

Подібна логіка вже існує в інших правових системах.

— Наприклад – у шаріатському праві ісламського світу.

Там рішення базуються не лише на формальній нормі, а й на моральній оцінці поведінки.

Суддя (каді) має право: тлумачити; оцінювати; враховувати контекст.

Поява аналогічних норм в українському правовому полі означає одне:

— **право частково стає інтерпретаційним!**

Це не «погано»/«добре» – це інша правова модель!

Не пов'язана із римським правом, що є базою нашого вітчизняного (та й усього західного світу в цілому, навіть якщо брати до уваги острівне прецедентне право, а на лише континентальне).

Які ж це матиме наслідки?

Пояснюю: як тільки з'являється інтерпретація, то це –

(1) — більше влади у того, хто вирішує;

(2) — менше прогнозованості й вища варіабельність рішень;

(3) — більше залежності від «людського фактору».

Корупція, після цього, стане дійсно наріжним каменем всієї системи державної влади. Офіційно.

Бо різниці між самостійним трактуванням законів та тотальною корумпованістю немає.

Тобто,

— введення «доброзвичайності» в правове поле – це 100% легітимація корупції.

2. Трудовий кодекс

Основа нового проекту – звуження прав працівників та зниження спроможності професійних спілок.

Саме так:

— не «оновлення», а «звуження прав» є базою всіх змін.

І все це на тлі того, що судовий захист прав буде побудований на...

— трактуванні норм законодавства через оцінку на «доброзвичайність».

3. Демографія

Україна втратила значну частину населення через війну, хоча й до війни скорочення йшло шаленими темпами.

Це призвело до структурних змін на ринку праці та певного дефіцит робочої сили.

Зазвичай на це економіка реагує просто:

— або 1) — автоматизація, або 2) — імпорт праці

А тепер найцікавіше: під кого переписуються «правила гри»?

Коли ти:

(1) — робиш право гнучким;

(2) — послаблюєш захист;

(3) — додаєш інтерпретацію;

то ти створюєш систему, де:

(1) — менше формальних бар'єрів;

(2) — більше ручного управління.

І ця система точно не має нічого спільного із демократичною.

З огляду на те, що на трьох померлих в нас припадає один новонароджений і ситуація точно не покращуватиметься в найближчий час, а

1) — за проектом Цивільного Кодексу набуття прав власності на житло починає залежати від фактичного проживання в приміщенні (окремий привіт окупантам, права яких на захоплене житло українців також легітимізуються)

то скоріш за все

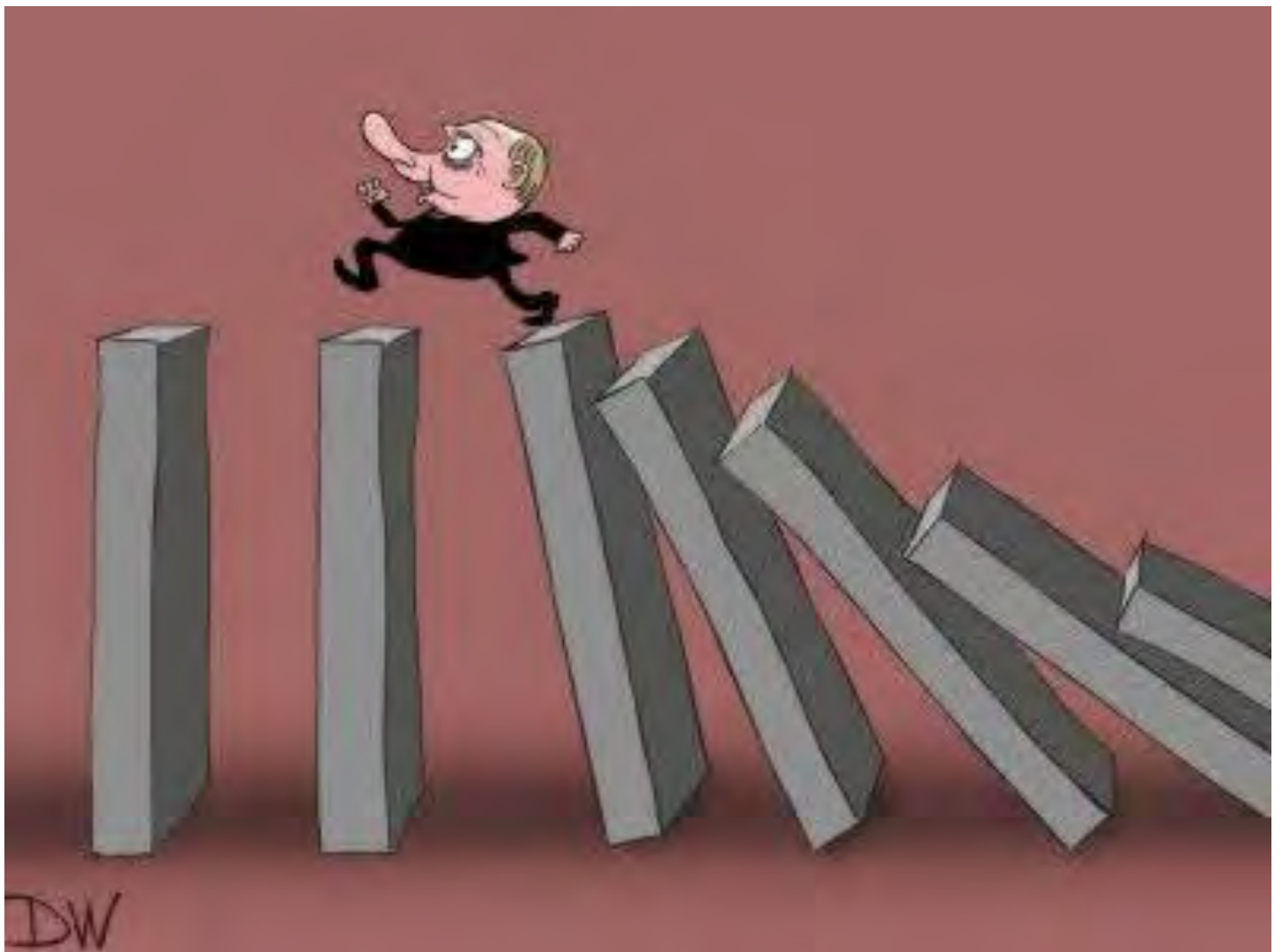
2) — **ця система розробляється для... регуляції діяльності нових поколінь трудових мігрантів!**

Бо незабаром їх стане фізично більше на ринку праці, ніж українців.

Якщо хтось помітить тут «теорію змови»... тож чекаю на контраргументи. Бо краще б я помилявся у висновках...

№ 2.004

Из старого, первоначальный пост еще из 2019 года, потом добавлялись новые "успехи"

2026-05-14

Вехи "славного" пути

2008 - "Международный финансовый центр в Москве" - деньги выделены, структуры созданы - результата нет. Об этой идее уже и не вспоминают.

2010 - "инноватика" и "силиконовая долина" в Сколково - закончилось растратой денег на создание мест бюрократам, но при этом не создано ни одного технологической компании вышедшей на IPO (первичное размещение акций на бирже), а единственный международный успех российского технологического предпринимателя Павла Дурова с Телеграммом случился вне российской юрисдикции.

2011 - "новая индустриализация на 43 трлн" и "25 млн высокотехнологичных рабочих мест" - даже не начинали реализовываться - забыты сразу после выборов 2012 года.

2011 - Госпрограмма Вооружений-2016 (2020) потрачено более 20 трлн рублей. Объявленные цели не достигнуты. Влияния на экономику не оказала, средние темпы роста ВВП за последние десять лет 1% в год.

2012 - Федеральным законом № 174-ФЗ создан Фонд перспективных исследований - "аналог американской ДАРПА" - об успехах не слышно.

2014 - импортозамещение. Громкая программа закончившаяся увеличением импорта пальмового масла и признанием Росстата, что 30% учитываемой им продукции "успешно растущего" с/х - это банальные "приписки"

2016 - "сквозные технологии" - много крику, но даже не смогли толком сформулировать что это такое. Но деньги на организацию конференций и семинаров освоены бюрократией успешно.

2017 - "майнинг криптовалют" и "блокчейн" - шумный проект закончившийся не начавшись.

2018 - Дефолт по социальным обязательствам платить пенсию с возраста 55/60 лет.

2018 - "цифровая экономика" - самая модная тема деньги выделяются, куча дилетантов широкого профиля уже заработавших денег на рассказать сказок про "инноватику", "сквозные технологии" и "блокчейн" их опять успешно осваивает с тем же результатом.

2019 - окончательная потеря лидерства в освоении космоса. Однако деньги освоены и дальше будут осваиваться на девелоперских проектах после разгрома московской площадки НПО им. Хруничева.

2020 - срыв ГПВ-2020: 3 АПЛ вместо 8, несколько сот старых танков Т-90 вместе 2300 "Армат", 0 комплексов С-500, вместо 38, самолет поколения 4++ (вместо 5-го) Су-57.

2018-24 — Национальный проект «Жильё и городская среда» — это программа, которая должна была быть реализована в России с октября 2018 года по декабрь 2024 года.

Её ключевые цели — обеспечение доступным жильём семей со средним достатком, увеличение объёмов жилищного строительства, повышение комфортности городской среды.

Результат - невиданный ранее рост цен на жилье на первичном рынке и более 2 трлн выплат из бюджета на компенсацию банкам "потерь" от льготной ипотеки. Этот нацпроект несмотря на провал продолжается.

2020-25 — Национальный проект «Продолжительная и активная жизнь» — в июле 2020 года Владимир Путин утвердил цели национального развития до 2030 года. Согласно указу, к 2030 году правительство должно обеспечить повышение ожидаемой продолжительности жизни до 78 лет и до 81 года к 2036 году. По итогам 2024 года ожидаемая продолжительность жизни (ОПЖ) при рождении снизилась на 0,6 года и составила 72,8 года, согласно оценке Росстата.

Приятного прослушивания новых сказок про нацпроекты.

№ 2.005

**Звернення Президента України до учасників саміту
«Бухарестської дев'ятки»**

2026-05-13

Дуже дякую, дорогий Нікушоре! Дуже дякую за запрошення!

Каролю, друзі!

Шановні президенти!

Важливо, що сьогодні ми маємо цей формат, який об'єднує Північну та Центральну Європу – саме ту **частину Європи, яка перебуває під прямою російською загрозою** в усіх сенсах. Це було очевидно ще до початку повномасштабного вторгнення Росії в Україну, коли Росія почала вимагати, щоб НАТО повернулося до кордонів 1997 року.

Іншими словами, **вони вимагали відмовитися від усіх вас, від усіх нас.**

Це був **безглуздий і абсолютно неприйнятний російський ультиматум**, але вони точно повернуться до нього, якщо отримають шанс.

Тож наше спільне завдання – зробити так, щоб російське керівництво більше ніколи не могло висувати такі ультиматуми, намагатися домінувати над сусідами чи дестабілізувати їх або починати війни без наслідків.

Це базові елементи нашої спільної безпеки – гарантувати, що Росію буде зупинено в її спробах вести війну проти всіх нас разом і проти кожного з нас окремо.

І ми вже зробили багато, щоб стримати Росію та показати їй, що війна більше ніколи не принесе перемоги й не дозволить уникнути руйнівних наслідків для самого агресора.

Насамперед я хочу подякувати всім вам за вашу велику підтримку.

Щиро дякую!

Дякую вашим людям, вашим країнам, усій Європі, Сполученим Штатам.

Ми дуже-дуже вдячні за підтримку України протягом усіх цих років війни.

Ми в Україні справді відчуваємо її – вашу підтримку – і те, як ми всі разом працюємо у сфері оборони та безпеки, в енергетичній співпраці, а також в інших економічних і політичних напрямках.

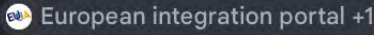
Життєво важливо продовжувати підтримувати Україну, адже це перше й найважливіше, що зупиняє Росію, – наша оборона.

Тож у цьому контексті ми розраховуємо, що

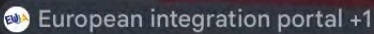
— європейський пакет підтримки обсягом 90 мільярдів євро запрацює не пізніше початку червня, а

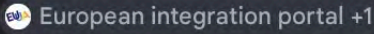
— перша частина фінансування буде спрямована, зокрема, на виробництво критично необхідних дронів.

І нам потрібно відкрити перший кластер і дати чіткий поштовх членству України у Європейському Союзі.

Перший кластер у переговорних рамках про вступ до ЄС — це тематичний блок «**Основи**» (Fundamentals). Він є найважливішим, адже охоплює ключові засади демократії, без яких неможливий подальший прогрес. Цей кластер відкривається першим і закривається останнім.

Що входить до складу кластера «Основи»

Цей блок об'єднує найбільш фундаментальні сфери законодавства ЄС (acquis):

- **Правосуддя та фундаментальні права:** незалежність судової системи, захист прав людини.
- **Правосуддя, свобода та безпека:** боротьба з організованою злочинністю.
- **Боротьба з корупцією:** впровадження антикорупційних стратегій та робота відповідних інституцій.
- **Функціонування демократичних інститутів.**
- **Економічні критерії:** макроекономічна стабільність та управління державними фінансами.
- **Статистика та Державні закупівлі.**

Усе готове для першого кластера.

— І цей політичний крок надіслав би правильний, дуже правильний сигнал – про силу Європейського Союзу та політичну поразку Росії.

Ми також маємо забезпечити, щоб липень не було змарновано для європейської безпеки.

Звичайно, зараз складно сказати, які результати принесе саміт НАТО в Туреччині, з огляду на всі нинішні труднощі й деякі непрості речі у відносинах між Сполученими Штатами та Європою.

Але ви сильні союзники, і ми маємо зробити все можливе, щоб цей саміт надіслав позитивні сигнали всій євроатлантичній спільноті.

— Тож липень має довести, що НАТО сильне й не збирається розпадатися, слабшати чи відставати.

Водночас ми не повинні боятися обговорювати більш об'єднані та, в окремих сферах, більш самодостатні європейські військові спроможності.

Європа не може залежати від мінливих геополітичних настроїв.

Нам потрібно максимально об'єднувати й розвивати наші ресурси, об'єднувати й розвивати наші спроможності та виробництво у Європі, щоб ми справді мали спільну оборонну політику та спільні європейські оборонні спроможності, які посилять і всіх нас, і такі альянси, як НАТО.

Нещодавно в Україні ми зробили дуже важливі кроки, щоб допомогти нашим партнерам захищатися від найбільших сучасних загроз – дронів і комбінованих повітряних атак.

Українська безпекова експертиза вже працює в країнах Затоки, допомагає на Близькому Сході та Південному Кавказі.

І це лише початок, лише перші кроки.

Ми також розпочали цю роботу у Європі, хоча поки що не з усіма європейськими країнами.

І я запропонував Drone Deal для Європейського Союзу

– ми обговорювали це з Урсулою фон дер Ляєн та Антонію Коштою. Але, звісно, це потрібно розвивати і на рівні європейських інституцій, і, звісно, на рівні країн. Це має бути багаторівнева система.

Я переконаний, що всім нам потрібні двосторонні Drone Deals

– угоди, які допоможуть інтегрувати кожен елемент національної оборони, щоб ми могли відповідати на сучасні загрози, використовуючи виробничі можливості Європи та українську експертизу, доведену реальною обороною в реальній війні.

Зараз **багато хто може думати, що в сучасній війні головне – просто мати засоби:**

— перехоплювачі, різні типи дронів, системи радіоелектронної боротьби.

Але реальність сучасної війни така, що військові технології змінюються дуже швидко кожного дня.

Недостатньо просто мати засоби

– потрібна ще й реальна експертиза їх застосування і така сама швидкість адаптації, як і в самої загрози.

Зараз такий досвід маємо лише ми, лише наші воїни.

І саме тому важливо не марнувати ні часу, ні грошей, а будувати спільні домовленості та спільні результати.

На мою думку, це також має бути відображено в програмі SAFE, яка дає Європі можливість переозброїтися вже зараз і адаптувати наше європейське оборонне виробництво до сучасних викликів. «Разом» – ключове слово для Європи, щоб кожен був захищений.

І ще кілька моментів.

Звичайно, ми не відмовляємося від дипломатичних зусиль

Введено в дію
Указом Президента України
від 30 вересня 2022 року
№ 679/2022

РІШЕННЯ

Ради національної безпеки і оборони України

від 30 вересня 2022 року

Щодо дій України у відповідь на спробу Російської Федерації анексувати території нашої держави, з метою гарантування безпеки євроатлантичного простору, України та відновлення її територіальної цілісності

Ураховуючи результати засідання Ставки Верховного Головнокомандувача та заслухавши членів Ради національної безпеки і оборони України, Рада національної безпеки і оборони України **вирішила:**

1. Констатувати неможливість проведення переговорів з Президентом Російської Федерації В.Путіним.

і сподіваємося, що тиск на Росію разом із перемовинами в різних форматах допоможе встановити мир.

Санкції працюють, наші далекобійні спроможності працюють, і кожна форма вашого тиску працює.

Ми перебуваємо в постійному контакті з нашими американськими партнерами.

Ми вдячні.

І ми розраховуємо, що питання завершення війни Росії проти України буде порушене й зараз, коли Президент Сполучених Штатів перебуває в Китаї.

Але, будь ласка, не забувайте, що

— найефективніші інструменти – це ті, які можуть фізично зупинити росіян.

Це особливо стосується програми PURL, яка дає нам змогу тут і зараз, поки Європа ще не має достатнього виробництва антибалістичних ракет, купувати такі ракети.

Пане секретарю, щиро дякую за ваше лідерство в цій програмі. PURL важлива, критично важлива.

І ті, хто має спроможності, будь ласка, долучайтеся до нашої антибалістичної коаліції, яка зараз формується.

— Учора, зокрема, відбулася зустріч на рівні радників із питань національної безпеки – дуже хороша зустріч, дякую всім партнерам.

І використаймо ці найближчі тижні, щоб точно визначити,

— як працюватиме Коаліція охочих, частиною якої є багато хто з вас, і

— які безпекові гарантії реально можуть бути запроваджені за 1) — вашої участі, за 2) — участі всіх європейців і 3) — Сполучених Штатів.

Це дуже важливо, щоб допомогти просунути ситуацію до миру.

І наостанок.

Дехто намагається подати це як дві протилежні мети:

— з одного боку 1) – підвищення якості життя людей і зниження вартості життя, а з іншого 2) – зміцнення безпеки та оборонних спроможностей.

Але ми маємо пам'ятати:

— ціни на пальне, вартість енергоносіїв та конкурентоспроможність Європи є такими самими цілями для Росії, як і

— наша незалежність та право наших народів обирати власне майбутнє.

Росія атакує гаманці європейців так само, як атакує їхні права.

Саме тому що

— сильнішими ми є, то більше стабільності матимуть наші люди.

Нам потрібно більше співпраці між усіма нами й, звісно, більше спільних результатів в обороні.

Дуже дякую.

№ 2.006

Милин Дмитрий

1 ч. · 🌐

2026-05-14

...

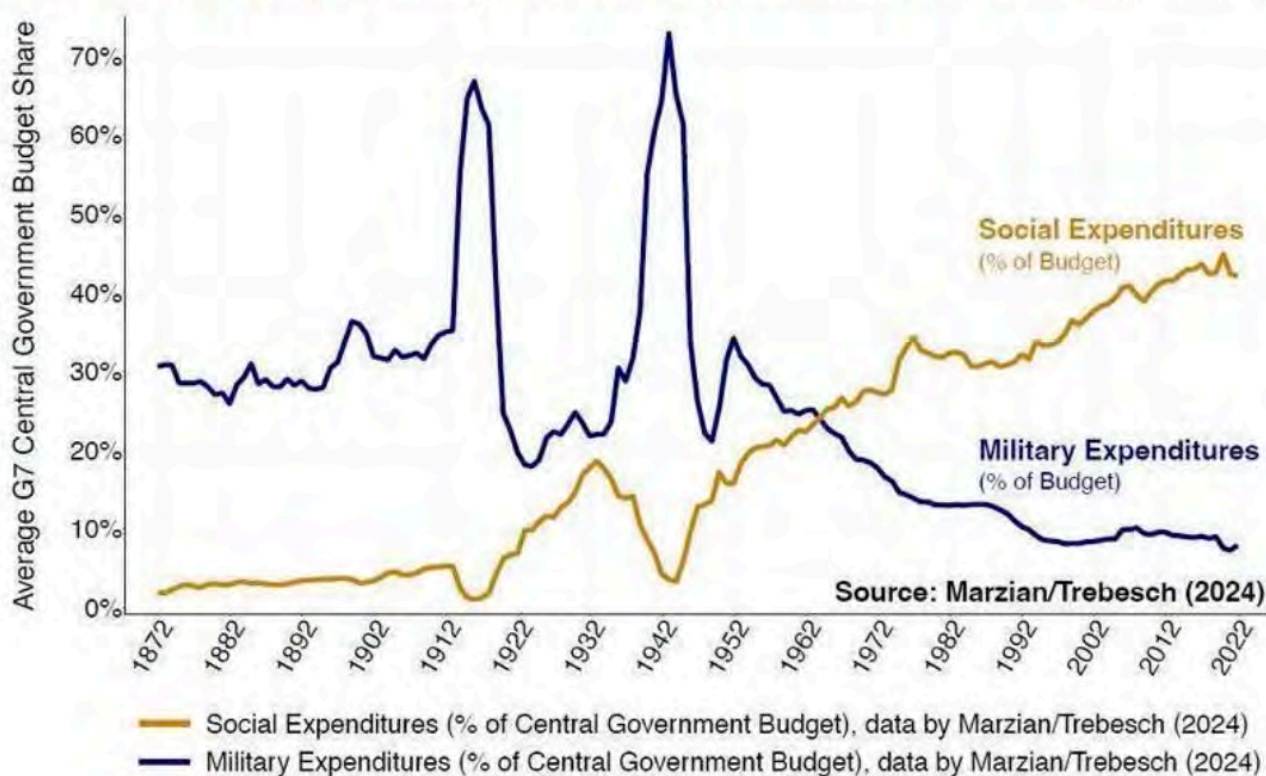

Мерц готовит пенсионную реформу. Говорит не бойтесь **я все таки полностью пенсию не отменю, но впредь рассчитывайте на свои силы. Его освистали.**

Тем самым немецким пенсионерам путешествующим по курортам приготовиться!

Как я много писал ранее, **ЕС не потянет увеличения военных расходов при том уровне "социалки", которым гордились европейцы и том уровне долгов. "Социалку" ожидаемо стали "резать"!**

Figure 1: Guns vs. Butter – military and social expenditures in G7 countries, 1870–2022

№ 2.007

Милин Дмитрий

1 ч. · 🌐

2026-05-14

...

Экономист Ричард Вернер заявил, что Евросоюз во многом построен по модели Советского Союза, только в более мягкой и бюрократической форме. По его словам, как и в СССР, внешняя демократическая оболочка скрывает систему, где ключевые решения принимают структуры, не избираемые напрямую гражданами.

Вернер обращает внимание на то, что Европарламент в основном утверждает и корректирует инициативы, тогда как монополия на внесение законов принадлежит Еврокомиссии — органу, который не избирается населением напрямую. Он также напоминает, что Маастрихтский договор и запуск евро были стремительно продвинуты сразу после распада СССР в 1991 году.

Особый вес этим словам придает фигура самого Вернера: именно он ввёл в оборот термин «количественное смягчение» и заранее предупредил о кризисе 2008 года.

Со стороны это выглядит как всё более громкий спор о так называемом «демократическом дефиците» Европы, который раньше считался темой евроскептиков, а теперь обсуждается уже в мейнстриме.

ЕС всё чаще воспринимается не как союз наций, а как наднациональная технократия, где гражданам оставляют право голосовать, но не право определять курс.

Обіцяв після параду написати, які сценарії можливі на найближче майбутнє

2026-05-14

Пекар

Опис правильно було би робити таким чином:

— 1. Стан справ. 2. Стратегії сторін. 3. Сценарії.

Однак описувати стан справ не буду, бо хто слідкує, той і так все знає, а хто не слідкує, той все одно не вірить чужим оцінкам.

Стратегії сторін залишаються незмінними з осені

1. Стратегія росії полягає в тому, щоб

— продовжувати тиснути на Сили оборони України з метою повільного просування за будь-яку ціну; продовжувати тиснути на українське суспільство кінетично та інформаційно з метою поширення зневіри та бажання капітулювати; продовжувати залякувати європейців з метою примусити припинити підтримку.

2. Стратегія України полягає

— в нейтралізації ворожих зусиль в усіх доменах та

— в посиленні ударів по найбільшій частині імперії -- по гаманцю, маючи на меті зменшення нафтового експорту та видобутку.

3. Стратегія США полягає в тому, щоб

— абстрагуватися від невігідної для себе російсько-української історії та

— сфокусуватися на важливіших театрах дій.

4. Стратегія Європи полягає

— у виграші часу для розгортання виробництва та збройних сил. — Той факт, що США не захищатимуть Європу, нарешті вже прийнятий як база.

5. Стратегія Китаю полягає в тому, щоб

— чекати. Китай все влаштовує: росія послаблюється, США ізолюються від Європи, все йде за планом.

1) — США не можуть і не хочуть тиснути на росію.

2) — Китай може, але за умови, якщо США сильно попросять,

— а США не проситимуть, бо Китай за це вимагатиме надто високу ціну.

3) — Росія не може й не хоче зупинити війну

Не хоче, бо

— російське керівництво ще вірить в успіх своєї стратегії:

ще трохи, і Україна посиплеться.

Не може, бо:

1) — не має грошей на переведення економіки на цивільні рейки,

2) — не може позбавити вищі еліти заробітків на війні,

3) — не має що показати населенню як перемогу,

4) — не має рішення, куди дівати армію лузерів, яких не можна повертати додому у випадку мирної угоди, бо рознесуть росію на шматки, як у 1917.

Минулого року Путін послідовно відхиляв всі пропозиції красивого виходу.

Нині вже красивих виходів не залишилося. Шлях лише один, вперед, у бетонну стіну на повній швидкості.

Це означає, що

— **росія буде продовжувати війну, скільки зможе, і припинить тоді, коли не зможе.**

Простими словами:

— **€ гроші -- є війна, нема грошей -- нема війни.**

Вічних війн не буває, ресурси скінченні, дно вже видно.

Тож особливого різноманіття сценаріїв нема.

— Заявою про необхідність відступу ЗСУ з чотирьох областей Путін показав, що не увійшов у контакт з реальністю.

Російська економіка летить вниз.

— До землі далеко, отже, політ нормальний.

За всіма показниками, влітку треба конфісковувати депозити населення. Дід не може менше стріляти, тому ви будете менше їсти.

Голодних бунтів на росії не очікуйте.

Всі сценарії можливих змін пов'язані з розколом еліт. Така вже російська традиція, стежкозалежність історії.

Наступні новини будуть не раніше серпня. Я особливо нічого не очікую, але це традиційно складний місяць для росії. Якщо нічого не буде (а скоріш за все, нічого не буде), то далі в листопаді.

Свято наближається. Водночас треба зазначити, що *«Божі жорна мелють дуже повільно, але невідворотно».*

Чорні лебеді бувають, але робити на них ставку недоречно.

Важливо нам самим не впасти.

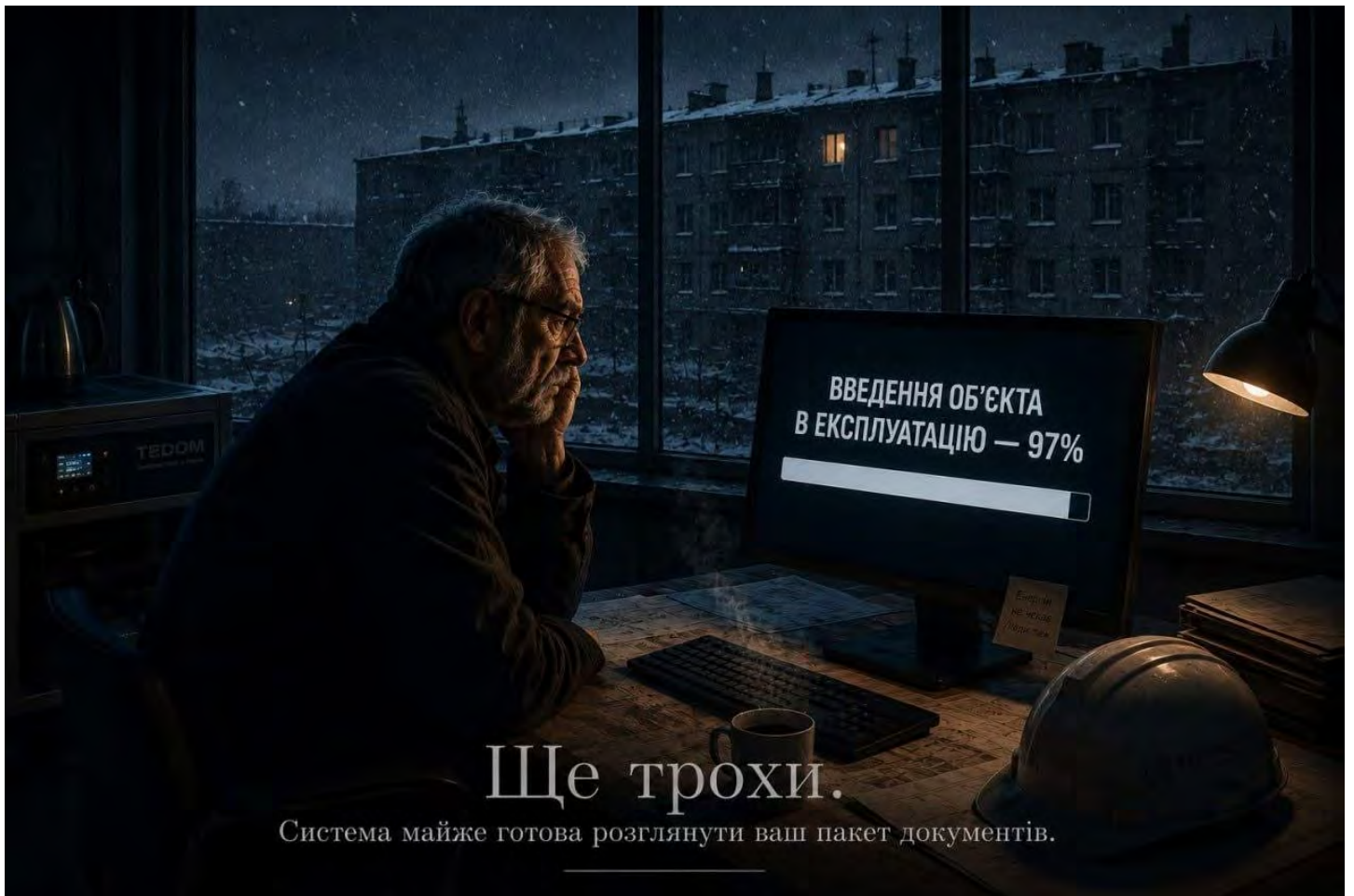
— Нагадаю: ми маємо підтримку Європи в достатньому обсязі й не дуже залежимо від США.

Наші слабкості в основному внутрішні.

Тримайте власне горище впорядкованим, а дах міцно закріпленим.

№ 2.009

ЗАКОНИ ВИЖИВАННЯ

Ще трохи.

Система майже готова розглянути ваш пакет документів.

2026-05-14

Віктор Куртєв

Війна триває - і ключове питання зараз:

— з чим енергосистема заходить у наступну зиму.

Сьогоднішнє тепло дає коротке відчуття полегшення після виснажливої зими, але це оманливо

– зима 2026-2027 років настане раптово!

Переговорні процеси буксують і не дають підстав на швидку деескалацію, а це означає, що вона буде ще складнішою. Ризики повторних масованих ударів по енергетичній інфраструктурі залишаються високими.

Водночас можливості протиповітряної оборони обмежені: запас ракет-перехоплювачів для систем типу Patriot суттєво зменшився, а темпи постачання не компенсують витрати.

В цих умовах питання реалізації плану стійкості регіонів через децентралізовану генерацію стало питанням виживання - в буквальному сенсі слова.

Технічні рішення є і вони зрозумілі.

1) — Газопоршневі установки (ГПУ), газотурбінні станції та системи накопичення енергії дозволяють швидко розгортати маневрову децентралізовану генерацію.

2) — Критична інфраструктура - лікарні, школи, водоканали - може працювати автономно або з резервом.

Технології - тут. Гроші - тут. Бажання інвестувати - тут.

Де ж система починає буксувати?

Розгортання децентралізованої генерації впирається у два блоки

— 1) — технічний і 2) — регуляторний.

З технічним усе очевидно:

— закони фізики незмінні, тому є базові вимоги, які не обійти.

Щоб ГПУ запрацювала, її потрібно встановити, приєднати до газу, електромережі, інтегрувати з тепловим контуром. Проблема полягає не в цьому.

Основний бар'єр - регуляторний.

Система досі працює так, ніби країна живе в мирному 2019 році. Чинна нормативна база не адаптована до такої моделі розподіленої генерації та створює бар'єри, які роблять більшість проєктів економічно невиправданими або взагалі неможливими.

Постанова КМУ від 07.12.2023 №1320 мала спростити процедури.

— Але на практиці вона не дала результату:

за майже два роки в Україні немає жодного повноцінного кейсу введення в експлуатацію газопоршневої чи газотурбінної установки з оформленням акту вводу та сертифіката готовності через систему E-construction.

Нуль реалізованих проєктів.

І це не через відсутність інвесторів чи технологій, а через нормативні колізії.

В чому ж вони полягають?

(1)

Перше і ключове - проблема землі.

Постанова №1320 прямо передбачає, що

1) — на період воєнного стану будівництво та розміщення об'єктів розподіленої генерації може здійснюватися без відведення земельних ділянок під об'єкти енергетики.

Але не тіште себе ілюзіями, бо далі відкриваємо Кодекс ОСР або ОСП

2) — і бачимо іншу вимогу: для отримання технічних умов необхідна земельна ділянка з відповідним цільовим призначенням.

Все, приїхали, бо фактично це означає

3) — немає оформленої землі - немає технічних умов; якщо навіть є земля, але з іншим цільовим призначенням - знову ж таки, технічні умови ви не отримаєте.

Тобто **на практиці "спрощення" не працює.**

Проект може бути технічно готовий і мати всі погодження, але блокується базовою вимогою, яка зберігається в інших актах

— передусім у законах (мають вищу юридичну силу, ніж постанови).

Тобто земля "ніби не потрібна", але без неї неможливо пройти жоден критичний етап.

— Місяці (роки) погоджень сьогодні означають неотримані мегавати взимку.

І це стосується не лише приєднання.

Для введення об'єкта в експлуатацію необхідні 1) — сертифікат готовності та 2) — акт введення.

А ці процедури знову прив'язані до наявності 1) — оформленої земельної ділянки, 2) — містобудівних умов і 3) — відповідного цільового призначення.

У результаті проєкт не можна завершити юридично:

— без цих документів система E-construction просто не дозволяє пройти фінальні етапи.

Тобто

— навіть якщо об'єкт фактично побудований і може бути введений в експлуатацію, без повного пакета "класичних" вимог він не набуває належного юридичного статусу - передусім у частині оформлення прав на об'єкт і пов'язані з ним земельні відносини.

Згода власника або належного користувача земельної ділянки має бути достатньою підставою для отримання технічних умов, приєднання і запуску об'єкта.

Оформлення прав на землю, зміна цільового призначення та інші формальні процедури можуть бути завершені пізніше - йдеться не про скасування контролю, а про перенесення формальних процедур в умовах воєнного часу після запуску об'єкта. Це не повинно блокувати реалізацію проєктів на старті.

(2)

Другий важливий блок, який потребує доопрацювання,

— це законодавче регулювання державно-приватного партнерства.

Сьогодні в багатьох містах маємо проблему з тепловими та енергетичними мережами, які залишаються у державній або комунальній власності та потребують модернізації або відновлення.

Ключове завдання - спростити вхід приватного інвестора в цю інфраструктуру: без багаторічних процедур і зайвих погоджень, із чітким і швидким доступом до підключення.

Особливо це критично для міст, де інфраструктура пошкоджена або зруйнована.

Зараз цей механізм фактично не працює:

— доступ приватного інвестора до теплової та енергетичної інфраструктури великих міст залишається обмеженим і нормативно неврегульованим.

У результаті система, яка мала б забезпечити швидке розгортання резервної генерації та посилення енергетичної стійкості регіонів, продовжує створювати бар'єри, несумісні з умовами воєнного часу та потребами проходження наступної зими.

Ми вже втратили занадто багато часу на імітацію регулювання замість створення умов для реального будівництва.

Інвестор не може роками воювати одночасно з ракетами, землеустроєм, E-construction, концесійним законодавством і десятком органів, які навчилися професійно перекидати відповідальність один на одного.

Тому Верховна Рада України та Кабінет Міністрів України мають терміново відпрацювати пакет змін для спрощення запуску об'єктів розподіленої генерації, зокрема:

✨ спростити містобудівні процедури для будівництва та розміщення об'єктів генерації;

✨ дозволити тимчасове використання земель без зміни цільового призначення;

✨ усунути вимогу оформленого речового права на землю для отримання технічних умов на приєднання до електричних, теплових та газових мереж;

✨ адаптувати законодавство про державно-приватне партнерство для швидких антикризових енергетичних проєктів;

✨ усунути колізії між земельним, містобудівним та енергетичним законодавством;

✨ доопрацювати Постанову КМУ №1320, щоб вона стала механізмом реального запуску генерації, а не черговою декларацією про спрощення,

бо

— наступна зима перевірятиме не якість презентацій - вона перевірятиме нашу здатність вижити за будь-яку ціну ...

№ 2.010

Dubinsky.pro
1 ч. · 🌐

2026-05-14 ... ✕

Подозрение Ермаку означает **2 стратегические вещи.**

Первая - **зеленский** сдал **Ермака** **второй раз** (первый был после обысков НАБУ) **для спасения своей шкуры.**

Вторая - **договорняк с НАБУ/САП** через **Татарова** еще не разрушен, но **системно подорван.**

Общий вывод: **анти-зеленская коалиция подобралась вплотную** к вождю. Будет **требовать усиления своих позиций и передачи власти Буданову.**

№ 2.011

Фридман: Путин признал поражение - и теперь просит Европу о помощи

[Ссылка](#)

2026-05-13

ДЖОРДЖ ФРИДМАН, ПЕРЕВОД "ХВИЛІ"

Джордж Фридман о тихой капитуляции Путина, армейской чистке Си и о единственном вопросе, который определит следующие двадцать лет: чем является Европа?

Впервые с февраля 2022 года Владимир Путин **фактически** признал, что Россия не завоюет Украину.

В подкасте, записанном накануне саммита Трамп - Си, Джордж Фридман, председатель Geopolitical Futures, утверждает: российская экономика рухнет, ястребы дискредитированы, а Москва теперь просит инвестиций и торговли не у Вашингтона и не у Пекина - а у Европы.

Тем временем Си Цзиньпин зачистил всех генералов и адмиралов после того, что Фридман считает попыткой переворота, и расчистил путь к сделке с Америкой.

Старого порядка больше нет. Открытым остаётся один вопрос: что сделает Европа?

Кристиан Смит: Здравствуйте и добро пожаловать на подкаст Geopolitical Futures. Меня зовут Кристиан Смит. Возможно, историки впоследствии назовут эту неделю одной из самых значимых в мировой геополитике со времён распада Советского Союза. Президент Трамп направляется в Китай на долгожданную встречу с президентом Си, которая может изменить - или, по крайней мере, начать менять - будущее Азиатско-Тихоокеанского региона. Тем временем на континенте российский президент Владимир Путин, похоже, испытывает нарастающее давление с требованием закончить войну в Украине - и обращается за помощью к Европе. Так что сегодня в подкасте: видим ли мы, как новый геополитический порядок формируется прямо у нас на глазах?

Со мной, как обычно, председатель и основатель Geopolitical Futures Джордж Фридман. Джордж, здравствуйте. Давайте ответим на этот вопрос, начав с российской стороны. Если вы нас слушаете и пропустили выпуск прошлой недели - можете вернуться и послушать. Давайте продолжим с того места, где остановились на прошлой неделе - с разговора Трампа и Путина, который, по сути, и запустил весь этот процесс. Что бросилось вам в глаза за последние несколько дней, что, по-вашему, сдвинуло ситуацию с мёртвой точки?

1. Путин признал: война закончится скоро

Джордж Фридман: Для меня в этом звонке было важно то, что инициатива исходила от Путина. И, по сообщениям - я в разговоре не участвовал, но передают - Путин предлагал заключить с Соединёнными Штатами финансовое соглашение.

Именно с этим Трамп изначально и приходил к нему: заканчивайте войну, и получите вот это. Что важнее, Путин сказал, что война закончится скоро. И это мне говорит, что внутри страны идёт эволюция, что на Путина копится колоссальное давление - избавиться от этой проблемы.

Но он сказал кое-что очень важное после этого разговора, потому что Трамп, я думаю, никакими обязательствами бы себя не связал. Путин сказал, что война закончится скоро - именно так он это сформулировал. И ещё он сказал, что хочет наладить отношения с европейцами. Вместо того чтобы рассчитывать на американские инвестиции, он говорил об инвестициях Европы - у России есть нефть и так далее.

Это фундаментальный сдвиг в российской политике.

1) — Во-первых,

— они признают, что эта война закончится без победы или чего-то близкого к ней.

Нужно подумать о внутренней политике, которая к этому привела.

Но мы также должны увидеть, что Россия находится в ужасном экономическом положении.

Им остро нужны иностранные инвестиции и иностранная торговля - и они смотрят в сторону европейцев, а не американцев или китайцев.

И это фундаментальный разворот со стороны России, который в каком-то смысле важнее для Европы, чем для самой России.

Потому что

— теперь Европа должна решить не просто что она будет делать, а чем она вообще является.

Кристиан Смит: К Европе мы вернёмся через минуту. Это, кажется, действительно поворотный момент. Это первый раз, насколько мы знаем, когда Путин сказал, что война скоро закончится - не считая ранних заявлений, когда он предполагал, что она кончится за несколько дней или недель и тогда подразумевалась полная победа России. Зеленский, разумеется, призывал Путина к встрече фактически с самого начала войны. Теперь Путин, похоже, намекает, что это может произойти. Стоит ли расценивать это как поворотный момент, Джордж?

Джордж Фридман:

Это первый момент, когда Путин по сути признал, что не завоюет Украину.

Он начал говорить: ну, мы не хотим брать всю Украину, нам нужно только это и это. На данном этапе максимум, что он может получить - это очень небольшая часть Украины. И он готов вести переговоры. Готов вести их потому, что в стране фундаментальный экономический кризис.

У них заканчиваются деньги.

Происходит странное.

— Обычно государства печатают больше денег. Это ведёт к инфляции. Но инфляция в российской экономике уже настолько высока, что он не может этого делать.

Поэтому при ограниченном объёме денег он не может позволить себе финансировать заводы, платить солдатам и всем остальным.

Он столкнулся с этой проблемой, и люди вокруг него уже довольно давно его предупреждали:

— сбавьте обороты.

И он наконец признал:

— эта война в Украине не закончится капитуляцией украинцев.

Американцы не заставят украинцев остановиться.

И европейцы тоже не отступят.

Так что ему пришлось перейти на новую позицию - и именно это он и сделал в этом фундаментальном переломе, который сейчас происходит.

2. Путин разворачивается к Европе - и кризис идентичности континента

Кристиан Смит: Если смотреть на Европу с российской точки зрения - Путин дал понять, что хочет более тесных отношений с Европой. Он даже предложил, чтобы посредником выступил Герхард Шрёдер, бывший канцлер Германии конца 90-х. Кая Каллас, глава европейской дипломатии, эту идею отвергла, заявив, что Шрёдер слишком близок к России. Но важно то, что Путин обратился за посредничеством именно к европейцу, а не к кому-то другому. Джордж, видите ли вы в этом значимый поворот и в его взгляде на Европу?

Джордж Фридман: Это значимый сдвиг во всём - в том числе в фантазии о том, что Европу можно считать единым политическим субъектом.

— Один министр иностранных дел может сказать, что это даже не обсуждается. Другой может сказать, что обсуждать стоит.

— **На кону сама фундаментальная реальность Европы.**

Россия слаба. Она не была слабой со времён Второй мировой войны.

Россия была постоянной угрозой, с которой жила Европа. Этот страх во многом определял Европу. Он определял европейские отношения с Соединёнными Штатами.

США уже несколько изменили эти отношения и планируют менять их дальше. Европейцы чувствуют себя преданными.

Теперь выходит наружу та реальность, которую американцы поняли раньше них самих:

— **Россия не только не угроза - Россия нуждается в Европе.**

— Ей нужна внешняя экономическая сила, готовая инвестировать и торговать с Россией.

Учитывая, что США и Китай сближаются - судя по предстоящему саммиту, - Путин оглядывается вокруг и видит, что Европа - единственное место, с которым он может говорить.

То, что он предложил, кто именно должен быть его собеседником, обнажает одну из фундаментальных слабостей самой Европы.

Это не провал России.

Это то, что Путин вообще считает возможным самому выбрать, с кем ему говорить.

Потому что я не знаю, знают ли сами европейцы, кого они выбрали бы для переговоров. Есть ли в Европе человек, который мог бы сесть за стол с Путиным и говорить авторитетно от лица всей Европы, а не только своей страны?

Это финальная стадия эволюции нынешней геополитической системы.

Китайцы, американцы, даже русские нашли своё место.

Теперь Европа должна выяснить, что она такое - в том числе через выбор переговорщика.

Кристиан Смит: Прежде чем мы углубимся в это, давайте задержимся на Путине ещё на минуту. Если посмотреть шире - предположим, Путин соглашается на какую-то мирную сделку по Украине, которая заканчивает войну примерно по нынешней линии фронта, и Россия пытается сблизиться с Европой. Чего он, собственно, добился в Украине? Я спрашиваю не для красного словца, а в том смысле, что у Путина есть определённый взгляд на мир, и у многих вокруг него тоже. Война во многом велась под лозунгами расширения НАТО, желания восстановить российскую империю, идеологического противопоставления Европе, попытки выставить Россию более традиционалистской страной. Как ему вообще удастся объяснить такой идеологический разворот российскому народу?

Джордж Фридман: Так же, как японцы отказались от агрессии и определённых идеологических претензий - потому что проиграли войну.

Когда вы проигрываете войну - как мы проиграли войну во Вьетнаме (которая, кстати, имела для нас меньшее значение, чем эта война для него), - идеология меняется.

Меняются представления о том, какой должна быть война, и всё остальное. Причина, по которой вам приходится это делать - вы проиграли. И вы теряете тысячи жизней каждый месяц, месяц за месяцем, ничего не получая взамен.

В стране, независимо от её политической системы, диктатор - если уж его так называть - остаётся диктатором ровно до тех пор, пока он успешен.

В данном случае внутри России столько экономических трудностей, столько трагедии в жизнях российских людей, чьи сыновья, мужья и жёны погибли в этой войне без всякого результата, что у Путина нет выбора. Он должен признать правду.

А правда в том, что война уже закончилась - не прекратились лишь убийства.

И вот он наконец это признал.

— Так вот, наименее важный вопрос сейчас - это будущее самого Владимира Путина. Жив он или мёртв, во власти или нет - это не главное.

Главное - как теперь будет эволюционировать Россия.

— Она вышла из холодной войны, всё ещё считая себя глобальной державой.

Теперь же стало очевидно, что она не просто не глобальная держава - она в данный момент даже не региональная держава.

Теперь у России кризис идентичности, который бьёт в самое сердце вопроса о том, что такое Россия.

А это создаёт социальный и политический кризис внутри России.

Есть в России и те, кто настроен крайне враждебно.

Ходят слухи - я не могу их подтвердить,

— что спецслужбы стали враждебны Путину за то, что он не был готов на этот шаг. Возможно, так и есть. По России сейчас ходят самые разные слухи на самые разные темы.

Но есть, я думаю, одно общее мнение: война закончилась. Хватит убивать.

И, как мне кажется, Путин не хотел этого говорить. Он не хотел этого признавать.

Я думаю, его заставили.

И мне не важно, что станет с самим Путиным. А вот что станет с Россией - это фундаментальный вопрос.

Кристиан Смит: Так же, как есть ястребы в Иране, в России - и сейчас, и в прошлом - тоже были ястребы, которым очень хотелось, чтобы Украина стала частью России. Считаете, они утратили влияние?

Джордж Фридман: Да. **Проигранные войны очень сильно подрывают позиции ястребов.**

1) — Посмотрите на Японию в конце Второй мировой.

2) — Посмотрите на Германию. Гитлер не хотел сдаваться. В итоге он застрелился, но сдаваться отказывался.

3) — Императору Японии пришлось переломить волю всех своих политических лидеров, а армия попыталась устроить переворот, чтобы помешать ему капитулировать. Он один смотрел в глаза реальности, и им пришлось ему подчиниться.

Признать поражение в войне очень тяжело.

В такой войне, как война во Вьетнаме, Соединённым Штатам было очень трудно её признать. Были ястребы. И ястребы были, по сути, безумны.

Мы не выигрывали войну 13 лет, а они твердили: ещё одно усилие, и победим. В какой-то момент ястребы превращаются в дураков.

Особенно когда жёсткая линия провалилась.

3. Восточная Европа не простит - но Россия ещё может расколоть континент

Кристиан Смит: С европейской точки зрения - идея о том, что Россия хочет дружить с Европой, это, может, и то, чего хочет Россия. Но Европа, и особенно Восточная Европа, за последние четыре года - столько уже идёт война - стала только враждебнее настроена к России. Я был пару недель назад в Финляндии - это сейчас одна из самых готовых к обороне стран Европы. Страны Балтии, а также, разумеется, Польша - всё это далеко не друзья России. Считаете, они готовы будут просто сказать "забудем старое", восстановить экономические связи и жить дальше?

Джордж Фридман: **Так войны не заканчиваются.** С Германией старое не забыли. С Японией старое не забыли.

Кристиан Смит: Но некоторые войны всё же заканчиваются.

Джордж Фридман: **После этих войн сложился иной тип отношений между двумя сторонами.**

— Япония к 1955 году стала значимой экономической державой. Германия тоже эволюционировала.

— Когда вы побеждаете страну, у вас появляется возможность воспользоваться её экономикой и восстановить её.

Это давно сложившийся американский подход. Именно так они и поступают.

Когда мы говорим "Европа" - мы говорим об абстракции, это континент.

Не существует никакого "европейца".

Есть фундаментальные различия не только между Восточной и Западной Европой. Есть фундаментальные различия между Северной и Южной Европой. И есть различия между французами и немцами. А с британцами - и вовсе отдельная история.

То есть мы не говорим о стране, когда говорим о Европе - о стране, которая может принимать коллективные решения, где есть правительство, министр иностранных дел и всё в таком духе.

В Европе есть группа стран, которые исторически были враждебны друг другу - как я уже говорил, они вели страшные войны друг против друга всего 80 лет назад. Это совсем не так давно.

Фундаментальный вопрос для русских теперь будет таков:

— **смогут ли они расколоть европейцев?**

— Смогут ли найти в Европе союзников, готовых воспользоваться экономическими возможностями?

Думаю, неслучайно в качестве переговорщика попросили именно немца. Дело не только в том, что Шрёдер был связан с Россией, был связан с "Роснефтью", крупной российской компанией.

Дело и в том, что одна из его задач, которую он пытается решить и надеется решить, - это разделить европейцев.

- 1) — Чтобы более богатые страны Европы вступили с Россией в антанту (политическое и экономическое сближение),
- 2) — а менее богатые - сохраняли враждебность.

Проблема для них - Польша.

— Польша - самая восточная страна Европы. Она граничит с Россией. Сейчас она член G20. У неё одна из крупнейших и наиболее боеспособных армий в Европе. Она тесно связана с США, в отличие от других европейских стран.

Так что русские теперь смотрят не только на Украину

— если они заключат мир с Украиной и захотят посмотреть дальше, перед ними окажется Польша. И страны Балтии, которые когда-то были частью Советского Союза и не хотят повторения этого опыта.

Когда европейцы говорят со мной, под "Европой" они обычно имеют в виду Британию, Францию и Германию. Изредка упоминают Италию, но нечасто.

Один из фундаментальных проблемных моментов в разговорах о Европе - признание того, что эти три страны, входящие в НАТО, ЕС и так далее, - это не вся Европа.

- 1) — Они могут считать себя Европой, но даже между собой не согласны.
- 2) — У британцев, французов и немцев во многом разная внешняя политика, разная оборонная политика, масса разногласий.

Так вот, одна вещь, которую Путин здесь сделал ценного для себя, - он рассчитывает, что перед ним та самая привычная Европа:

— склочная, разобщённая, разношёрстная, в которой он сможет выбирать, с кем дружить.

- 1) — Если ему это удастся - о Европе в ближайшие 20-30 лет напишут одну историю.
- 2) — Если не удастся - то совсем другую историю. И, возможно, совсем другую историю о России.

Когда мы говорим, что происходят разительные геополитические перемены

— до сих пор европейцы (если уж пользоваться этим термином) воспринимали "предательство" США как предательство Европы.

Они с большой тревогой смотрели на сближение США и Китая.

Они расценивали готовность американцев говорить с русскими как предательство.

Под "ними" я имею в виду те три страны, которые назвал.

У остальных позиция совсем другая.

— У Венгрии, например, была другая позиция. У Румынии - другая, и так далее. Но эти страны эволюционировали в том же направлении, что и Польша.

Так что сейчас Европе нужно сесть и сделать то, что она никогда не сделает:

— понять, что она такое, как страны будут работать вместе.

Иначе у Путина есть прекрасная возможность мирно растащить Европу на части.

Кристиан Смит: В немецких СМИ до сих пор обсуждается, что значительная часть Европы ещё полностью не отказалась от российских энергоносителей. Недавно в немецкой прессе говорили о "Северном потоке" и о возможном частичном возвращении к нему. Будет интересно посмотреть, как вы говорите, Джордж, что произойдёт в ближайшие месяцы и удастся ли это. Об этом мы могли бы говорить целый выпуск, и мне бы хотелось, но нужно двигаться дальше.

4. Саммит Трамп - Си: сделка уже заключена

Кристиан Смит: Перенесёмся на другую сторону планеты - в Пекин, куда скоро направится президент Трамп для встречи с президентом Си. Мы уже несколько раз обсуждали этот саммит и его значение в этом подкасте. Но для новых слушателей, Джордж, напомните, почему вы считаете это таким крупным событием.

Джордж Фридман: Китаю остро нужны экономические отношения с США.

— Как я уже говорил, это вторая по размеру экономика мира.

— По ВВП на душу населения Китай занимает 71-е место.

У его огромной экономики очень бедное население,

причём бóльшая часть богатства сконцентрирована в прибрежных регионах, а огромные внутренние регионы остаются бедными.

Свою стремительно растущую экономику Китай построил на доступе к американскому рынку.

И США до сих пор остаются крупнейшим импортёром из Китая.

- 1) — Внутренняя экономика Китая не может потребить то, что страна производит - при таком уровне доходов населения.
- 2) — Нет другой страны, способной поглотить так много.

Американцы Китаю нужны очень остро.

Кроме того, США хотят от Китая двух вещей.

Первое - снизить цены в Соединённых Штатах.

— Американские цены подросли - не только из-за тарифов, но и потому, что закупки китайских товаров были ограничены. Мы по-прежнему покупаем больше всех, и это поднимало цены, потому что китайские товары были дешевле. Часть кризиса доступности в США - в таких сферах, как лекарства и многие технические товары, - связана именно с этим. Китайцам это позарез нужно. Американцам это очень желательно, и проблем с этим нет.

Но США нужно ещё кое-что.

Им нужен военный сдвиг со стороны Китая.

— Этот сдвиг заключается в том, что мы не можем снова идти на войну.

— Как вести войну через весь Тихий океан, на таком расстоянии? Японцы эту историю проходили.

Фундаментальная проблема в том, что мы не можем зависеть от поставок товаров из страны, которая постоянно враждебна нам, а мы враждебны ей.

И китайцы готовы изменить эту ситуацию.

— Они уволили всех генералов, уволили всех адмиралов за последние пару месяцев - очевидно, потому что командование не было довольно происходящим. Так что они расчистили площадку.

Но китайцы всё ещё должны понять, какое место они занимают в глобальной системе.

Так что как нам это всё урегулировать?

Так вот, должно быть урегулирование по Тайваню.

— Китайцам это нужно, чтобы показать, что они не капитулируют перед Америкой. Тайвань когда-то был частью Китая. Сейчас, по опросам общественного мнения на Тайване, самый популярный лидер - глава Гоминьдана, женщина, которая ездила в Китай, - заявила, что хочет, чтобы Тайвань снова стал частью Китая. То есть официально остров и так часть Китая, но фактически станет автономным регионом - как Гонконг, но с серьёзной автономией.

Кристиан Смит: Автономия Гонконга - это скорее фикция.

Джордж Фридман: Да, но эта автономия Тайваня будет гарантирована Соединёнными Штатами, и это будет частью соглашения.

— Кроме того, китайцам очень нравятся тайваньские микрочипы. Они с удовольствием на это пойдут.

Так что, если смотреть на ситуацию:

— **Китаю необходимы отношения с США.**

Та ситуация, которая сложилась после введения тарифов, была тупиковой.

Американцы очень хотят прекратить конфронтацию с Китаем.

1) — У нас сейчас идёт замечательная война в Иране - мы прямо вовсю развлекаемся в Восточном полушарии. Нам этого не нужно.

2) — Почему Трамп пошёл на это - другой вопрос, и менее важный, потому что это второстепенная линия в этой глобальной трансформации.

Сегодня в Южной Корее проходят встречи между высокопоставленными американскими и китайскими официальными лицами с их командами.

Они дорабатывают окончательные детали соглашения.

— Это происходит именно сейчас, потому что, когда проводится такой саммит - а он, насколько я понимаю, состоится 14 мая, - **такой саммит является благословением уже заключённой сделки.**

Иначе саммит не проводят.

На саммите не ведут переговоры - на саммите благословляют.

— Тот факт, что китайцы пригласили иранского министра иностранных дел в Пекин и, я думаю, прочитали ему нотацию (хотя я не думаю, что китайские нотации действуют на иранцев, но всё же),

— говорит о том, что **эволюция происходит**

не только в российско-европейских отношениях, но

Это две крупнейшие экономики мира начинают работать вместе - вероятно, совместные предприятия, инвестиции в обе стороны, всё в таком духе.

И вот ещё один момент, который европейцам нужно решить - что они будут делать в этом новом мире.

Русские для себя уже что-то решили: надо сближаться с Европой.

Вопрос - сделает ли Европа ответный шаг. Так что всё это связано.

5. Военная чистка Си и провалившийся переворот

Кристиан Смит: Расскажите про этих уволенных генералов и адмиралов. Что вы в этом видите? Один из тревожных моментов для западных стран в последние годы был в том, что Китай становился всё агрессивнее в некоторых отношениях - особенно по отношению к соседям и Тайваню. Почему? Что, по-вашему, стоит за этими увольнениями?

Джордж Фридман: Прежде всего хочу отметить - китайцы не проявляли военной агрессии.

— У них были пограничные конфликты с *индийцами*.

— Был когда-то пограничный конфликт с *Вьетнамом*.

Кристиан Смит: Но Южно-Китайское море и подобные вещи?

Джордж Фридман: Да, но они не оккупировали страны, как это делали советские.

Они не распространяли своё влияние, идеологию коммунизма.

У китайцев диктатура, как когда-то была у коммунистов, но экономика - капиталистическая, и никак по-другому.

Так что Китай сдерживает свою агрессивность - не на словах, а на деле.

Что там произошло - я об этом уже говорил - я думаю, несколько месяцев назад, может, полгода назад, против Си была попытка переворота.

Военные, видевшие эволюцию отношений с США, которых учили видеть в США врага, готовиться к войне с ними и так далее, попытались его сместить.

Я делаю такой вывод, потому что в китайском интернете, в социальных сетях, появлялись сообщения о том, что Си мёртв. Что у Си был инфаркт. Что у Си был инсульт. Самые разные сообщения о Си, которых вы бы не ожидали увидеть в китайских социальных сетях.

Через неделю или около того были уволены все армейские генералы - высшее командование, то, что в США называется Объединённым комитетом начальников штабов (КНШ, высший военный орган), - и многие из них были отправлены в тюрьму по обвинению в коррупции.

Примерно через месяц Си и Трамп встретились в Южной Корее.

Ещё через несколько недель Си уволил всех адмиралов. Адмиралы критически важны, потому что Китай - военно-морская держава. Не знаю, посадил ли он кого-то из них в тюрьму, но они исчезли.

Так он **выпотрошил армию**.

Одно из того, что хотели от Китая США,

— военная сила, которая не сможет действовать.

Сможет защищаться, но не сможет наступать.

Избавление от верховного командования отбрасывает Китай на два года назад в плане формирования нового командного состава. Думаю, это и было одной из причин.

Но я думаю также, что военные сами очень не хотели того, что произошло - но оно произошло.

В России, в Китае, в США - во всех трёх странах одновременно идут масштабные внутривластные кризисы по разным поводам.

1) — Россия - бывшая мировая держава, там кризис идёт.

2) — Китайцы свой кризис уже решили.

3) — Трамп всё ещё разруливает свой.

4) — И, разумеется, в Европе - перманентный политический кризис.

Что интересно в нынешнем сдвиге - триггером не будет война, кроме украинской войны, которую русские проиграли.

Но все страны сильно **напряжены изнутри**. И это одна из интересных особенностей, делающих эту трансформацию необычной.

6. Иран: попытка сорвать саммит

Кристиан Смит: Оставим Тайвань и его детали - мы говорили о нём в другом подкасте не так давно, можете вернуться и послушать. Я хочу задать вам напоследок один срочный и один долгосрочный вопрос, Джордж. Иран и США, разумеется, всё ещё в конфликте. Незадолго до

нашей записи Трампа спросили журналисты, и он сказал что-то в духе того, что перемирие "на грани срыва". Возможно, к моменту выхода подкаста его уже не будет вовсе. Повлияет ли это на встречу Трампа с Китаем? Я слышал мнение, что Трамп поглощён Ираном и поэтому не уделяет Китаю достаточно внимания. Или, по-вашему, он подождёт до возвращения из Пекина, прежде чем принимать серьёзные решения по Ирану?

Джордж Фридман: Сразу хочу прояснить:

— Китай не оказывает Ирану существенной поддержки - вообще никакой поддержки.

Они держатся в стороне, несмотря на договор о взаимной обороне, который они подписали 20 лет назад.

Но нужно понимать:

— рассматривать саммит изолированно бессмысленно.

Саммит - не то место, где договариваются о сделке.

Сама сделка обсуждается сегодня в Южной Корее, где китайские и американские чиновники дорабатывают окончательное соглашение.

Переговоры на уровне вице-председателей и других чиновников шли всю иранскую войну. Этому посвящено огромное количество переговоров.

Саммит - не место принятия решений.

Решения уже приняты, благословлены Си и Трампом, и времени подумать у них было предостаточно.

Саммит - это место, где их благословят и закрепят.

— Вот для чего нужны серьёзные саммиты.

Объём переговоров США и Китая огромен. И все эти разговоры шли в течение всей иранской войны.

Так что я бы не беспокоился, что Трамп отвлекается,

— решения, которые он должен был принять, он уже принял, передал переговорщикам.

— Переговорщики вернулись, и если саммит состоится -

— соглашение будет подписано.

Кристиан Смит: А что касается фактических действий по Ирану - думаете, Трамп подождёт окончания встречи с Китаем на этой неделе, прежде чем решать, наносить ли удар снова, или что-то другое?

Джордж Фридман: Сложно понять, что будет дальше.

Ормузский пролив закрыт, и китайцам это очень не нравится.

— Не такая большая проблема, как многим кажется, но им это всё-таки очень не нравится.

Американцы пытаются открыть Ормузский пролив - и одновременно получить от Ирана то, что им нужно:

— ликвидацию ядерного потенциала или возможности его создания.

Для США это принципиальный вопрос.

Открыть пролив - тоже очень важно.

Так что Иран делает что может, чтобы сорвать саммит. Закрыв Ормузский пролив. Думаю, дело в этом. Давит на США, чтобы те отступили и пролив открылся.

Думаю, иранцы могут так продержаться какое-то время.

Но по мере того как саммит будет проходить, и они поймут, что находятся в полной изоляции

— русские смотрят в сторону Европы, китайцы работают с Соединёнными Штатами,

— помощи извне ждать неоткуда.

Единственное, чего США не могут сделать - вторгнуться в Иран.

— Захватить страну с хорошо вооружёнными и обученными силами - КСИР (Корпус стражей исламской революции) - это будет ровно то, чего Трамп делать не намерен.

Так что, думаю, **именно саммит может стать триггером, который положит конец войне.**

Когда иранцы увидят, что от Китая помощи не будет, что у них нет других реальных союзников - только тех, кто поставяет оружие, - и что они один на один с США, а США уже достигли того, чего хотели с Китаем, - вот этот момент, или близкий к нему, и станет переломным.

Так что они пытаются использовать эту акцию, чтобы вбить клин между США и Китаем.

Безуспешно.

7. Новый порядок: Европа должна решить, что она такое

Кристиан Смит: И, наконец, тот долгосрочный вопрос. Мы начали подкаст с того, что спросили - возможно ли, что именно сейчас разворачивается тот самый момент, когда новый геополитический порядок начинает обретать форму? Считаете, это так?

Джордж Фридман: **Безусловно, он обретает форму.**

Это как моя книга "Storm Before the Calm" ("Буря перед затишьем").

Мы в буре, которая разрушила старую систему

— но игроки всё те же, и новые отношения должны выстроиться.

Первые такие отношения, я думаю, - американо-китайские.

Но нужно отойти от шума и попытаться увидеть, как всё эволюционирует.

Я говорю о том, что система будет эволюционировать.

Фундаментальный вопрос сейчас: что будет делать Европа? Европа в совокупности - вторая по размеру экономика мира.

Что вторая экономика мира сделает у себя дома, чтобы стать державой?

1) — *Если ничего не сделает - это будет одна геополитическая система.*

2) — *Если сделает - другая.*

Так что сейчас мой фокус - на европейцах, которые, на мой взгляд, не предпринимают никаких действий и даже не осмысливают происходящее.

Они, наверное, об этом думают, но я не вижу никаких признаков, что они её понимают.

Может быть, российский подход к ним - с фокусом на немцев - заставит французов задуматься.

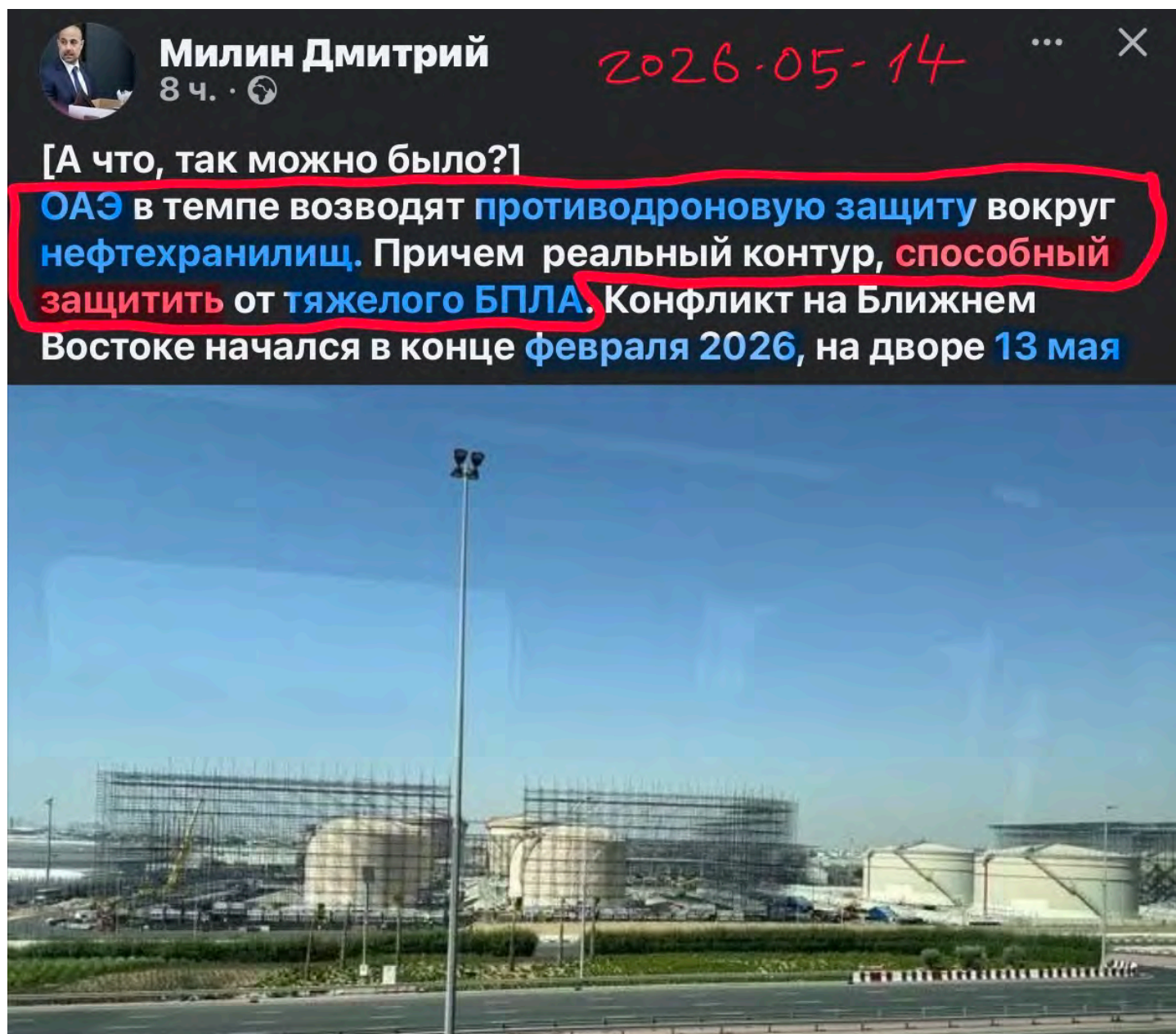
А может, и нет.

Посмотрим.

Кристиан Смит: Джордж, до следующей недели. Как всегда, спасибо вам за ваше время. А вам, нашим слушателям, большое спасибо, что

слушали. Мы вернёмся на следующей неделе с очередным выпуском подкаста от Geopolitical Futures. Заходите на geopoliticalfutures.com - там вся наша аналитика. А пока - до следующей недели, до свидания.

№ 2.012

№ 2.013

Sergey Lubarsky

33 мин. · 🌐

2026-05-14 ...

Коррупционный скандал вокруг власти снова пытаются перевести в разговор о "стойкости страны". Но это подмена: вопрос не в стране как территории, а в государстве, которое требует от людей жертв и одновременно не отвечает перед ними.

Портников на вопрос о подозрениях вокруг Зеленского и Ермака фактически ушел от сути. Вместо разговора о коррупции он начал рассуждать, насколько украинцам "нужна эта страна". Но страна и государство — не одно и то же. Страна — это территория. Государство — это система власти, институтов и ответственности.

Если государственность не обеспечивает свободу, безопасность и справедливость, люди имеют право голосовать ногами. Более того, это их обязанность — не поддерживать систему, которая не работает.

Особенно аморально призывать других воевать за государство, когда сам ты не воюешь и живешь там, где побезопаснее. Еще аморальнее объяснять людям, что если они не готовы ждать изменений всю жизнь, "их места на этой земле нет". Разбираем по полочкам эту профанацию здесь. (<https://youtu.be/32voXGyMpoU>)

Родина — там, где есть свобода, а не там, где пропагандисты требуют умирать за чужую безответственность.

№ 2.014

Елітологія

Чаплигін

На початку ХХ століття актуальним був соціально-філософський есей іспанського філософа Госе Ортеги-і-Гассета «Повстання мас», присвячений культурній кризі Європи, що стала наслідком виникнення масового суспільства, яке почало відбирати вплив у аристократії.

На сьогодні ж такою актуальною є книга американського соціального філософа та історика культури, професора історії Кристофера Леша "Повстання еліт і зрада демократії".

В ній Леш розвиває ідеї свого іспанського попередника, який описав культурно-антропологічні типи «людини еліти» та «людини маси», але констатує, що в нинішніх правлячих структурах домінують представники саме другого типу, яке є найболючішою проблемою американського (та й не тільки) суспільства.

І це проявляється як в об'єктивних моментах (розрив у доходах, способів життя), так і в принципово різному розумінні інтересів і цілей суспільства.

Стисло

Леш пояснює, чому тепер елітам більшості країн немає діла до свого народу.

— У минулі століття панівні класи були вкорінені в своїх країнах, відчували свій зв'язок.

— Тепер це йде в минуле.

Ринок, на якому діють сьогоднішні еліти - глобальний.

Він існує поверх державних кордонів, і ці еліти стурбовані станом всієї системи в цілому, а не її окремими частинами, тобто країнами.

Тому їх лояльність, перш за все, глобальна, а не національна.

Ці еліти заробляють гроші завдяки доступу до інформації та її маніпулюванням серед мас.

Аристократичні титули і старі заслуги сьогодні мало що означають - на відміну від вкорінених в своїх країнах представників еліт старого типу, нові всім зобов'язані тільки собі.

Тобто нікому нічого не винні, - у них немає жодних зобов'язань ані перед минулим, ані перед майбутнім.

За Лашем,

— «в безмежній світовій економіці гроші втратили свій зв'язок з національністю...»

І ці сьогоднішні «господарі життя» і є сьогодні головною загрозою західної цивілізації, яку розчиняють в аморфному глобалізмі.

Вони просто відвертаються від потреб власних країн, якщо це не стосується престижних місць їх проживання.

Тому офіційні політики висувають на перший план несуттєві питання.

- 1) — А публічні дискусії мають мало спільного з позиціями звичайних людей.
- 2) — Тому офіційна політична риторика намагається швидше затуманити проблеми, ніж чітко позначити їх.

Маси ж будучи фактично виключеними з громадської дискусії на підставі їх необізнаності не бачать користі в інформації, яку їм нав'язують в такій величезній кількості.

Більш того,

— «більшість людей не мають спонукального мотиву до оволодіння знаннями».

Леш зазначає:

— «Якщо ми зуміємо подолати псевдополяризацію, що нині нав'язується гендерною та расовою політикою, ми виявимо, що справжні відмінності, як і раніше, залишаються класовими».

Зазначені К. Лешем проблеми притаманні не тільки американському суспільству, а й цілком можуть бути застосовні до українського суспільства.

В першу чергу це стосується культурної деградації політичного класу, що в наших умовах набуває гіпертрофованих масштабів.

А втім, почитайте Кристофера Леша.

Госе Ортегу-і-Гассета - також.

№ 2.015

Пост різкого роздратування ...

2026-05-14

Машовец

Деяким "великим полководцям" у вітчизняних штабах, було би незайвим вправити мізки...

— Або, якщо не вправити, то хоча би примусити розібратися у поточній обстановці.

Радянська "військова школа", нажаль продовжує даватися знаки й у нинішніх ЗСУ, де певні органи бойового управління ведуть війну виключно "умоглядно" ("умозрительно" - поруські), по формальним ознакам та картам, **НЕ ВНИКАЮЧИ у РЕАЛЬНИЙ стан речей на тому чи іншому напрямку, ділянці чи смузі.**

Люди за сукупністю тактичних значків, намальованих на картах, просто не бачать реальну обстановку.

Справа ось в чому.

На кількох напрямках та ділянках, ціла низька позицій наших військ опинилась

- 1) — **глибоко у бойових порядках противника.**
- 2) — **Чимала їх кількість вже давно заблоковані чи оточені.**

Їх забезпечення та постачання ускладнено тим фактом, що противник, висунувши своїх операторів дроніві максимально вперед та використовуючи особливості місцевого рельєфу (наприклад, наявність "сліпих зон" по радіогоризонту) та власну перевагу у відповідних силах й засобах, зумів завоювати перевагу у повітрі в тактичній зоні, створивши власну "кіл-зону" вже над бойовими порядками наших передових частин та підрозділів, принаймні на тактичну глибину.

Причому, будь-які підходи та шляхи забезпечення та евакуації до таких глибоко висунутих вперед позицій, по суті, **ВЖЕ перерізані**.

Саме так, я нічого не плутаю...

— противник зумів шляхом концентрації своїх підрозділів та груп БПЛА завоювати на цілому ряді напрямків перевагу у "тактичному повітрі".

Наприклад,

— на Добропільському (Покровському) напрямку, де активно дії російський "Рубикон" та ще парочка відомих російських дронабанд, які буквально "виносять" наші тактичні тили. В першу чергу - логістику та евакуацію ...

В цих умовах, не маючи, а ні сил, а ні можливостей виправити цю ситуацію, подальше утримання такого роду позицій приводить до майже гарантованої з часом загибелі особового складу, який знаходиться на цих позиціях й який, за великим рахунком, там намагається лише вижити в оточені, а не ефективно протидіяти противнику.

Звісно, найбільш грамотним у військовому відношенні рішенням було би СВОЄЧАСНЕ відведення цих численних піхотних груп (які часто складаються з 1-2-3-х в\сл) з таких позицій.

Принаймні, хоча би для того, аби ущільнити бойові порядки передових частин й підрозділів, аби скоротити кількість "слабо прикритих", так званих "міжпозиційних ділянок".

Через які, власне противник переважно й інфільтрується...

Ні, комусь у "штабах" приємно дивитись на карту, де намальовано, що "ми ще тримаємо позиції у Мирнограді".

Більше того, ще й шлють накази та вказівки у бригади та корпуси штабу "наростити чисельність", "підсилити особовим складом".

— Й мало кому з них приходить у дурну макітру думка про те, що це "нарощування" на оточених та заблокованих позиціях, мало того, що просто фізично - або неможливе, або малоімовірне, а по суті своїй означає для більшості особового складу, який у відповідності до цих наказів, спрямують на "підсилення та нарощування", майже гарантований "квиток у один бік"...

Ви знаєте, що, наприклад, в районі Покровська, у смузі 7-го корпусу ДШВ наші війська у цих спробах "наростити, підсилити" у відповідності до цих "геніальних" наказів та розпоряджень, а головне - вимог "утримати позиції", втрачають, при таких спробах, набагато більше техніки ніж противник?

РБК Україна

1 дн. · 🌐

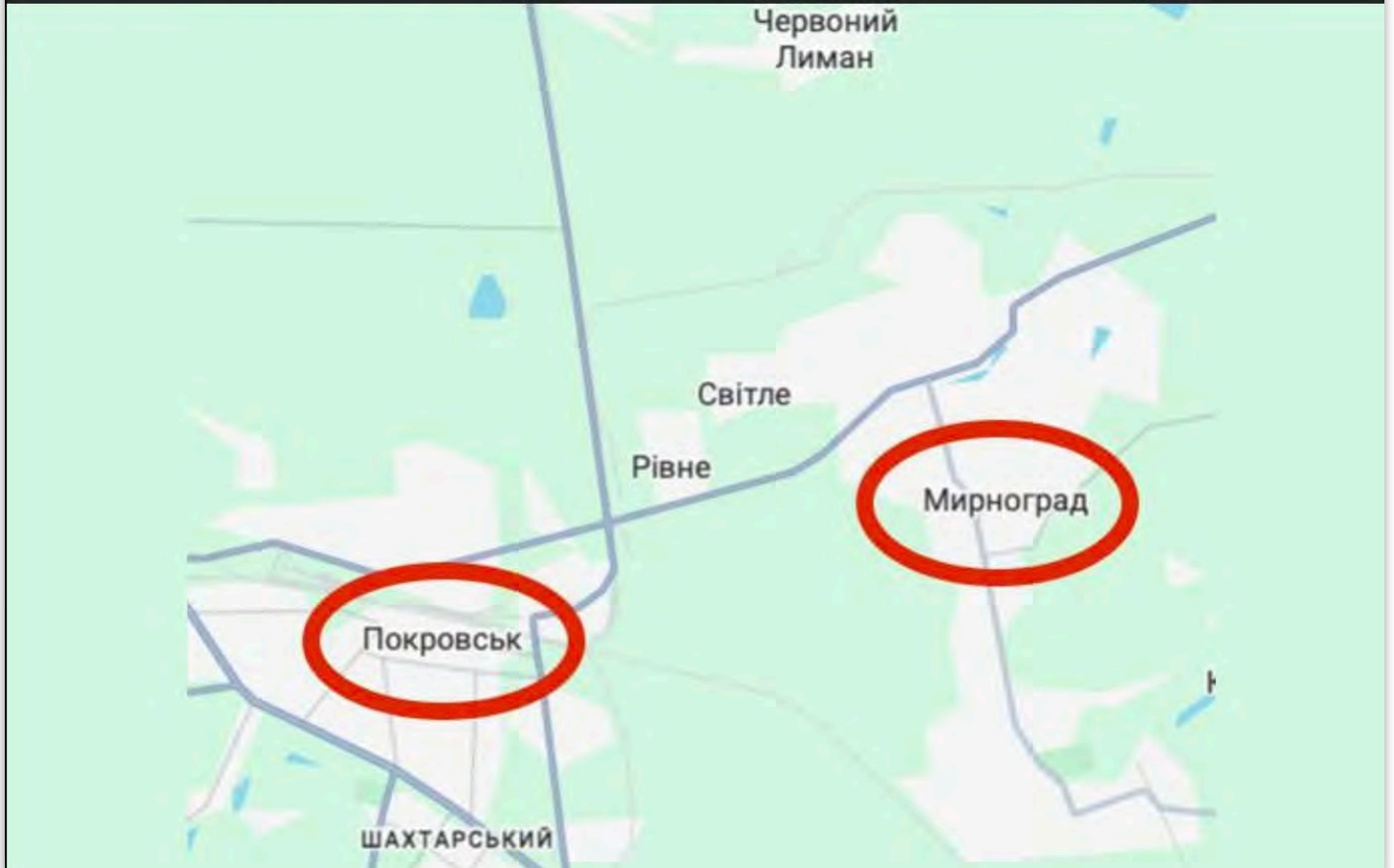
2026-05-13

Покровськ тримається 🇺🇦

Сили оборони України не мають завдання залишати місто. Наші військові продовжують утримувати позиції в північній частині **Покровська**, попри постійний тиск ворога. Контрольований відхід може мати місце в **Мирнограді**.

Про це повідомляє РБК-Україна з посиланням на [джерело у Силах оборони](#), знайоме з ситуацією на **Покровському напрямку**.

Більше — <https://www.rbc.ua/.../sili-oboroni-pokrovsk-zalishatimut...>

До когось в "штабах" високого рангу, нарешті дійде, що таке використання особового складу, аби якісь "поважний дядя" зміг із серйозним видом стверджувати у ЗМІ, що

*"наші війська ще утримують позиції в районі **Покровська** та **Мирнограда**"* з усіх боків - **НЕДОРЕЧНЕ?**

Причому, "спускається з гори" у корпуси та бригади ця штабна "дичина" регулярно та достатньо наполегливо й це в умовах ГОСТРОЇ НЕСТАЧІ особового складу у передових частинах та з'єднаннях ЗСУ...

От, наприклад, наші продовжують утримувати позиції по північним околицям **Покровська** й північніше села **Світле** (це район **Мирнограду**).

В той же час, противник ВЖЕ ГЛИБОКО обійшов ці позиції (знаходиться західніше Родинського, веде бої за Білецьке, Новоолександрівку та Василівку

ПІВНІЧНО-ЗАХІДНІШЕ Гришине). Навіщо ці позиції утримуються, кого вони там стримують?

Більше того,

— навіщо "вищележачі" штаби ще й вимагають їх підсилити? Для чого? Для того, аби вбити більшу кількість людей "по дорозі" туди чи, в кінцевому рахунку, здати їх у ворожий полон?

Причому,

— вперто утримувати та обороняти такого роду позиції при подальшому просуванні противника на флангах, по суті, означає їх майже неминучу втрату, причому із майже ГАРАНТОВАНИМИ людськими втратами, які є зовсім необов'язковими, при СВОЄЧАСНІЙ реакції на дії противника.

Я дивлюсь, історія із Вугледаром нікого нічому так й не навчила

№ 2.016

Хочу щиро подякувати Департамент охорони культурної спадщини КМДА за дуже оперативну відповідь на інформаційний запит активної киянки, що мешкає поруч із незаконним будівництвом ЖК OZON Concept House на Вільшанській

Враховуючи викладене, ТОВ «МК 8» (код ЄДРПОУ:41738693) ПОРУШЕНО, статтю 6¹; частини другу, третю статті 14¹; частини першу, другу, четверту, статті 32 Закону України «Про охорону культурної спадщини».

*Департамент, з метою дотримання вимог чинного законодавства,
ВИМАГАЄ:*

1. В десятиденний термін з дня отримання цього припису, надати до Департаменту на розгляд та погодження, у встановленому порядку, проектну документацію на будівництво на земельних ділянках з кадастровими номерами: 8000000000:82:138:0096, 8000000000:82:138:0098 за адресою: між будинками № 2-а на вул. Вільшанській та № 16 на вул. Професора Підвисоцького, щодо об'єкта будівництва: Будівництво житлового, офісно-торговельного та спортивно-оздоровчого комплексу з вбудованою інфраструктурою та підземним паркінгом (I черга будівництва)

Відповідно до ст. 30 Закону, приписи органів охорони культурної спадщини є обов'язковими для виконання усіма юридичними та фізичними особами.

2026-05-14

Могильний

Я не жартую. Щиро вдячний, бо тепер я так саме оперативно можу написати - ДОКС під керівництвом Марини Соловійової та наглядом заступниці голови КМДА Ганна Старостенко без жодних сумнівів забезпечує дах незаконному будівництву Вавриша-Буткевича.

Додаю скріншот Припису, виданого 30 квітня посадовицею ДОКС за результатами моніторингу будівництва.

— Вони навіть НЕ вимагають зупинити будівництво, що ведеться з порушенням режимів використання зон охорони двох пам'яток.

— Вони вимагають лише подати на розгляд і погодження ДОКС проект будівництва...

Департамент охорони культурної спадщини
виконавчого органу Київської міської ради
(Київської міської державної адміністрації),
04070, м. Київ, вул. Спаська, 12,
електронна пошта: doks@kyivcity.gov.ua

ЗВЕРНЕННЯ

про порушення вимог законодавства у сфері охорони культурної спадщини

На земельних ділянках із кадастровими номерами 8000000000:82:138:0096 та 8000000000:82:138:0098 (адреса за дозвоільними документами: по вул. Вільшанській, 2-б, між будинками № 2-А на вул. Вільшанській та № 16 на вул. Професора Підвисоцького у Печерському районі м. Києва) на замовлення ТОВ «МК 8» (41738693), ТОВ «ІННОВАЦІЙНА БУДІВЕЛЬНА КОМПАНІЯ» (33058251) та ТОВ «УКРАЇНСЬКИЙ ФОНД РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ» (31750211) із залученням ряду інших суб'єктів містобудування (підрядники, проєктувальники, експертні організації) проводиться нове будівництво житлового, офісно-торговельного та спортивно-оздоровчого комплексу з вбудованою інфраструктурою та підземним паркінгом (І черга будівництва) із порушенням вимог пам'яткоохоронного законодавства, а саме із порушенням обмежень у використанні земель, встановлених з метою охорони пам'яток культурної спадщини та традиційного характеру середовища.

Будівництво відбувається на підставі дозволу на виконання будівельних робіт ІУ113192671102 від 24.09.2019, в який неодноразово вносилися зміни, пов'язані з корегуванням проєктної документації (01.12.2023 ІУ113192671102-4, 13.11.2024 ІУ113192671102-6, 08.09.2025 ІУ113192671102-9).

Посилання:

https://e-construction.gov.ua/document_detail/doc_id=3215588271983691341/optype=100

Як зазначено в обов'язковому додатку експертизи ескізного проєкту №30/22 від 18.04.2023 ТОВ «Укрекспертбудпроект» (реєстраційний номер в ЄДЕССБ ЕХ01:3647-9446-7975-3099), потреба у коригуванні проєкту виникла, серед іншого, у зв'язку з вимогою замовника про внесення принципових змін щодо концепції будівництва, генерального плану та архітектурно-планувальних рішень.

Посилання:

https://e-construction.gov.ua/document_detail/doc_id=3083641248137872737/optype=6

Таким чином, хоча дозвіл на виконання будівельних робіт початково був виданий в 2019 році, починаючи з 2023 року внаслідок корегування проєкту відбулися принципові зміни запланованих містобудівних та архітектурних перетворень.

Відповідно, проєктні рішення мають відповідати вимогам пам'яткоохоронного законодавства та враховувати режими використання території зон охорони пам'яток, чинних на момент корегування проєктної документації, які відбувалися продовж 2023-2025 років.

Частиною сьомою статті 32 Закону України «Про охорону культурної спадщини» було встановлено, що на охоронюваних археологічних територіях, у межах зон охорони пам'яток, історичних ареалів населених місць, занесених до Списку історичних населених місць України, забороняються містобудівні, архітектурні чи ландшафтні перетворення, будівельні, меліоративні, шляхові, земляні роботи без дозволу відповідного органу охорони культурної спадщини.

Проте, зазначені норми втратили чинність з 01.01.2023 відповідно до абзацу другого пункту 1 розділу Х Закону України «Про охорону культурної спадщини». Таким чином, сама по

Отримання будь-яких дозволів чи погоджень від органів охорони культурної

спадщини при будівництві в історичних ареалах чи зонах охорони пам'яток
СКАСОВАНО

в ЗУ "Про охорону культурної спадщини" ще з 1 січня 2023 року (ч. 7 ст.
32, абзац перший п. 1 розділу X).

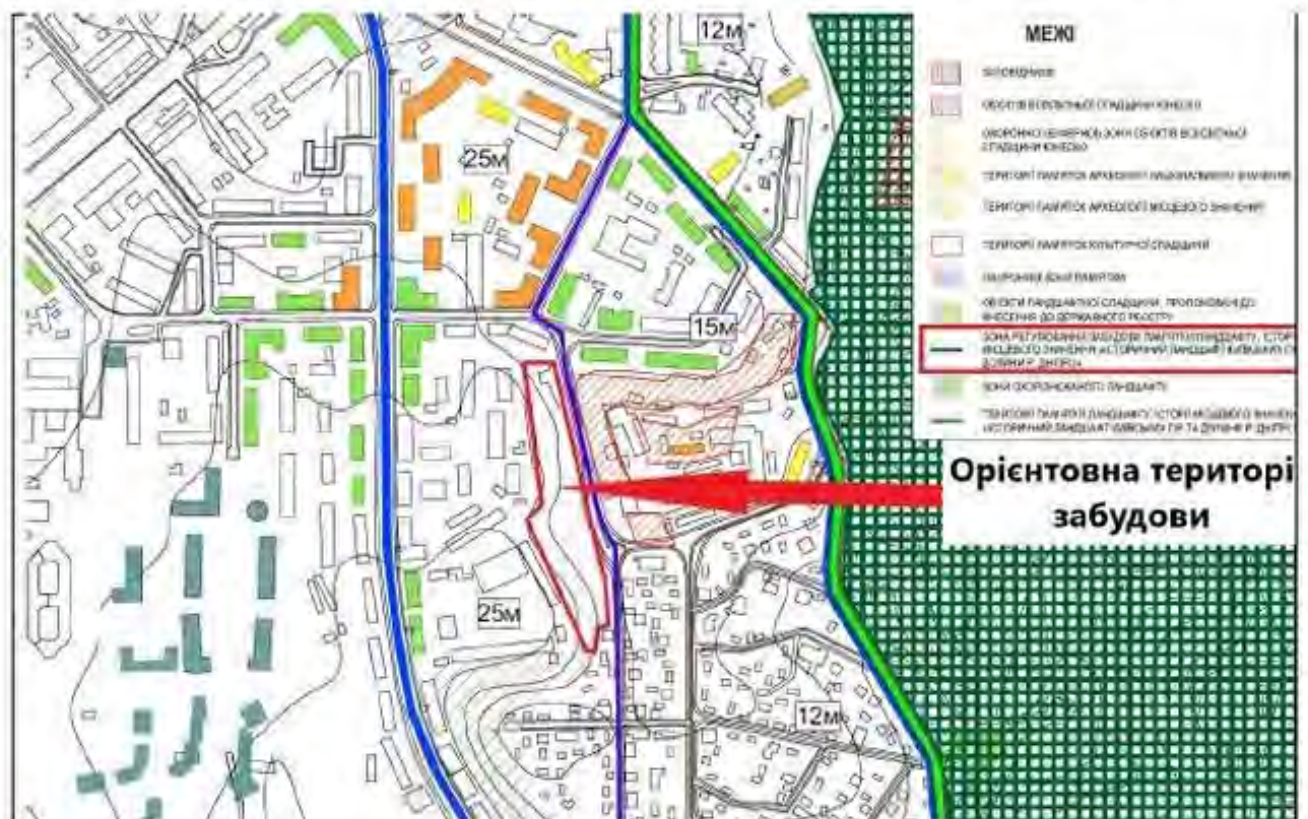
собі відсутність дозволів чи погоджень проєктної документації відповідним органом охорони культурної спадщини не є порушенням Закону.

Проте, порушенням вимог Закону є порушення режимів використання зони охорони пам'яток культурної спадщини, визначених відповідною науково-проєктною документацією.

Відповідно до наявної інформації, ділянки будівництва знаходяться в зоні регулювання забудови пам'ятки ландшафту, історії місцевого значення «Історичний ландшафт київських гір і долини р. Дніпро» та зоні регулювання забудови II категорії пам'ятки садово-паркової архітектури та унікальних зелених масивів на території міста Києва місцевого значення Центрального ботанічного саду Академії наук УРСР (м. Київ, вул. Тимірязєва, 1 Печерський район), заповідних лісопарків-пам'яток садово-паркового мистецтва місцевого значення Центрального республіканського ботанічного саду АН УРСР (м. Київ, Печерський район) (далі – пам'ятки садово-паркової архітектури Центрального ботанічного саду).

Чинні межі та режими використання зон охорони пам'ятки ландшафту, історії місцевого значення «Історичний ландшафт київських гір та долини р. Дніпро» затверджено наказом Департаменту охорони культурної спадщини Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 24.05.2022 № 23.

Відповідно до затверджених режимів, будівництво знаходить в зоні регулювання забудови зазначеної пам'ятки з обмеженням максимальної висоти забудови у 25 м.

Фрагмент графічної схеми режимів використання зон охорони пам'ятки ландшафту, історії місцевого значення «Історичний ландшафт київських гір та долини р. Дніпро» затвердженої наказом ДОКС КМДА від 24.05.2022 № 23.

Чинні межі та режими використання зон охорони пам'ятки садово-паркової архітектури Центрального ботанічного саду затверджено наказом Департаменту охорони культурної спадщини Виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) від 30.11.2020 № 75.

Відповідно до затверджених режимів, будівництво знаходить в зоні регулювання забудови II категорії зазначеної пам'ятки з обмеженням максимальної висоти забудови у 25 м від рівня землі до гребня даху.

Відому юристку (!) Марину Соловійову призначили директоркою ДОКС у серпні 2023 року - вже ПІСЛЯ скасування вимоги будь-яких погоджень проєктів такого будівництва.

Фрагмент графічної схеми режимів використання зон охорони пам'ятки садово-паркової архітектури Центрального ботанічного саду, затвердженої наказом ДОКС КМДА від 30.11.2020 № 75.

Таким чином, в межах території будівництва на вул. Вільшанський встановлено обмеження максимальної висоти забудови у 25 м від рівня землі до гребня даху. Проте, наразі ведеться будівництво висота якого за техніко-економічними показниками становить 51.6 м.

Посилання:

https://e-construction.gov.ua/document_detail_tep/doc_id=3616317743025882612

Проте, навіть ця заявлена висота не відповідає реальній ситуації. А проекти наявні маніпуляції щодо кількості наземних та підземних поверхів будівлі і визначенні максимальної висоти будівлі за проектом. Будівництво відбувається на ділянці з перепадом висоти до 35 м, на якій ще у 2012-2013 році було сформовано ряд терас. Проектом передбачено будівництво будинків на стилобатах, що розташовані вище рівня спланованої відмітки землі на терасах. Проте, надземні поверхи стилобатів в проекті та техніко-економічних показниках зазначені, як підземні.

Таким чином, має місце будівництво до 22 поверхів (понад 66 м від рівня землі) при чинних на момент корегування проекту обмеження максимальної висоти у 25 м.

Частиною першою статті 32 Закону України «Про охорону культурної спадщини» встановлено, що метою захисту традиційного характеру середовища окремих пам'яток, історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територій та об'єктів всесвітньої спадщини визначаються зони охорони (охоронні зони, зони регулювання забудови, зони охоронюваного ландшафту, зони охорони археологічного культурного шару) і буферні зони. Межі та режими використання зон охорони визначаються науково-проектною документацією, що складається за результатами проведених досліджень. Режим використання зон охорони встановлює обмеження діяльності у використанні відповідної території (земель).

Відповідно до частини шостої статті 32 Закону України «Про охорону культурної спадщини», забудова територій зон охорони, буферних зон, історичних ареалів населених місць здійснюється відповідно до визначених або встановлених цим Законом режимів використання.

Відповідно до частини першої статті 33-4 Закону України «Про охорону культурної спадщини», науково-проектна документація у сфері охорони культурної спадщини визначає спеціальний режим використання території або об'єктів, у тому числі планувальні обмеження у використанні земель у сфері забудови, гранично допустиму висотність будівель та споруд.

Відповідно до пункту 2 розділу II Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення системи управління та дерегуляції у сфері земельних відносин»:

- науково-проектна документація у сфері охорони культурної спадщини, затверджена до набрання чинності цим Законом, зберігає чинність;
- межі та режими використання пам'яток культурної спадщини, зон охорони, історичних ареалів населених місць, буферних зон, у тому числі ті, що зазначені в історико-архітектурних опорних планах, визначені до набрання чинності цим Законом, зберігають чинність до визначення нових меж та режимів використання зон охорони, історичних ареалів населених місць, буферних зон відповідно до цього Закону.

Відповідно до частини першої статті 6 Закону України «Про охорону культурної спадщини», контроль за дотриманням режимів використання пам'яток місцевого значення у місті Києві віднесено до повноважень органу охорони культурної спадщини Київської міської державної адміністрації.

Відповідно до частини першої статті 30 Закону України «Про охорону культурної спадщини», органи охорони культурної спадщини зобов'язані заборонити будь-яку діяльність юридичних або фізичних осіб, що створює загрозу пам'ятці або порушує законодавство, норми і правила у сфері охорони культурної спадщини.

Додатково акцентую увагу, що зазначені вище порушення законодавства є також порушенням міжнародних зобов'язань України, що випливають із ст. 5 Європейської ландшафтної конвенції (ратифіковано Законом № 2831-IV від 07.09.2005) та ст. 3, 4, 7, 10 Конвенції про охорону архітектурної спадщини Європи (ратифікована Законом № 165-V від 20.09.2006).

У зв'язку із зазначеним вище.

ПРОШУ

1) Провести перевірку діяльності по будівництву об'єкту «Будівництво житлового, офісно-торговельного та спортивно-оздоровчого комплексу з вбудованою інфраструктурою та підземним паркінгом (I черга будівництва)» на земельних ділянках із кадастровими номерами 8000000000:82:138:0096 та 8000000000:82:138:0098 вздовж вул. Вільшанської у Печерському районі м. Києва (адреса об'єкту за дозвільними документами: по вул. Вільшанській, 2-б, між будинками № 2-А на вул. Вільшанській та № 16 на вул. Професора Підвисоцького у Печерському районі м. Києва), що ведеться на підставі дозволу на виконання будівельних робіт ІУ113192671102 від 24.09.2019 (з наступними змінами) на замовлення ТОВ «МК 8» (41738693), ТОВ «ІННОВАЦІЙНА БУДІВЕЛЬНА КОМПАНІЯ» (33058251) та ТОВ «УКРАЇНСЬКИЙ ФОНД РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ» (31750211) щодо дотримання вимог законодавства у сфері охорони культурної спадщини, а саме дотримання режимів використання зон охорони пам'ятки ландшафту, історії місцевого значення «Історичний ландшафт київських гір і долини р. Дніпро» та пам'ятки садово-паркової архітектури та унікальних зелених масивів на території міста Києва місцевого значення Центральний ботанічний сад Академії наук УРСР (м. Київ, вул. Гімріязєва, 1 Печерський район), заповідних лісопарків-пам'яток садово-паркового мистецтва місцевого значення Центральний республіканський ботанічний сад АН УРСР (м. Київ, Печерський район).

2) Вжити за результатами перевірки заходи реагування, передбачені законодавством.

3) Повідомити про результати розгляду мого звернення у електронному вигляді на адресу

06.03.2026

Але ДОКС під керівництвом Соловйової вперто закриває очі на очевидні

порушення висотних режимів використання зон охорони пам'яток і **вимагає від забудовників-порушників лише подати документацію на погодження.**

І це при тому, що їм достеменно відомо про порушення висотних режимів - все це детально з усіма посиланнями на записи в ЄДЕССБ було розписано в зверненні з проханням провести перевірку.

Скріншоти звернення також додаю.

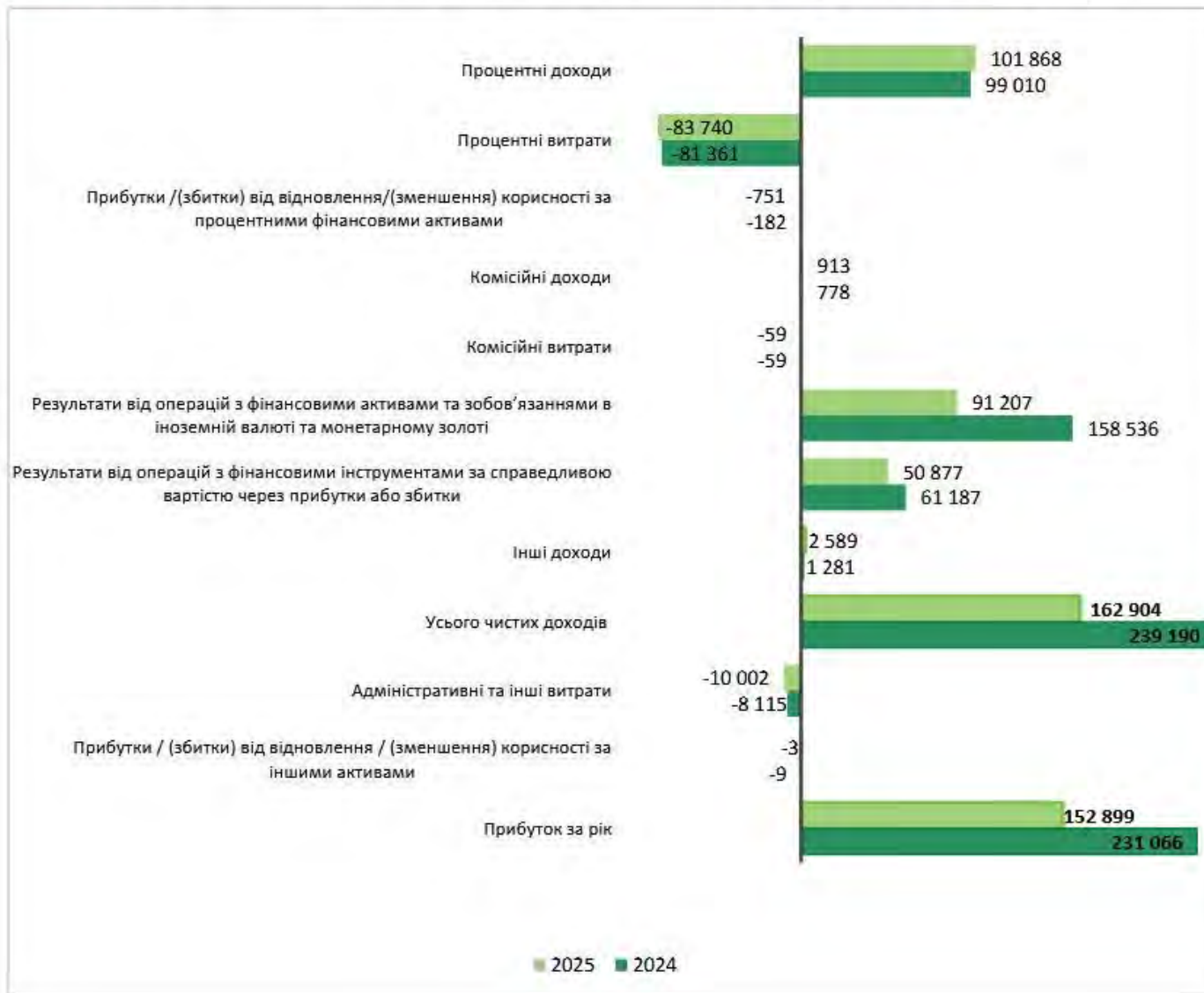
І спеціально у зверненні було розписано, що вимоги для отримання будь-яких дозволів чи погоджень скасовано з 01.01.2023.

Ну от як може бути інший висновок, ніж відверте забезпечення ДОКС-ом даху для незаконного будівництва?

№ 2.017

Де взяти гроші на сектор оборони, не підвищуючи податки на ФОП-ів, курсерів Глово і посилки?

Графік 2. Склад та динаміка фінансових результатів Національного банку в 2024–2025 роках, млн грн

2026-05-14

Куш

Розповім вам про один з рецептів.

Він стосується "схеми" між Мінфіном та НБУ, яка абсолютно легально функціонує протягом всього строку війни.

Нацбанк володіє портфелем державних облігацій на загальну суму 659 млрд грн, зокрема і військових облігацій на 400 млрд грн.

Доходність за військовими облігаціями визначається відповідно до середньозваженої ставки НБУ за звітний період.

Звісно облікову ставку Нацбанк визначає самостійно.

Тобто, уявіть собі ситуацію:

— ви приходите в банк і укладаєте депозитну угоду, а відсоток за цим депозитом визначаєте одноосібно, без участі банку. Можете вписати в угоду будь-яку цифру процентної ставки.

Звісно, в таких умовах НБУ зацікавлений зберігати свою облікову ставку на рівні, значно вищому за інфляцію - бо це приносить йому величезні процентні доходи за військовими облігаціями.

А які саме доходи?

Беремо Консолідований Звіт НБУ про управління за рік, що закінчився 31 грудня 2025 року.

Процентні доходи НБУ у 2025 році склали майже 102 млрд грн і це були головним чином платежі Мінфіну у вигляді відсотків за портфелем державних облігацій Національного банку.

Звісно, це дуже нагадує ситуацію, коли державні кошти перекладають з однієї кишені держави в іншу.

Куди ж НБУ витратив ці кошти державного бюджету?

Дзеркальним відображенням процентних доходів є процентні витрати. В НБУ вони становили майже 84 млрд грн.

Це здебільшого, кошти, виплачені НБУ на користь групи комерційних банків у вигляді процентів за депозитними сертифікатами самого Нацбанку, доходність яких теж прив'язана до рівня облікової ставки регулятора.

Тобто і

— група лобістів з боку групи комерційних банків (іноземних та олігархічних), теж зацікавлена в збереженні завищеної ставки НБУ, яка суттєво вища за інфляцію.

Адже від розміру облікової ставки залежить обсяг доходів групи комерційних банків за депозитними сертифікатами НБУ.

Таким чином,

— в рамках цієї схеми, НБУ перетворюється в "транзитний вузол" по прокачуванню приблизно 2 млрд дол в еквіваленті на рік з державного бюджету на користь комерційних банків.

"Капіталізація схеми" - 2 млрд дол щороку.

За чотири роки війни - це вже близько 8 млрд дол (в перші роки було навіть більше, ніж 2 млрд дол внаслідок більш високого рівня облікової ставки).

Як можна виправити ситуацію?

Через процедуру репрофайлінгу портфелю облігацій НБУ, тобто обміну старих облігацій, що перебувають у власності Нацбанку, на нові з довшим терміном погашення та умовною ставкою доходності на рівні 1%.

Цей механізм дозволить суттєво "розвантажити" витрати державного бюджету на обслуговування держборгу.

Рішення досить очевидне

— ліквідувати схему перетоку бюджетних коштів на рахунки приватних банків транзитом через НБУ.

Але, не зважаючи на очевидність, цій схемі вже чотири роки.

До речі, єдина політична сила, яка системно та послідовно виступає за ліквідацію цієї схеми і вимагає перенаправлення заощаджених коштів на сектор оборони, зокрема на зарплати військовим - це "Батьківщина", а серед політичних лідерів - Юлія Тимошенко.

Але за іронією долі, саме вона вимушена зараз відповідати на запитання суддів, а не автори "схем".

№ 2.018

«МЫ ПЫТАЕМСЯ ПРОЙТИ ПО ЛЕЗВИЮ» — АНДРЕЙ ПЫШНЫЙ О «ПЛЕНКАХ МИНДИЧА», РАМКАХ ПОЛНОМОЧИЙ РЕГУЛЯТОРА, ИНФЛЯЦИОННЫХ ШОКАХ, СТРЕСС-ТЕСТИРОВАНИИ БАНКОВ И ИХ РОЛИ В ВОССТАНОВЛЕНИИ

2026-05-15

Юлия Самаева, Редактор отдела экономики ZN.UA

Коррупционный скандал, связанный с «пленками Миндича», в разгаре. Среди фигурантов записей руководство одного из крупнейших банков страны, а в контексте упоминается и фамилия главы Национального банка. Регулятор отреагировал официальными заявлениями и административными производствами, но вопросов к нему меньше не стало.

Впрочем, скандал — это только один из вызовов, с которыми одновременно вынужден работать Национальный банк. Война на Ближнем Востоке бьет по ценам на энергоносители и раскручивает инфляционную спираль. Самая тяжелая за всю историю зима оставила после себя разрушенную энергетику, рекордный импорт и глубокий дефицит торгового баланса. Повышенный

налог на прибыль банков, который должен был быть временным, превращается в системный тормоз кредитования. А впереди стресс-тестирование банковской системы по сценарию, который сам НБУ называет чрезвычайно жестким.

Обо всем этом и не только ZN.UA поговорило с главой Национального банка Украины Андреем Пышным.

— Андрей Григорьевич, благодарю за ваше время и возможность пообщаться. У нас немало вопросов для обсуждения, но среди них есть тема, интересующая значительно более широкий круг читателей. Так что предлагаю начать с нее. Согласны? Прекрасно.

1. Блиц по «пленкам Миндича»

— Проверяет ли Национальный банк влияние посторонних лиц на деятельность «Сенс Банка», учитывая его упоминание в «пленках Миндича»?

— Сейчас НБУ возбудило два административных производства в рамках оценки соответствия квалификации и профессиональной пригодности. Первое касается главы правления банка. Оно связано с фактами, выявленными в ходе проверки Национального банка и задокументированными компанией, проводившей forensic-исследование. Так работают надзорное направление и мониторинг корпоративного управления.

Мы хотим проверить — и считаем это нашей прямой обязанностью — причастность должностных лиц к деятельности, задокументированной надлежащим forensic-исследованием, установившим, что в банке при предыдущих акционерах функционировала тайная, сквозная и тщательно выстроенная система управления банком: тайные протоколы, скрытые органы управления, «тайные руководители», тайные комитеты, отдельные закрытые регламенты и документооборот, управленческая и операционная иерархии.

Второе административное производство Национального банка касается проверки соответствия критериям независимости главы наблюдательного совета, учитывая обнародованную информацию о набсовете банка. Проверка по НС также продолжается.

Вместе с тем мы в своем заявлении открыто заявили: высокий стандарт корпоративного управления предполагает, что акционер, наблюдательный совет или отдельные члены сами реагируют на репутационные вызовы, это создает обоснованные ожидания по принятию решения об отстранении соответствующих должностных лиц на период служебного расследования. Как мы знаем, это произошло.

В дальнейшем мы в рамках регуляторных действий продолжим исследовать эти обстоятельства и примем решение, исходя из полномочий.

— Планирует ли Национальный банк инициировать смену менеджмента или наблюдательного совета «Сенс Банка»?

— У Национального банка нет таких полномочий. Менеджмент выбирается наблюдательным советом.

Нам очень важно в этой ситуации вместе с водой не выплеснуть ребенка. Статья 7 Закона «О банках и банковской деятельности» четко определяет распределение полномочий в системе корпоративного управления государственными банками между акционером, наблюдательным советом и менеджментом. Там предусмотрены соответствующие гарантии для того, чтобы наблюдательный совет не принимал на себя полномочия акционера, а акционер не вмешивался в деятельность наблюдательного совета. Так что решение по менеджменту — это исключительно полномочия наблюдательного совета.

Что касается самого наблюдательного совета, то это исключительно полномочия акционера. Сейчас мы мониторим, как наблюдательный совет реагирует на вызовы, какие меры принимает акционер, и будем учитывать эту информацию, оценивая качество корпоративного управления: его прозрачность и способность реагировать на внешние вызовы.

— Каким образом все эти шаги могут ограничить влияние Василия Веселого на финучреждение?

— Мне ничего не известно о каком-то влиянии Василия Веселого. Этот вопрос обсуждали на заседании временной следственной комиссии, я и правление НБУ приняли к сведению все ответы — и главы правления, и главы наблюдательного совета. Если такие факты известны и задокументированы, их необходимо расследовать. Сейчас у Национального банка информации о соответствующем влиянии нет.

— Как часто Василий Веселый бывал в Национальном банке с октября 2022 года?

— Василий Веселый в Национальном банке не бывает.

— Насколько мы понимаем, пропускная система Национального банка фиксирует всех, кто заходит и выходит, так что ваши слова можно подтвердить документально.

— Безусловно. Возможно, в рамках каких-то наблюдательных процедур он здесь и бывал — мы знаем, что Василий Веселый выполнял функции советника. Впрочем, сейчас мне о таких фактах неизвестно.

— **Мы можем попросить эту информацию, чтобы снять все вопросы?**

— Думаю, если вы обратитесь с запросом, мы его надлежащим образом рассмотрим.

— **Мы не можем получить эту информацию просто сейчас?**

— Вряд ли я сейчас готов это сделать, чтобы выяснить, понадобится какое-то время. Национальный банк — режимный объект, а доступ к системе — регламентная процедура. Давайте не тратить на это время интервью.

— **Это было бы замечательное доказательство ваших слов, разве нет?**

— **Что я должен доказать? Зачем эта театральность?**

— **Что его здесь действительно не было.**

— Я уже ответил, ко мне визитов не было, по уточнениям о его визитах в НБУ мы предоставим вам информацию по результатам проверки

(по предоставленной позже информации от НБУ, у Василия Веселого было два визита в Национальный банк в 2024 году для встречи с сотрудниками наблюдательного блока. — Ю.С.).

— **На пленках Тимур Миндич спрашивает Рустема Умерова, «вызывал ли он Пышного». Вы заявили, что никаких коммуникаций не было. Но почему вообще фамилия главы Национального банка могла быть упомянута в таком контексте и в такой формулировке?**

— Мне нечего добавить к моим предыдущим комментариям: **у меня не было никакой коммуникации и никаких обсуждений с фигурантами на пленках.** Не могу объяснить, что в головах у этих людей. Понятия не имею.

— **По данным следствия, почти 100 миллионов долларов выведены через схемы в «Энергоатоме», и ни один банк не представил отчет о подозрительных операциях. Это некомпетентность или что-то худшее?**

— Я не могу ни подтвердить, ни опровергнуть эту информацию — она нуждается в проверке и анализе нашими специалистами каждого отдельного кейса. Но замечу, что в Национальный банк от правоохранительных органов не поступали какие-то конкретные факты, которые бы свидетельствовали о действиях или бездействии какого-либо банка по неправомерным операциям этого субъекта хозяйствования. Ведь у Национального банка нет мандата на проведение следственных действий.

Я более чем убежден:

— если Национальный банк в рамках своих наблюдательных действий фиксировал такие операции, он доводил эту информацию к сведению соответствующих органов, в том числе правоохранительных.

Это стандарт, и это так работает.

Впрочем, что-то конкретное по «Энергоатому» я могу сказать только после того, как углублюсь в тему. Сейчас такой информации у меня нет.

Но я убежден в компетентности Департамента финансового мониторинга НБУ.

— Напомните, пожалуйста, кто из членов правления занимается финмониторингом?

— Дмитрий Олейник — он отвечает за вертикаль банковского надзора.

— Если в стране только восемь банков, которые импортируют доллары, неужели действительно нельзя выяснить, какой из них завез в Украину доллары в упаковке Федерального резерва США, найденные в офисе фигурантов коррупционной схемы в «Энергоатоме»?

— Банки осуществляют трансграничное перемещение наличной валюты на основании банковской лицензии и соответствующих договоров с контрагентами, а перемещение наличных через таможенную границу Украины подлежит декларированию согласно требованиям законодательства.

Банки-импортеры в дальнейшем на территории Украины либо продают валюту другим банковским учреждениям, либо используют для потребностей собственных клиентов.

В то же время в Украине нет единого централизованного реестра, который бы позволял по штрих-коду упаковки, маркировкам Федеральной резервной системы США или серийным номерам банкнот установить конкретный банк, через который конкретная упаковка наличной валюты попала на территорию Украины.

Также необходимо учитывать, что право ввозить наличную иностранную валюту в Украину имеют не только банки и Национальный банк Украины, но и юридические и физические лица при соблюдении требований валютного и таможенного законодательства.

Хочу также заметить, что в 2023–2025 годах Национальный банк не проводил операций по подкреплению касс банков наличной иностранной валютой. Банки обеспечивали подкрепление собственных касс самостоятельно на основании договоров с иностранными контрагентами.

— Сейчас существует какой-либо процесс фиксации и регистрации таких операций? Банки учитывают у себя, что они купили, когда, как завезли, какие номера купюр?

— **Определенный учет, безусловно, ведется.** Возможность отследить конкретную упаковку или конкретные купюры зависит от наличия и полноты исходных данных, которые можно проверить в рамках отдельного расследования правоохранительных органов или инспекционной проверки банка. Если Национальный банк получит соответствующий запрос, он, как всегда, предоставит всю необходимую информацию и проведет проверку банка.

Хочу обратить ваше внимание и на то, что начиная с 24 февраля 2022 года на период действия военного положения действуют ограничения на выдачу наличной иностранной валюты со счетов клиентов: не более 100 тысяч гривен в эквиваленте в день согласно постановлению Правления НБУ №18. Такое ограничение фактически делает невозможной выдачу клиентам стандартных банковских упаковок банкнот номиналом 100 долларов США с маркировкой эмитента, поскольку сумма в такой упаковке существенно превышает установленный лимит. Банкам запрещено проводить операции, направленные на обход указанного ограничения.

— По состоянию на сегодняшний день вы не получали такие запросы?

— **На моих радарх такого запроса нет.**

— Вы можете подтвердить, что не присутствовали на заседании парламентской временной следственной комиссии в деле «Мидас» из-за срочной командировки? Ведь появлялась информация о том, что в тот день вы находились в здании Национального банка и проводили совещание.

— Категорически опровергаю эту информацию, она абсолютно не соответствует действительности. Командировка была плановой, о чем я заранее предупредил ВСК. Я работал за пределами Киева. Глава временной следственной комиссии четко сказал, что получил все подтверждения моей командировки.

Давайте не будем примешивать сюда кампании по моей дискредитации, которые системно продолжаются в последнее время.

— Мы же встретились, чтобы снять все вопросы, чтобы не оставалось никаких оснований для сомнений. Так что последний вопрос этого блица.

Как часто вы общаетесь с Андреем Ермаком?

— **Мы очень давно не общались.**

— **Очень давно — это месяц, полгода, год?**

— В последний раз — еще за несколько месяцев до его отставки, в рамках рабочих совещаний в офисе президента.

Мне жаль, что мы заканчиваем этот блок, обойдя, по сути, самую логику построения корпоративного управления, ведь именно с этого мы должны были бы начать разговор.

Национальный банк на протяжении последних трех лет настаивал на обновлении стратегии госбанков. Именно в стратегии должно содержаться четкое определение направлений деятельности и целей каждого из государственных банков, которые должны отвечать стратегическим установкам, определяемым собственником — государством. А также видение по трансформации и приватизации госбанков: конкретные сроки и шаги на пути уменьшения доли государства в банковском секторе.

Если бы вы меня спросили, должны ли госбанки фокусироваться на обслуживании игорного бизнеса, то услышали бы ответ:

— по моему убеждению, госбанкам есть чем заниматься, кроме игорного бизнеса.

Вот и все. И я последователен в этом вопросе.

Можете убедиться на примере Ощадбанка.

Когда в 2014 году я его возглавил, это был единственный банк, который имел лицензию на выпуск лотерей и мог не просто заниматься транзакционным обслуживанием, но и стать полноценным оператором рынка лотерей. Этого не произошло. Но мое мнение не изменилось, а только укрепилось. Но определить, работать ли конкретному банку с этим сегментом или нет, должны наблюдательный совет и собственник банка, а не регулятор.

Напоследок, чтобы окончательно исправить какую-то асимметричную оптику по распределению полномочий, напомню, что у Национального банка нет ни одного представителя ни в одном из наблюдательных советов.

2. Международное финансирование и торговый баланс

— **Совет ЕС недавно одобрил кредит на 90 миллиардов евро, из которых в 2026 году Украина получит 45 миллиардов евро. Как НБУ переоценивает риски платежного баланса с учетом этого решения и достаточно ли этих объемов для покрытия потребностей, определенных в базовом прогнозе?**

— Надеюсь, что доступ к ресурсу по *Ukraine Support Loan* мы получим уже в ближайшие недели.

Национальный банк ожидает, что в бюджет в этом году поступит 53 миллиарда долларов США внешнего финансирования с учетом всей совокупности источников: по уже упомянутой программе ЕС Ukraine Support Loan, механизму ERA Loans, Ukraine Facility и программе МВФ.

— Если выполним все обязательства.

— Да. Наш базовый сценарий предполагает их выполнение. Я вижу, что у коллег из правительства есть понимание важности этого, потому что речь идет о ресурсе для поддержки обороноспособности и покрытия социальных обязательств.

По нашим оценкам, 53 миллиарда долларов — это достаточная сумма, чтобы профинансировать дефицит бюджета даже в случае его возможного расширения. Главное — выполнить нашу часть упражнения и соблюсти взятые обязательства.

— Структура *Ukraine Support Loan*, где значительная доля идет на оборону, а не на бюджетную поддержку, содержит риск, что гражданские расходы потребуют дофинансирования?

— Мы не являемся непосредственными участниками обсуждения структуры распределения этих средств, но я убежден, что о существенных рисках для гражданских расходов речь не идет. То, что часть средств пойдет на закупку оружия (в основном у европейских партнеров), в некоторой степени, наоборот, снизит давление на бюджетные расходы и внешнеторговый баланс.

— По итогам января—марта, отрицательное сальдо внешней торговли превысило 13 миллиардов долларов. Несмотря на рост аграрного экспорта, торговый баланс остается глубоко отрицательным. Считает ли НБУ такую динамику структурно опасной?

— Важно понимать природу этого дефицита: это последствия войны и импорт для поддержания обороноспособности. Например, беспрецедентный энергодефицит этой зимой вызвал рекордный импорт электроэнергии и оборудования для восстановления генерации вдобавок к импорту для оборонного сектора. Энергетический кризис одновременно угнетал экспортный потенциал. Совокупность этих обстоятельств дополнительно расширила внешнеторговый дефицит.

Что касается безопасности или опасности такой динамики, то давайте посмотрим на ситуацию в комплексе. Дефицит текущего счета платежного баланса и внешнеторговый дефицит растут в течение полномасштабной войны. Однако ситуация остается устойчивой, инфляция и курс не летят в космос, резервы растут. Это означает, что есть какой-то фактор, позволяющий нам балансировать ситуацию.

Мы всегда призываем смотреть на ситуацию сквозь призму широкого базового баланса. Он позволяет увидеть суть наших отношений с партнерами, которые предоставляют Украине действительно беспрецедентное финансирование — более 177 миллиардов долларов за период полномасштабной войны. Такие средства просто так не выделяют. Партнеры понимают, что Украина сегодня является восточной границей Евросоюза и, как бы резко это ни прозвучало, фактически предоставляет ему услуги безопасности. Они об этом уже говорят открыто.

При этом Украина вместе с запросом на финансирование взяла на себя очень амбициозный план реформ. Его реализация продолжается уже четыре с половиной года, и я не знаю ни одной сферы, которая бы не подлежала соответствующему реформированию. О текущей динамике можно дискутировать, это действительно сейчас проблемный вопрос, но я сохраняю оптимизм по поводу того, будет ли работать план реформ. Будет работать, выбора у нас нет.

— Появилась информация, что налоговая реформа может стать требованием для предоставления второго транша по Ukraine Support Loan. Известно ли вам об этом и усматриваете ли вы в этом дополнительный риск для 2027 года?

— Этот диалог ведут правительство и Министерство финансов, мы присутствуем во время дискуссий, но на фискальную политику не влияем. Соглашусь, что риск есть. Он связан не столько с налоговой реформой как таковой, сколько с необходимостью выполнять обязательства перед партнерами, взятые по каждому направлению. Налоговая реформа — одно из них, и сейчас ее обсуждают едва ли не наиболее остро, в частности, она была предметом дискуссий и в ходе визита в Вашингтона. Но мы должны быть ответственными в реализации Национальной стратегии доходов. Это не новая идея, документ старый, публичный, без каких-либо тайн. Этот план разработан, чтобы аккумулировать необходимый ресурс и преодолеть устаревшие структурные проблемы.

— То есть речь идет не о какой-то новой реформе, а о выполнении известной стратегии доходов?

— Не думаю, что мне стоит комментировать этот вопрос. Есть такая хорошая фраза: центробанкиры стараются не давать советы правительству, чтобы не получить советы в ответ.

3. Монетарная политика

— Мы видим влияние войны на Ближнем Востоке на потребительскую и промышленную инфляцию, и эта война затягивается. Насколько устойчив этот внешний шок? И есть ли у Национального банка сценарий

на случай, если нефть будет стоить более 100 долларов за баррель год или два?

— Национальный банк анализировал последствия событий на Ближнем Востоке для Украины. Ощущение такое, что к нашей войне добавилась еще и их.

Мы рассматриваем два сценария.

Предположением базового являются постепенное снижение напряженности с конца второго квартала и снижение цены на нефть марки Brent до 80 долларов за баррель в конце 2026 года.

Негативный — более продолжительная война и стоимость нефти не ниже 100 долларов за баррель до конца 2026-го.

Согласно базовому сценарию, влияние этой войны добавляет к инфляции в годовом выражении 1,5 %, согласно негативному — 3 %.

Именно поэтому мы пересмотрели прогноз инфляции на конец этого года с 7,5 до 9,4%.

Сценарии реагирования у нас есть, мы их уже демонстрируем.

В марте мы приостановили цикл снижения учетной ставки. Развитие событий подтвердило, что решение было оправданным и своевременным.

В апреле мы оставили учетную ставку на уровне 15% и пересмотрели ее прогноз — она останется неизменной дольше, чем предполагалось раньше, до второго квартала 2027 года. Если риски для инфляции вырастут, мы готовы повысить учетную ставку и применить другие инструменты.

Влияние на ВВП также ощутимое.

Базовый сценарий — минус 0,3 п.п., негативный — минус 0,6 п.п. С учетом этого и более существенных последствий атак России на энергетическую инфраструктуру и объекты логистики мы ухудшили прогноз роста ВВП в 2026 году с 1,8 до 1,3%.

— **Ощутимо...**

— Да. Но хочу заметить, что **решение НБУ сохранить учетную ставку на неизменном уровне учитывает необходимость поддержать экономику, сильно пострадавшую в первом квартале.**

В частности, оно не должно создать угрозы для дальнейшего развития кредитования.

Сейчас неопределенность экстраординарна для всего мира.

Международный валютный фонд в этом году во время Весеннего собрания даже не опубликовал базовый сценарий для мировой экономики — назвал его «референтным обзором» из-за масштаба неопределенности.

Помните, как называлась наша программа с МВФ четыре года назад?

«Программа расширенного финансирования в условиях экстраординарно высокой неопределенности». Это был первый такой опыт для Фонда. Теперь, как видим, мы в этом клубе уже не одни.

— Мы были пионерами. Несмотря на пересмотр прогноза, инфляционные ожидания НБУ все еще ниже ожиданий бизнеса и домохозяйств. Это свидетельство недоверия к ценовой стабильности или временная паника?

— Наоборот, **сейчас мы видим стабилизацию.**

Инфляционные ожидания домохозяйств на следующие 12 месяцев вернулись к уровню января: январь — 10,9%, февраль — 13,5, март — 14,4, апрель — 10,9%.

Инфляционные ожидания банков — около 9%, финансовых аналитиков — 7,6%.

Так что я не могу подтвердить, что ожидания сейчас разбалансированы.

— То есть мартовский всплеск до 14% был всего лишь панической реакцией?

— Мы исследовали этот вопрос. По нашим оценкам, это в том числе следствие сложной ситуации в энергетике в начале года.

Следить за инфляционными ожиданиями и реагировать на их изменения — важный элемент нашей политики.

Мартовское решение приостановить цикл смягчения политики было в том числе обусловлено этим аномальным всплеском. Но, как видим, ожидания вернулись к уровню января, поэтому решение оказалось не только своевременным, но и результативным. Им мы подтвердили нашу готовность реагировать надлежащим образом.

На горизонте 12 месяцев инфляционные ожидания в целом довольно близки к нашим прогнозам, даже несмотря на их ухудшение из-за последствий войны на Ближнем Востоке и тяжелой зимы.

— Существует ли риск перенесения ускорения промышленной инфляции на потребительскую?

— Ускорение промышленной инфляции — это следствие значительных энергодефицитов в первом квартале. Часть этих затрат покроют сами производители, часть перенесется в конечные цены. При этом в марте дефицит электроэнергии существенно снизился, а в апреле его почти не было. Соответственно, апрельская инфляция содержит основные последствия энергодефицитов, и в дальнейшем их влияние будет ограниченным. Мы учли его при пересмотре прогноза. Он предусматривает, что инфляция вырастет до 9,4% по итогам этого года.

— Но потом на промышленную инфляцию может начать влиять подорожание энергоносителей.

— Это влияние наш инфляционный прогноз тоже учитывает. Мы уже говорили, что последствия войны на Ближнем Востоке добавят в этом году к инфляции в Украине 1,5 п.п. по базовому сценарию. Это влияние включает как первичные эффекты (подорожание топлива непосредственно), так и вторичные (перенесение более дорогого топлива на цены других товаров и услуг).

Подорожание топлива уже добавило к инфляционной динамике в марте и апреле по 0,4 п.п. Мы видим и вторичные эффекты: растет стоимость пассажирских перевозок. Но дальнейшие эффекты будут растянуты во времени.

По мере урегулирования войны на Ближнем Востоке инфляция будет стремиться к снижению, в частности, и под давлением наших монетарных решений. На конец 2027 года мы прогнозируем 6,5%, что уже очень близко к нашей цели в 5%, достижения которой мы ожидаем в 2028 году.

— Значительная часть текущей инфляции имеет немонетарную природу — она определяется разрушением энергоинфраструктуры, внешними шоками, логистическими ограничениями. Я спрашивала вас об этом два года назад и спрашиваю снова: насколько эффективен традиционный инструментарий НБУ в противодействии такой инфляции?

— Ответ короткий, и я его вам даю каждый раз: монетарная реакция является важной составляющей противодействия ценовому всплеску даже с немонетарной природой.

Об этих вещах мы говорили в том числе в Вашингтоне, где неопределенность стала абсолютно новым контекстом всех макроэкономических дискуссий. Альфред Каммер (*директор Европейского департамента МВФ. — Ю.С.*) отдельно подчеркнул, что центральные банки должны фокусироваться на удержании инфляционных ожиданий под контролем, а это достигается в первую очередь монетарными решениями.

Зачем это делать? Чтобы не допустить разворачивания инфляционной спирали, когда ожидания подпитывают давление на цены. Когда из-за ожиданий дальнейшего роста инфляции бизнес закладывает значительно более высокие цены в себестоимость продукции, а население активнее потребляет, ожидает повышения зарплат и так далее.

Монетарная реакция важна для ожиданий. Центральный банк должен своими решениями показывать экономическим агентам, что его инфляционная цель остается актуальной и он делает все, чтобы привести инфляцию к этим ожиданиям.

Инфляционные ожидания населения в апреле вернулись к уровню января, даже несмотря на то, что шок продолжается. Это одно из свидетельств того, что монетарная реакция даже на немонетарные шоки должна быть жесткой, решительной и последовательной в логике инфляционного таргетирования.

Хорошо, что вы вспомнили 2024 год, это тоже хороший пример. Тогда ценовое давление тоже имело так называемую немонетарную природу, в частности повлияли очень плохие урожаи. Что в итоге? Реакция НБУ была последовательной и очень жесткой. Как и прогнозировалось, нам удалось развернуть инфляционный тренд в середине 2025 года и снизить инфляцию с почти 16 до 8%. То есть взвешенная реакция позволяет нам, несмотря на все последствия полномасштабной войны, сохранять контроль над инфляционной динамикой.

Кстати, Альфред Каммер в интервью во время Весенних встреч МВФ и Всемирного банка отметил, что НБУ за время полномасштабной войны неоднократно продемонстрировал эффективность в реализации своей политики с помощью микса инструментов, позволяющих брать инфляционные процессы под контроль в условиях экстраординарной неопределенности.

У нас есть наработанный опыт — и это признают в МВФ.

— Есть ли риск, что чрезмерная жесткость монетарной политики нанесет ущерб восстановлению без ощутимого снижения цен?

— Хороший вопрос. Мы открыто говорим: Национальный банк, придерживаясь мандата обеспечения ценовой стабильности, понимает, что экономика поражена войной и нуждается в ресурсе для восстановления. Мы для себя определили такую конструкцию: мы пытаемся пройти по лезвию — найти баланс между ценовой стабильностью и доступностью кредитования.

Сейчас банки конкурируют между собой, растут их кредитные аппетиты, смягчаются кредитные стандарты. Уровень дефолтов самый низкий за 15 лет, доля проблемных кредитов уменьшилась до исторического минимума — 12,9%. Ставки кредитования остаются на доковидном уровне, а некоторые

банки с иностранным капиталом предлагают еще более низкие. Это подпитывает развитие кредитования: по итогам 2025 года, чистый кредитный портфель бизнеса вырос на 32% год к году, гривневый портфель населения — на 36%. Проникновение кредитов в экономику впервые за 12 лет выросло с 7,8 до 8,7%.

В этом году высокие темпы кредитования сохраняются: по итогам марта 2026 года, мы имели по бизнес-кредитам плюс 32% в годовом выражении.

В отличие от ситуации в 2014 году, когда банковская система не смягчила экономический шок, а подпитала его из-за значительной доли инсайдерских кредитов, после начала полномасштабной войны она за полтора года адаптировалась, взвесила риски и начала реально поддерживать экономику.

4. Валютный рынок

— Что стоит за апрельским сокращением объемов валютных интервенций НБУ: стабилизация спроса, поступление внешнего финансирования или смена тактики?

— Динамика чистого спроса на валюту.

В первой половине марта геополитический шок, связанный с войной на Ближнем Востоке, дестабилизировал мировые финансовые и энергетические рынки, спровоцировав рост цен на энергоресурсы и укрепление доллара. Это сказалось и на валютном рынке Украины: стоимостные объемы импорта энергоресурсов выросли, подорожание горючего начало влиять на курсовые ожидания, снижение курса евро к доллару стимулировало спрос покупателей, импортирующих в этой валюте, и при этом сдерживало предложение со стороны экспортеров. Как следствие, гривня ослабела, а НБУ больше продавал валюты.

В конце марта — начале апреля ситуация стабилизировалась. Ключевую роль сыграл сезонный фактор: посевная увеличила объемы валюты, предложенной на рынке. «Нервный» фактор угас, спрос снизился. Интервенции НБУ уменьшились, гривня укрепилась.

Это именно тот результат, к которому мы стремились: курс двигается в обе стороны под влиянием изменений в балансе между спросом и предложением валюты. Когда мы переходили от фиксированного курса к управляемой гибкости, доля валютных операций без участия НБУ не превышала 30%. Сейчас стабильно около 50%.

Тут я бы хотел объяснить, как курс может определять рынок, если НБУ продает много валюты. Механизм работает следующим образом: государство получает колоссальный приток валюты от международных партнеров, который оказывается в распоряжении Министерства финансов. Это ситуация,

когда есть профицит валюты в сегменте государственного сектора и дефицит валюты в сегменте частного сектора. Если бы Минфин продавал валюту напрямую на рынок, это бы создавало непрогнозируемые шоки. Поэтому он продает валюту Национальному банку, а тот через интервенции покрывает структурный дефицит валюты в частном секторе и срезает опасные пики волатильности, не таргетируя курс, но обеспечивая устойчивость валютного рынка.

Результаты неплохие — рынок становится более глубоким и вместе с тем валютные резервы растут. Прогноз резервов на 2026–2028 годы — 60–68 миллиардов долларов.

— В очередной раз появляется информация о практике обмена «старых долларов» по заниженному курсу. Может ли НБУ раз и навсегда решить эту проблему?

— Эти практики абсолютно неправомерны. Обменных пунктов в стране хватает — и в банках, и в небанковских финучреждениях. Если клиенты соглашаются на такие сомнительные предложения, они рискуют. Но я бы хотел, чтобы эти факты становились известными Национальному банку. Мы не можем стоять возле каждого операционного окна, но реагируем на известные факты и принимаем меры влияния. Поэтому прошу: во-первых, отказывайтесь от обмена на таких условиях; во-вторых, сообщайте Национальному банку — мы будем реагировать.

— Рост цен на нефть уже влияет на Украину из-за инфляционного давления. Отдельный риск — неожиданные нефтяные доходы бюджета РФ, которые могут растянуть российскую агрессию во времени. Может ли этот фактор стать решающим для устойчивости России?

— Да, рост цен на нефть нас беспокоит и потому, что расширяет финансирование российского бюджета, и потому, что отрицательно влияет на украинскую экономику. Но санкционное давление все же работает. Треть банковского сектора РФ в убытках. Дефицит госбюджета РФ за первый квартал уже достиг годового размера. Экономический рост — около одного процента. При этом любую официальную экономическую аналитику из России нужно воспринимать с очень низким уровнем доверия.

Санкционное давление приносит результат, и его надо усиливать. Мы всегда выступали за то, чтобы вся банковская система РФ без исключений оказалась под санкциями. В 20-й санкционный пакет вошла большая часть предложений, сформированных, в частности, командой Национального банка. Мы продолжаем над этим работать. Мы глубоко анализируем ситуацию, работаем над тем, чтобы это отобразилось в санкциях, и Россия испытала еще больше боли, еще больше необратимых структурных изменений и разрушений. И, соответственно, вынуждена была прекратить эту агрессию,

как говорит президент Украины, вынуждена была перейти к дипломатическому треку, который позволит Украине получить устойчивый и справедливый мир.

5. Банки и небанковские финучреждения

— В каком состоянии банковская система по итогам первого квартала?

— Система хорошо капитализирована, прибыльна, ликвидна. Кредитный портфель растет стабильно высокими темпами. Доходы банков формируются преимущественно за счет рыночных операций — кредитования и инвестиций в облигации внутреннего государственного займа. В этом направлении банки в тренде, ведь, например, портфель ОВГЗ у населения сейчас в семь раз превышает довоенный уровень. Пятый год войны, а украинцы наращивают инвестиции в государственный долг. Одновременно растут депозиты населения и остатки на счетах юрлиц.

Важно, что банки применяют качественные кредитные практики. Уровень неработающих кредитов на историческом минимуме — 12,9%. Так что у нас впервые такие устойчивые высокие темпы здорового кредитования, не продуцирующего чрезмерных рисков, а не кредитный пузырь. Банковская система четко понимает свою роль: в июне 2024 года банки подписали меморандум о льготном финансировании восстановления энергетической инфраструктуры и развития энергонезависимости бизнеса, в рамках которого предоставили финансирование на 46 миллиардов гривен, или для создания 1,6 Гигаватта энергогенерирующих мощностей. Сейчас разрабатывается подобный меморандум для оборонно-промышленного комплекса.

— Как банковская система пройдет испытание повышенным налогом на прибыль в 50%? Как вы относитесь к этой очень странной, с точки зрения налогообложения, практике?

— Это странно с многих точек зрения. Повышенное налогообложение вводилось как временный вынужденный шаг в условиях, когда банки отдавали предпочтение инструментам монетарной политики, а не кредитованию. Национальный банк тогда его поддержал. Но сейчас банки развернули масштабные программы кредитной экспансии — именно этот термин я употребляю, учитывая темпы роста. И этот рост органичный. Прибыль банков сейчас рыночная, а рентабельность уменьшается.

Какая цена повышенного налогообложения? Прибыль — самый важный источник капитализации банка. Капитал определяет кредитоспособность. Уплатив 20 миллиардов гривен в бюджет, банковская система может потерять возможность расширить кредитование на 200–300 миллиардов гривен. Мы говорим об этом открыто. Да, наши банки выполняют нормативы капитала, но

несколько исчерпали его запас после уплаты экстраналога за 2023-й и 2024 год и роста кредитного портфеля на 25–35% два года подряд.

Банковский сектор единственный, у кого повышенная ставка налога на прибыль 25% на постоянной основе (против 18% для остальной экономики) и уже дважды уплатил фактически 50%. За 2025 год сектор обеспечил 11% всех платежей в госбюджет (с учетом уплаченных дивидендов госбанков), тогда как его доля в валовой добавленной стоимости составляла всего 2,9%. И, кстати, это единственный сектор, которому запрещено выплачивать дивиденды (кроме государственных банков), чтобы обеспечить реализацию планов по имплементации европейских стандартов в части требований к капиталу. Поэтому такая асимметрия уже приносит больше вреда, чем пользы.

— Думаю, вы говорили об этом с правительством. Что слышали в ответ?

— Мы рассматриваем этот вопрос в средне- и долгосрочной перспективе. Банки уже оказывают кредитную поддержку, но наша система мала по сравнению с текущими потребностями экономики. Сейчас по объему капитала украинская банковская система в десять раз меньше польской. Для роста ей нужен капитал. Прибыль банков — это ресурс для развития. Мы уже видим, как снижаются маржинальность и капитал, пока не критично, но такая тенденция есть.

Правительство должно быть на стороне банков хотя бы потому, что должно способствовать эффективной приватизации государственных учреждений. Я был и остаюсь ее абсолютным приверженцем: во-первых, это поступления в госбюджет; во-вторых, импульс для роста рынка и развития конкуренции. Для этого необходимы репутабельные инвесторы с долгосрочным видением. Налоговая предсказуемость — элемент этого видения. Когда мы трижды пересматривали заявление о том, что повышенное налогообложение является исключительным шагом, о какой предсказуемости может идти речь? Инвестиционный чек был бы больше при прогнозируемой налоговой политике, это очевидно.

— НБУ нарисовал очень жесткий неблагоприятный сценарий стресс-тестирования банков. Какова вероятность, что он оправдается и банки его выдержат?

— Неблагоприятный сценарий не является прогнозом, его используют только для целей стресс-тестирования. Он предусматривает маловероятный, но реалистичный кризис. И практика показывает: стресс-тестирование работает. Шоки, заложенные в сценарий до 2022 года, позволили банковской системе быстро адаптироваться и не усилить кризис, а обеспечить финансовую устойчивость.

Неслучайно годовой отчет НБУ, который я подал в парламент, назван «Антихрупкость»: уникальный опыт, добытый дорогой ценой, позволяет нам принимать правильные решения и обеспечивать работу банковской системы при любых условиях.

Если по результатам тестов показатели достаточности капитала не будут отвечать нормативам, НБУ сформулирует требования по докапитализации или реструктуризации. Это не означает, что в банке что-то не в порядке, это означает, что он должен лучше подготовиться к возможному стрессовому сценарию. Нынешнее тестирование охватит банки, совокупно формирующие 90% активов системы. Результаты будут опубликованы — мы прозрачны в этой коммуникации.

— **Один из непримиримых критиков НБУ недавно заявил, что небанковский финсектор маргинализируется, кредитная кооперация фактически уничтожена, а регулятор создает контроль, но не создает развитие. Насколько обоснованы эти обвинения?**

— Качественное развитие рынка возможно только в том случае, если его участники операционно и финансово устойчивы. Это ярко подтвердил пример банковского сектора после его оздоровления. Такой путь мы сейчас проходим и с небанковским сегментом.

Наиболее значимые изменения — на страховом рынке. Сейчас это зрелый рынок — прозрачный, финансово устойчивый и инвестиционно привлекательный. Это прочный фундамент для дальнейшего развития. В конце марта состоялась конференция Федерации страховых объединений Украины, объединившая лидеров рынка, иностранных партнеров, государственные учреждения. Сквозной темой события был вопрос, как обеспечить рост страхового рынка втрое. Мы сейчас работаем над стратегией развития страхования, которая будет указателем для скоординированных действий госорганов в этом направлении.

Аналогичные положительные изменения реализуются для других небанковских учреждений. Хотя отдельные сегменты, например рынок кредитных союзов, восстанавливаются медленнее. Мы вместе с рынком постоянно ищем пути решения текущей проблематики, но сначала рынок должен окончательно очиститься от «серых» игроков, выстроить компетенцию по управлению рисками, сформировать достаточный капитал. Поэтому рынок консолидируется. Сокращается количество, однако качество растет: доля активов небанковских финучреждений под надзором НБУ в активах финсектора несколько повысилась на протяжении первого квартала 2026 года и составила 9%.

То есть мы обеспечиваем существенные изменения и движение вперед даже в условиях полномасштабной войны.

Ведь наша общая цель — развитие устойчивого и эффективного финансового сектора, важной составляющей свободного рынка ЕС и послевоенного восстановления Украины.

— Национальный банк активно имплементирует нормы Европейского Союза и ключевые евроинтеграционные шаги в небанковском сегменте. В то же время отдельные эксперты считают, что некоторые изменения неактуальны в условиях полномасштабной войны. Возможно, надо пересмотреть график?

— Действительно, мы не прекращаем имплементацию европейских норм даже во время полномасштабной войны. Именно сейчас важно сохранить темпы приближения к ЕС, потому что евроинтеграция — это и определенный вызов, и ответ на этот вызов, ведь мы повышаем устойчивость финансового сектора, чтобы он и дальше поддерживал экономику как в условиях войны, так и в ходе послевоенного восстановления.

Европейские регуляции в свое время сыграли не последнюю роль при развитии институциональной состоятельности НБУ и оздоровлении банков, перезагрузке надзора, внедрении оценки устойчивости и планов непрерывности, реформы сплит.

Наш собственный подробный план — дорожная карта по имплементации финансовых регуляций ЕС — рассчитан на два года и направлен на выполнение Национальной программы адаптации законодательства Украины к праву ЕС, рекомендаций Еврокомиссии по результатам скрининга и в рамках Пакета расширения ЕС. Мы должны максимально приблизиться к положениям и практикам ЕС до конца 2027 года, ведь это безальтернативный сценарий.

Но движемся мы осторожно, чтобы сохранить баланс между новациями и стабильностью. Интеграция для нас — это не механическое копирование директив, а внедрение этих требований с учетом нашего практического опыта в условиях войны.

— Еще один вопрос евроинтеграции касается SEPA. Как вы оцениваете шансы принятия народными депутатами соответствующего законопроекта в виде, который позволит НБУ сформировать необходимый пакет документов для подачи заявки в Европейский платежный совет?

— Присоединение к SEPA является важной составляющей евроинтеграционного движения Украины и наших обязательств перед международными партнерами в рамках программ поддержки. Поэтому мы очень рассчитываем на поддержку парламентом законодательных изменений в

редакции, позволяющей Украине подать заявку в Европейский платежный совет на присоединение к SEPA.

Ведь это решение даст ощутимый положительный эффект: трансграничные платежи из Украины в страны еврозоны станут быстрее и дешевле как для граждан, так и для бизнеса.

Об этом, в частности, свидетельствует опыт стран, недавно присоединившихся к SEPA. Так, во время REO Breakfast в Вашингтоне коллеги из Черногории рассказали, что на протяжении восьми месяцев с момента запуска SEPA стоимость переводов в стране резко снизилась: с 74 евро до нуля — для платежей до 200 и с 199 евро до нуля — для платежей до 20 тысяч евро. По словам коллег из Молдовы, на протяжении пяти месяцев после присоединения страны к SEPA базовая минимальная стоимость одного перевода в евро у них также уменьшилась с 20 до 1,26 евро.

По оценкам Министерства финансов Украины, ежегодная экономия на международных переводах после присоединения к SEPA составит 70–100 миллионов евро. В среднем это около 4 тысяч евро экономии в год для каждого малого или среднего предприятия, регулярно экспортирующего товары и услуги в ЕС, — в целом таких в Украине около 120 тысяч.

№ 2.019

Верховна Рада України · Подписаться

1 день · ⚙️

2026-05-14

За **глобальний символ** опору російській агресії, **вагомий внесок** у європейську безпеку, **захист цінностей** Європейського Союзу та **просування України** на шляху до **ЄС**

Європарламент нагородив Президента України Володимира Зеленського **найвищою цивільною нагородою**. Він став **почесним членом** Європейського ордена «**За заслуги**».

Ми у WhatsApp: <https://whatsapp.com/channel/0029VbBv9UU2Jl8GSdkZku0E>

**ЄВРОПАРЛАМЕНТ НАГОРОДИВ
ВОЛОДИМИРА ЗЕЛЕНСЬКОГО
ЄВРОПЕЙСЬКИМ ОРДЕНОМ
«ЗА ЗАСЛУГИ»**

European
Order of
Merit

№ 2.020-1

ПАДІННЯ ДВОПАРТІЙНОЇ СИСТЕМИ: АНАЛІЗ ПОЛІТИЧНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ

СТАТТЯ 1. БРИТАНСЬКИЙ РОЗЛОМ І КІНЕЦЬ ДВОПАРТІЙНОЇ ГЕГЕМОНІЇ

2026-05-15

Рубін

Політичне життя Європи не стоїть на місці, і те, яка політична партія буде біля керма у наших союзників, має для нас абсолютно екзистенційне значення.

Великобританія — наш основний союзник, чий політичний ландшафт останнім часом нагадує радше нестабільний калейдоскоп, аніж традиційний британський граніт. За останні 4 роки прем'єр-міністри змінювалися там із такою швидкістю, що славнозвісний кіт Ларрі на Даунінг-стріт, мабуть, ледве встигав запам'ятовувати їхні обличчя.

Сьогодні до влади — поки що на рівні нищівних результатів місцевих виборів — прийшла партія REFORM UK. І я вирішив детально розібратися в політичній позиції та внутрішній архітектурі цієї нової сили. Тим більше, що

я маю вельми надійне джерело в самій партії на рівні другого рукостискання. Починаємо.

1. СПОЛУЧЕНЕ КОРОЛІВСТВО СТОЇТЬ НА ПОРОЗІ ІНСТИТУЦІЙНОГО ЗЕМЛЕТРУСУ

До середини 20-х років політична система Великобританії, яка століттями затишно трималася на двопартійній гойдалці консерваторів і лейбористів, увійшла у фазу безпрецедентної структурної фрагментації.

Каталізатором цього процесу стали кумулятивні наслідки виходу з Європейського Союзу, затяжна економічна стагнація та глибока криза довіри виборців до традиційних інститутів влади.

Британський виборець, втомлений від того, що зміна уряду змінює лише колір краваток у парламенті, вирішив «перевернути шахову дошку». У цьому турбулентному контексті партія REFORM UK еволюціонувала з вузькоспрямованої групи тиску в потужну політичну організацію. І якщо раніше британський істеблішмент дивився на неї як на маргінальну перешкоду, то тепер вона мутувала в силу, що кидає прямий виклик усьому політичному класу країни.

2. ТРАВЕНЬ 2026 РОКУ: ТРІУМФ НА МІСЦЕВИХ ВИБОРАХ

Місцеві вибори в Англії, Уельсі та Шотландії продемонстрували, що REFORM UK здатна конвертувати свою загальнонаціональну популярність у реальну владу на місцях. Лідер партії Найджел Фарадж, не позбавлений типової британської самоіронії, порівняв цей успіх зі стрибком через струмок Бечер (Becher's Brook) — найскладнішою перешкодою на скачках, що символізує подолання головного бар'єра легітимності.

На тлі катастрофічного падіння популярності уряду Кіра *Стармера* лейбористи втратили контроль над 15 місцевими радами і позбулися сотень депутатів. Партія REFORM UK здобула перемогу в регіонах так званої ЧЕРВОНОЇ СТІНИ (Red Wall), які історично були абсолютно лояльні до лівих сил. Особливою політичною насмішкою виглядає успіх REFORM UK в Уельсі: там валлійське відділення партії завдало історичної поразки лейбористам просто в їхній ідеологічній колиці. Здається, навіть славнозвісні валлійські вівці на зелених пагорбах перестали мекати від здивування перед новою політичною реальністю.

3. СТАТИСТИКА НОВОЇ РЕАЛЬНОСТІ

Цифри говорять самі за себе, і для класичної британської політики вони звучать як вельми бадьорий похоронний марш.

Станом на травень 2026 року рівень представництва партії виглядає наступним чином:

- ◆ 8 місць у Палаті громад національного парламенту
- ◆ 17 місць у Шотландському парламенті
- ◆ 34 місця у Валлійському парламенті
- ◆ 2363 місця для місцевих радників, з приголомшливим приростом у понад 1300 мандатів тільки за травневі вибори
- ◆ 26 місцевих рад перейшли під ПОВНИЙ КОНТРОЛЬ партії

Абсурдність британської мажоритарної виборчої системи (First Past the Post) проявилася ще на загальних виборах, коли партія посіла 3-тє місце за голосами виборців, але лише 6-те за кількістю отриманих мандатів.

Це спотворення репрезентативності спонукало керівництво REFORM UK розгорнути агресивну кампанію за перехід до пропорційної виборчої системи, відкрито називаючи поточну модель відверто гнилою.

Чому ж ця політична сила перетворилася на таку грізну зброю?

Відповідь криється в її здатності віртуозно абсорбувати розчарування. Партія змогла ефективно капіталізувати зростаюче невдоволення непопулярними рішеннями уряду, запропонувавши виборцям радикальну альтернативу. Вони міцно зайняли нішу головної опозиційної сили в традиційних робітничих районах, поступившись у 89 округах лише самим лейбористам.

Британський політичний ландшафт змінився назавжди.

У наступній статті ми заглянемо під капот цієї політичної машини і детально розберемо, хто є справжніми архітекторами праворадикального популізму і як розподілені ролі в керівництві партії REFORM UK.

№ 2.020-2

**ПАДІННЯ ДВОПАРТІЙНОЇ СИСТЕМИ: АНАЛІЗ
ПОЛІТИЧНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ**

СТАТТЯ 2. АРХІТЕКТУРА ПОПУЛІЗМУ: ХТО КЕРУЄ REFORM UK?

Якщо ви думаєте, що REFORM UK — це класична політична партія у звичному європейському розумінні, з низовою демократією, виснажливими з'їздами та голосуванням делегатів, вам доведеться розпрощатися з цією романтичною ілюзією.

Ми маємо справу з абсолютно іншим інституційним механізмом.

Суворо кажучи, це взагалі не партія. Це приватна корпорація, зареєстрована в британській Реєстраційній палаті як PRIVATE LIMITED COMPANY (компанія з обмеженою відповідальністю).

Тут замість партійних квитків — платні підписки, а замість складного демократичного транзиту влади — жорсткий контроль над контрольним пакетом акцій.

Саме ця корпоративна, безжально прагматична природа пояснює безпрецедентну маневреність та ефективність їхньої політичної машини.

Давайте розберемо раду директорів цього підприємства з виробництва британського популізму.

4. НАЙДЖЕЛ ФАРАДЖ: АРХІТЕКТОР ТА ГОЛОВНИЙ АКТИВ

Фарадж — це ідеологічне ядро, беззмінний фронтмен і, мабуть, найталановитіший політичний гравець Британії останнього десятиліття.

Людина, яка примудрилася пережити кілька політичних реінкарнацій і вирвати Британію з ЄС, не маючи на той момент навіть базового крісла у Вестмінстері.

Сьогодні він виконує функцію головного імпортера американської методології Трампа в консервативну британську політичну культуру.

Його зона відповідальності — емоції, гучні заголовки та утримання уваги пролетарського електорату.

Він віртуозно грає роль простого хлопця з пінтою елю в пабі, приховуючи за цим ретельно вибудованим фасадом холодний розрахунок досвідченого політичного брокера. Фарадж продає ностальгію за втраченою величчю тим, хто найбільше постраждав від глобалізації.

5. РІЧАРД ТАЙС: РУПОР АГРЕСИВНОГО НЕОЛІБЕРАЛІЗМУ

Якщо Фарадж відповідає за емоції натовпу, то Річард Тайс — за економічний фундамент і зв'язки з правим крилом британського капіталу.

Тайс є архітектором програми тотального дерегулювання економіки. Саме він стоїть за безкомпромісним хрестовим походом REFORM UK проти екологічного порядку денного та стандартів NET ZERO, які партія обіцяє анулювати в перший же день гіпотетичного приходу до влади.

Його риторика — це заповітна мрія будь-якого великого промисловця: радикальне зниження корпоративних податків, скасування екологічних квот і поступовий демонтаж залишків соціальної держави. Тайс забезпечує партії респектабельність у лондонському Сіті, доводячи, що за популістськими гаслами стоять цілком конкретні фінансові інтереси.

6. ЗІЯ ЮСУФ: КОРПОРАТИВНИЙ МІСТ

Поява Зії Юсуфа на посаді голови партії стала блискучим технологічним ходом, який ламає стереотипи про REFORM UK як про партію виключно білих консерваторів. Мультимільйонер, виходець із родини іммігрантів і виключно жорсткий прагматик.

Юсуф виконує роль антикризового менеджера та інституційного мосту.

Він філігранно згладжує гострі кути між публічним радикалізмом Фараджа і реальними побоюваннями великого бізнесу. Його ключове завдання — зробити так, щоб антимігрантська та євроскептична риторика партії не лякала серйозні гроші, а виглядала як ефективний інструмент захисту національного капіталу від соціалістичних експериментів уряду Стармера.

7. ІЛЮЗІЯ ВНУТРІШНЬОПАРТІЙНОЇ ДЕМОКРАТІЇ

Найбільш парадоксальне в архітектурі REFORM UK — це повна відсутність механізмів впливу рядових прихильників на стратегічний курс партії.

У активістів немає права знімати лідера або ініціювати зміну програми. Вони — споживачі політичного продукту, а не його творці.

Ця закрита, авторитарна корпоративна модель дозволяє вузькій групі спонсорів і лідерів моментально змінювати тактику, не озираючись на внутрішньопартійну опозицію, якій просто фізично не дозволено існувати.

Ця блискуче вибудована машина з капіталізації народного гніву має лише одну критичну вразливість — глибокий, екзистенційний дисонанс між інтересами її бідніючих виборців і реальними цілями її надбагатих спонсорів.

Про те, як партія примудряється продавати елітарний економічний порядок денний найбільш вразливим верствам населення через механізм культурних війн, ми детально поговоримо в третій статті.

№ 2.020-3

ПАДІННЯ ДВОПАРТІЙНОЇ СИСТЕМИ: АНАЛІЗ
ПОЛІТИЧНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ
СТАТТЯ 3. ЕЛЕКТОРЛЬНА БАЗА ТА ЕКОНОМІКА:
АНАТОМІЯ НОВОГО КОНСЕНСУСУ ТА ПАРАДОКС
РОБОЧОГО КЛАСУ

Продовжуємо наше занурення у тектонічні зсуви британської політики.

Якщо ми хочемо зрозуміти природу інституційного успіху REFORM UK, нам слід повністю абстрагуватися від будь-яких оціночних суджень.

Наше завдання — не критикувати і не захоплюватися, а препарувати їхню програму як політичний продукт, що знайшов колосальний попит на вельми консервативному ринку.

Британське суспільство змінюється, і традиційна європейська політика, що десятиліттями будувалася на класовому поділі, поступається місцем зовсім іншому ціннісному протистоянню.

- 1) — Раніше наймані працівники голосували за соціальні гарантії,**
- 2) — а капітал — за зниження податків.**

ФЕНОМЕН ПАРТІЇ REFORM UK полягає в тому, що їм вдалося сконструювати політичну платформу, яка об'єднує абсолютно різні соціальні страти навколо нового порядку денного, де економіка намертво зшита з питаннями ідентичності та суверенітету.

8. СОЦІОЛОГІЯ ПРОТЕСТУ: ХТО ГОЛОСУЄ ЗА НОВУ ПАРТІЮ

Фундамент електоральної бази складають мешканці постіндустріальних регіонів, тих самих територій, які історично вважалися непохитною цитаделлю лівих сил.

Дослідження аналітиків з Університету Роял Холлоуей показують гранично чіткі демографічні патерни:

📍 ЕКОНОМІКА: У найбідніших районах Англії партія набирала до 30% голосів, тоді як у благополучних округах цей показник падав до 20%.

📍 ВІК: В округах, де понад 40% населення старше 65 років, партія домінувала з результатом у 31%, впевнено обходячи навіть консерваторів. У районах з молодим населенням їхня підтримка падала до 11%.

📍 ОСВІТА: Партія демонструє свої максимальні результати в округах з найнижчою часткою населення, що має вищу або просунуту середню освіту.

Це класична ілюстрація нової політичної осі.

Молоді освічені містяни консолідуються навколо ПАРТІЇ ЗЕЛЕНИХ, а старше покоління робочих околиць бачить свого безкомпромісного захисника в REFORM UK.

9. ПАРАДОКС ВЕЛИКОГО ЗАКОНУ ПРО СКАСУВАННЯ

І ось тут ми стикаємося з головним політичним дисонансом сучасної Британії.

Виборець із робочих регіонів активно підтримує політичну силу, чия економічна програма є гранично жорстким маніфестом вільного ринку.

У місцевій політичній традиції цей феномен влучно описують класичною ідіомою

— «ІНДИКИ, ЩО ГОЛОСУЮТЬ ЗА РІЗДВО (TURKEYS VOTING FOR CHRISTMAS)»

У лютому 2026 року заступник лідера Річард Тайс анонсував найамбітнішу законодавчу ініціативу партії — **GREAT REPEAL BILL (ВЕЛИКИЙ ЗАКОН ПРО СКАСУВАННЯ)**.

Історично цей гучний термін міцно асоціюється в Британії з Брекзитом і тріумфальним скасуванням верховенства права ЄС.

Однак тепер керівництво партії цинічно використовує цей ностальгічний брекзитівський бренд, щоб під його прикриттям згодувати виборцям демонтаж їхніх же власних трудових прав.

Проект передбачає негайне скасування таких актів:

📌 ЗАКОН ПРО ПРАВА У СФЕРІ ЗАЙНЯТОСТІ (EMPLOYMENT RIGHTS ACT): REFORM UK планує повернути експлуаторські КОНТРАКТИ З НУЛЬОВИМ РОБОЧИМ ЧАСОМ (ZERO-HOUR CONTRACTS) та скасувати обов'язкову оплату лікарняного листа з першого дня хвороби.

📌 ЗАКОН ПРО ПРАВА ОРЕНДАРІВ (RENTERS RIGHTS ACT): Зняття будь-яких обмежень на виселення орендарів та регулювання орендної плати в інтересах великих рантьє.

📌 ЗАКОН ПРО РІВНІСТЬ (EQUALITY ACT): Керівництво партії офіційно обґрунтувало необхідність скасування цього закону заявою про те, що білі чоловіки масово втрачають робочі місця через політику квот.

Парадокс полягає в тому, що електорат REFORM UK категорично не підтримує ці економічні ініціативи.

Масштабне опитування, проведене у березні 2026 року в окрузі Клактон, який у парламенті представляє сам Найджел Фарадж, показало шокуючі для партії цифри.

77% виборців Фараджа ПІДТРИМУЮТЬ ЗАБОРОНУ КОНТРАКТІВ З НУЛЬОВИМ РОБОЧИМ ЧАСОМ. 66% ВИСТУПАЮТЬ ЗА ПРАВО НА ОПЛАТУ ЛІКАРНЯНОГО З ПЕРШОГО ДНЯ. 86% ВИМАГАЮТЬ РЕАЛЬНОЇ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ, достатньої для життя.

10. ЯК ІЛЮЗІЯ ВИБОРУ МАСКУЄ КОРПОРАТИВНИЙ ІНТЕРЕС

Як політичній машині вдається рости, прямо атакуючи економічні інтереси власних виборців?

Відповідь криється у віртуозному використанні 1) — міграційного порядку денного та 2) — культурних війн.

Для 60% виборців партії саме міграція є пріоритетом номер один.

REFORM UK пропонує виборцю жорсткий соціальний договір:

— доктрина нульової толерантності до мігрантів в обмін на лібертаріанську економіку.

У межах цієї доктрини партія обіцяє:

📌 Повністю заморозити видачу робочих та студентських віз для більшості категорій.

📍 Демонтувати статус постійного резидента, замінивши його 5-річними візами з обов'язковим поверненням на батьківщину.

📍 Організувати масові депортації до 600 000 нелегальних мігрантів, розширивши місткість центрів тримання у 12 разів.

Цей же механізм відволікання уваги застосовується і до податкової політики.

Незалежний аналіз, який провів ІНСТИТУТ ФІСКАЛЬНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ (INSTITUTE FOR FISCAL STUDIES, IFS), показав, що

— податкові плани партії вибудовані виключно в інтересах ультрабагатих верств населення.

Реалізація програми принесе найбільшим домогосподарствам сміховинні 17 фунтів на рік, тоді як найбагатші заощадають до 2700 фунтів.

Але робочому виборцю ця корпоративна повістка елегантно продається через обіцянку повної відмови від роздратовуючої екологічної програми NET ZERO та боротьбу з лівим прогресивізмом.

У сфері освіти REFORM UK вимагає законодавчої заборони на трансгендерну ідеологію у школах та пропонує скасувати 20% ПДВ на навчання у приватних елітних закладах.

Ця блискуча політтехнологічна конструкція працює бездоганно всередині країни.

Але політика не закінчується на кордонах острова.

У наступній, заключній статті ми розберемо найскладніший аспект — зовнішньополітичну доктрину партії.

Ми подивимося, як

1) — заявлений ізоляціонізм стикається з глобальним штормом, проаналізуємо 2) - конфлікт з адміністрацією Дональда Трампа та детально препаруємо 3) — еволюцію поглядів REFORM UK на російсько-українську війну.

№ 2.020-4

ПАДІННЯ ДВОПАРТІЙНОЇ СИСТЕМИ: АНАЛІЗ ПОЛІТИЧНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ

СТАТТЯ 4. ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА В ЕПОХУ ГЛОБАЛЬНОГО ШТОРМУ: ТРАМП, АМЕРИКАНСЬКИЙ ВЕКТОР ТА ПІДТРИМКА УКРАЇНИ

Британська політика ніколи не закінчувалася на берегах Ла-Маншу.

Будь-яка внутрішня трансформація у Сполученому Королівстві неминуче проєктується на глобальну архітектуру безпеки.

Партія REFORM UK, яка стала новою владою на місцях, проходить сьогодні складний, але вкрай важливий етап дорослішання на міжнародній арені.

Усередині партії триває вельми бурхлива та жива дискусія, стикаються думки ізоляціоністів та глобальних прагматиків, але **базові контури їхньої зовнішньої політики вселяють оптимізм.**

Це політична сила, яка робить однозначну ставку на міцний 1) — союз із США, розуміє 2) — екзистенційну загрозу з боку кремля та 3) — підтримує Україну.

11. ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ВЕКТОР ТА ВНУТРІШНІ ДИСКУСІЇ

Фундамент зовнішньополітичної платформи партії — це британський суверенітет.

Звідси й жорстка позиція щодо виходу з-під юрисдикції ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ (EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS, ECHR).

Однак було б помилкою вважати партію монолітом сліпого ізоляціонізму.

Усередині REFORM UK є два яскраво виражені крила.

- 1) — Одне вимагає максимального дистанціювання від континенту,
- 2) — інше — прагматичне бізнес-крило — чудово розуміє цінність економічного сусідства з Європою. Їх об'єднує лише одне: бажання самостійно контролювати свої кордони та закони, що цілком вкладається в логіку здорового національного егоїзму.

12. ТРАНСАТЛАНТИЧНИЙ АЛЬЯНС ТА КОНФЛІКТ ІЗ ТРАМПОМ

Для британських популістів США залишаються не просто головним стратегічним партнером, а найважливішим ідеологічним та військовим союзником.

Знамениті **ОСОБЛИВІ ВІДНОСИНИ (SPECIAL RELATIONSHIP)** між Лондоном і Вашингтоном у доктрині REFORM UK зведені в абсолют.

На інституційному рівні ця інтеграція виглядає безпрецедентно глибокою.

— Віцепрезидент США Джей Ді Венс має прями особисті зв'язки з інтелектуальним керівництвом партії.

У лютому 2026 року новим головою політичного відділу REFORM UK став професор Кембриджського університету Джеймс Опп.

Трамп та його команда, зокрема Венс, публічно називають Оппа своїм британським шерпою.

— Саме через цю зв'язку відбувається прямий імпорт американських культурних війн та стратегій руху MAGA в британську політику.

Доповнює картину Державний секретар США Марко Рубіо, чий апарат на межі 2025 та 2026 років проводив прямі консультації з ключовими фігурами REFORM UK у Лондоні.

Здавалося б,

— трансатлантичний консенсус переформатувався у непохитний союз правих консерваторів.

Але саме тут, на піку інституційного злиття, прогрімів політичний грім.

Довгий час Трам був для Найджела Фараджа абсолютним кумиром.

Однак сувора геополітика внесла свої корективи, і каталізатором розколу стала американо-ізраїльська ескалація проти Ірану в лютому 2026 року.

— Коли Трам виступив із безпрецедентними погрозами знищити іранську цивілізацію, Фарадж публічно відхрестився від свого давнього союзника. Він заявив, що шокований цими словами, назвавши їх такими, що переходять усі мислимі межі.

— У квітні 2026 Фарадж меланхолійно зізнався, що вже кілька місяців не спілкувався з Трампом і відкрито — **сумнівається у його розсудливості під час ведення цього конфлікту.**

Цей розрив був продиктований суворим прагматизмом:

— електорат REFORM UK налаштований вкрай ізоляціоністськи і категорично не бажає участі Британії у новій близькосхідній війні.

Внутрішні економічні проблеми для їхнього виборця набагато важливіші за заокеанські амбіції.

13. КОРУПЦІЙНІ СКАНДАЛИ: ХВОРОБА РОСТУ ТА АНТИПУТІНСЬКА ЧИСТКА

Політика не буває стерильною, і REFORM UK, як структура, що швидко росте, неминуче зіткнулася з проблемами.

Гучний скандал із колишнім лідером валлійського відділення НАТАНОМ ПІЛЛОМ, який попався на хабарях від агентів впливу кремля, став серйозним стрес-тестом.

Але давайте будемо реалістами:

— політична корупція та спроби москви купити вплив через тіньові схеми існують абсолютно в усьому світі.

Це така ж системна проблема європейської політики, як бюрократія.

Головне в таких ситуаціях

— не сам факт скандалу, а реакція на нього.

Керівництво REFORM UK не стало «ховати голову в пісок».

Цей інцидент став каталізатором жорсткої внутрішньопартійної чистки.

Партія використала кризу, щоб остаточно та публічно відмежуватися від будь-яких проросійських наративів, зайнявши безкомпромісну антипутінську позицію.

— Внутрішня опозиція, що симпатизувала москві, була показово маргіналізована.

14. УКРАЇНА ТА ПРОГРАМА «NIGHTFALL»: ПЕРЕМОГА ЗДОРОВОГО ГЛУЗДУ

Саме українське питання стало фінальною перевіркою на міцність охололого союзу з Вашингтоном і показало здатність партії до стратегічного мислення.

Коли Лондон запустив програму NIGHTFALL — розробку сучасних балістичних ракет для глибоких ударів ЗСУ, — усередині REFORM UK точилися закономірні суперечки про бюджети.

— Але коли навесні 2026 року адміністрація, яку очолює Трамп, почала просувати мирний план, що вимагав територіальних поступок на користь росії, Фарадж пішов на відкритий конфлікт.

Підсумкова зовнішньополітична позиція лідера виявилася сильною та абсолютно проукраїнською.

Фарадж публічно назвав план, який пропонує Трамп, неприйнятним, категорично відкинувши будь-які ініціативи, що робили б владимира путіна переможцем.

Пушечное мясо — это метафора, означающая солдат или людей, которых рассматривают как расходный материал, обреченный на бессмысленную гибель ради достижения чьих-то чужих политических или военных целей. Википедия +1

Щобільше, керівництво партії відкрито заявило, що повноцінне членство України в НАТО — це єдиний надійний гарант довгострокового миру в Європі.

Це холодний розрахунок системних політиків, які чудово розуміють:

— **безпека** самої Британії сьогодні кується на українському фронті.

15. ПІДБИВАЮЧИ ПІДСУМКИ СЕРІЇ

Партія REFORM UK — це живий, складний, але абсолютно договороспроможний політичний організм.

З усієї серії нашого аналізу можна зробити кілька ключових висновків:

1. ПОЛІТИЧНИЙ ЛАНДШАФТ БРИТАНІЇ ЗМІНИВСЯ НАЗАВЖДИ.

Двопартійна монополія зруйнована, і нова розстановка сил — це реальність, із якою доведеться рахуватися.

2. ВНУТРІШНІЙ ПОПУЛІЗМ НЕ ОЗНАЧАЄ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНУ СЛАБКІСТЬ.

Жорстка риторика всередині країни межує з абсолютно прагматичним підходом до національної безпеки.

3. СОЮЗ ІЗ США НЕПОХИТНИЙ, АЛЕ НЕ СЛІПИЙ.

Британські політики готові жорстко відстоювати свої інтереси в Європі, навіть якщо це йде врозріз із позицією, яку займає Трамп.

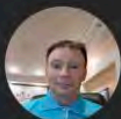
4. БРИТАНІЯ ЗАЛИШАЄТЬСЯ НАШИМ НАДІЙНИМ «СОЮЗНИКОМ».

Зміна партійних декорацій у Вестмінстері не змінює фундаментальних принципів — ЖОРСТКОГО ПРОТИСТОЯННЯ КРЕМЛЮ ТА ВСЕБІЧНОЇ ПІДТРИМКИ УКРАЇНИ.

У політиці немає місця ілюзіям, є лише інтереси.

І сьогодні геополітичні інтереси Великобританії та України збігаються як ніколи...

№ 2.021

Даниил Монин

44 мин. · 🌐

2026-05-16

...

Вообще очень забавно снова читать про какие то там переговоры с МВФ, про очередные маяки и поднятия налогов и прочую лабудень

В текущей ситуации Украине НЕ НУЖЕН кредит МВФ вообще в принципе.

В условии когда в страну зайдет в 2026-м году 10 млрд долларов грантов по ERA из которых уже зашло около 6 млрд и зайдет ещё 50+ млрд по репарационному кредиту от ЕС. Украина в 2026 году получит 60 млрд долларов грантов.

Это больше чем за 2022-2025 года вместе взятые (зашло примерно 48-49 млрд грантами).

Что такое на этом фоне дорогущий кредит МВФ под 6-9% годовых?

Это просто МиндичГейт коррупционеров из Минфина и НБУ, которые в добавок хотят потрошить население и Фопов.

Кабмин подаст через неделю в Раду Законопроект с расширением доходной части гос бюджета на 2.3 трлн гривен. А это реально даже чуть больше чем 50 млрд долларов.

№ 2.022

Милин Дмитрий

1 ч. · 🌐

2026-05-16 ... ✕

Die Zeit 13.05.2026 (про США):

- ❖ **Война с Ираном** стала **стратегическим провалом США**: крупнейшая армия мира не смогла сломить режим, сидящий теперь за столом переговоров и превративший Ормузский пролив в геэкономическое оружие.
- ❖ Цена авантюры измеряется не только в долларах — **США израсходовали тысячи** крылатых ракет и зенитных комплексов Patriot, **на восполнение которых уйдут годы**.
- ❖ **Китайская пропаганда** уже вбрасывает нарратив — **"раз США не смогли победить Иран, Тайвань они тоже не защитят"**. Если образ слабости США закрепится в головах у Пекина, последствия для мирового порядка могут оказаться куда серьезнее, чем любой итог иранской войны.

Милин Дмитрий 1 ч. · 2026-05-16

ЕС готовит первый транш Украине из кредита на €90 млрд: деньги пойдут на дроны и бюджет — Politico.

Евросоюз может уже в ближайшие дни утвердить технические и юридические условия кредита Украине на €90 млрд, что откроет путь к первому траншу более чем на €9 млрд в середине июня.

Из этой суммы €5,9 млрд планируется направить на закупку беспилотников для украинской обороны, еще €3,2 млрд — на покрытие бюджетных и административных расходов Киева, включая выплаты военным.

Кредит был согласован лидерами ЕС в декабре после того, как переговоры об использовании замороженных российских активов зашли в тупик. Половина суммы должна быть выплачена в этом году, остальная часть — в 2027-м.

По оценке Брюсселя, бюджетный дефицит Украины в этом и следующем году составит не менее €135 млрд, причем эта оценка исходит из сценария завершения войны в 2026 году, который в ЕС считают все менее вероятным.

Перед первым платежом Украина должна ратифицировать соглашения, а Киев и Брюссель — согласовать детали погашения долга, в том числе за счет возможных репараций со стороны Москвы.

Если Кремль откажется платить после окончания войны, ЕС оставляет за собой право использовать замороженные российские государственные активы для погашения кредита и фактического списания долга Украины.

«Комиссия стремится осуществить первый платеж как можно раньше во втором квартале 2026 года», — заявил представитель Еврокомиссии.

По его словам, первый транш «покроет закупку дронов у Украины и для Украины». В Брюсселе также подчеркнули, что ЕС, его страны-члены и европейские финансовые институты уже предоставили Украине €200,6 млрд, оставаясь «крупнейшим и самым стабильным финансовым партнером Украины».

Милин Дмитрий

2 ч. · 🌐

2026-05-16 ...

[Из комментариев] Потеря территорий это не главная проблема Украины. В данный момент даже не слишком существенная. Главная проблема это сколько населения останется на Украине после того, как откроют границы, а беженцы не вернуться.

- Главная проблема демографическая. Нынешние 22-25 млн населения Украины это, к сожалению, только первый этап трагедии. Второй этап начнется, когда откроют границы на выезд. Тогда моральная катастрофа государства Украина в виде насильственной мобилизации методом "бусификации" ТЦК встанет во весь рост. Уедут и те, кто прятался от ТЦК, и те кто дезертировал с фронта, и те кто воевал за Украину.

Более того, с высокой вероятностью, на Украине после отмены военного положения сотрудников ТЦК будут убивать с жестокостью от которой содрогнется весь мир. Они тоже постараются уехать с Украины с награбленным, если смогут.

- Вторая проблема экономическая - долги Украины, которые придется отдавать оставшимся. И нет, репараций от России, которые позволят списать долги, не будет и долги Украине не простят.

Но, не надо забывать и о кабальной сделке с Трампом по которой 50% доходов от продажи украинских ископаемых вместо бюджета страны будут попадать в некий фонд под управлением американцев без каких-либо обязательств с их стороны. Свои 350 млрд долл американцы вернут. Европейцы большую часть денег не вернут, но будут стараться вернуть, забирая промышленность, энергетику и землю в собственность.

+ Отдельной проблемой будет МВФ со своими требованиями повышения налогов, которые будут удушать промышленность и бизнес.

Dubinsky.pro 4 ч. · 🌐 2025-05-17 ... ✕

Падающие рейтинги **Стармера** и его однопартийцев - проблема не только британская, но и зеленская. На фоне разрастающегося политического кризиса, его британским друзьям становится не до него. **Макрон** - хромая утка. **Мерц** - тоже на грани коллапса своей личной власти.

Обвинения Ермаку делают зеленского токсичным в Европе. Это американцам поуй на коррупцию где-то там, в Украине. **Европейский обыватель этой картинке не поймет.** Помощь Украине превращается в горячую картофелину, которую будут перебрасывать из рук в руки, пока не "уронят". **Европейцы уже подбирают удобного Путину переговорщика - Шредер или Меркель.**

Стратегически уже можно сказать, что рейх зеленского - обречен. Из-за тупости и жадности своего "фюрера".

Daria Kaleniuk

5 ч. · 🌐

2026-05-17

1. 130-150 вбитих хороших рускіх - ціна захоплення 1 кв кілометру України. Якщо так триватиме далі, **росіяни не зможуть перемогти на полі бою.**
2. **Наступна зима буде брутальною.** Ворог битиме по критичній енергетиці. Зараз завдання - пережити наступну зиму. **Готуйте себе і близьких до ситуації, коли не буде тепла та електрики.** На уряд в мене немає багато сподівань.
3. **Перехопити ініціативу у війні ми можемо** через нарощення далекобійності та найкращих у світі санкцій проти РФ - ударам по їх нафтопереробці та іншим об'єктам вглиб ворога. Провалена ракетна програма не допомагає цьому. Фокус всього державного апарату та оборонної промисловості має бути на створення **далекобійних ракет.** Тут привіт Fire Point та їх фламінго, які летять але не попадають.
4. **Гроші.** Для зброї та утримання економіки **треба гроші.** Тому маємо виконати **всі план реформ Качки-Кос.** І далі працювати аби забрати в росіян 200 млрд євро заморожених грошей в Євроклірі.
5. **Корупція.** **Росіяни далі будуть використовувати свою агентуру** типу Деркачівської мережі **для знищення нас зсередини.** Стратегічна корупція розкладає нашу державу. Прекрасні ініціативи знизу не масштабуються. Політики та державні діячі, ласі на легкі гроші, підсідають на корупційний наркотик. Тому далі мусимо очищати нашу державу зсередини. Реформа ОГП, ДБР - критично необхідні. Над цим далі і працюватимемо.

Це мої **висновки** із **закритої конференції з-під Лондона, звідки зараз повертаюся.**
Меньше

№ 2.027

Павел Вернивский

2 ч. · 🌐

2026-05-17

Наші ЗМІ пишуть, що Україна отримала дуже вигідний кредит від ЄС, який можна повернути лише у разі, якщо ми отримаємо репарації від Росії.

Мені звичайно стало цікаво. Ну невже нам дійсно погодили такі умови кредиту?

І ось що я дізнався. Дійсно, в [Регламенті ЄС \(EU\) 2026/467](#), який на законодавчому рівні регулює умови кредиту, є такий пункт - «[the Ukraine Support Loan should be repaid by Ukraine once reparations from Russia are received](#)» - Позика повинна бути погашена, після отримання репарацій.

Чесно кажучи, мені не сподобалось це формулювання, бо воно звучить як додаткова вимога ([should](#)) погасити кредит після отримання репарацій, а не як «дозвіл не погашати».

Тому почав шукати далі. І справді, [європейці прописали умови таким чином, що Україна передає в заставу свої претензії до Росії по репараціям](#):

(b)

Ukraine provides the Union with a security interest over its claim on Russia for reparations as security for the Ukraine Support Loan. The value of that security interest shall at any given time be equal to the value of disbursed funds under the Ukraine Support Loan

І там чітко вказано, що [як тільки Україна отримає будь-які відшкодування від РФ, то має негайно сплатити кредит](#)

Ukraine is to be liable for the repayment of the principal of the Ukraine Support Loan within 30 days, if any of the following conditions are fulfilled, each constituting a repayment trigger for the purposes of this Regulation:

(i)

the receipt of cash by Ukraine for war reparations, indemnities or any financial settlement from Russia, up to the amount of such settlement;

(ii)

90 days from the receipt of non-monetary assets by Ukraine for war reparations, indemnities or any financial settlement from Russia, except territory, up to the amount of such settlement which is to be determined by an independent valuation. Upon request of Ukraine, the Commission may grant an extension of this timeframe if strictly warranted;

Ну тобто, [якщо не отримаємо репарації, то будемо повертати кредит, як вказано в попередньому регламенті. І там нема жодного слова про те, що кредит можна не погашати, якщо не отримаємо репарацій.](#)

Тільки замість того, щоб глибше читати документи, то нашим як завжди хочеться вірити в чудеса.... **Меньше**

Пастка персоналій

2026-05-17

Група ММД

Сьогодні український інформаційний простір знову **паралізований обговоренням персоналій**:

— арештом Єрмака, ймовірним посиленням ролі Буданова чи черговими кадровими ротаціями в Офісі президента.

Головна помилка цієї дискусії — її емоційність.

Суспільство звело глибокий політичний аналіз до примітивної полярності:

— симпатії чи ненависті, пошуку чергового «рятівника» або призначення «цапа-відбувайла».

У результаті фокус уваги зміщується на конкретні обличчя, тоді як справжня криза лежить значно глибше

— у самій моделі влади, що сформувалася в Україні за роки великої війни.

Питання не в тому, хто займає ключові крісла в державі. Питання в тому, як функціонує система управління.

Якщо життєдіяльність країни дедалі більше залежить від вузького кола осіб, неформальних зв'язків та кулуарних рішень, то заміна одного чиновника іншим не змінить нічого.

— Ротація фігур на шахівниці не означає зміни самої політичної архітектури.

1. Тіньова вертикаль та криза інституцій

Щоб вийти з цього тупика, аналіз політичних процесів має спиратися на жорсткі принципи СМД (системо-мислєдіяльній) методології.

Головний її постулат вимагає починати розбір системи з її функціональних структур, а не з морфології (організованостей матеріалу чи людей), яка тимчасово заповнює місця в цих структурах.

Коли ми аналізуємо Офіс президента, ми маємо бачити не конкретні прізвища, а функціональні порожнечі або, навпаки, гіпертрофовані вузли діяльності, які підім'яли під себе інші елементи державного механізму.

Сьогодні ця структура перетворилася з координаційного органу на фактичний і єдиний центр концентрації влади.

Така трансформація несе три ключові загрози:

- (1) - Нівелювання ролі формальних інституцій: уряд, парламент та системи незалежного контролю стрімко втрачають свою суб'єктність, оскільки їхні функціональні завдання перехоплені іншим суб'єктом.
- (2) - Диктатура «доступу до тіла»: замість прозорих технологічних процедур головним політичним капіталом стає особистий доступ до центру ухвалення рішень.
- (3) - Деградація сприйняття: суспільство починає оцінювати державну політику не через ефективність інститутів, а крізь медійні образи морфології — окремих лідерів.

Саме тут народжується небезпечний феномен політичної сакралізації.

Одних посадовців медіапростір тиражує як «ефективних менеджерів», інших — як «таємничих стратегів», що нібито володіють сакральним знанням.

У воєнний час така психологія зрозуміла: підсвідомо суспільство шукає провідників і тотального контролю.

Проте **для республіки це шлях у прірву.**

Демократія тримається на аксіомі: будь-яка влада має бути відкритою до критики, перевірок та цивільного контролю.

Коли навколо чиновника створюється ореол недоторканності, державні інститути неминуче поступаються місцем культу особистості.

2. Неформальні канали vs Державне управління

Для країни, що веде війну на виживання, критично важливими є прозорі безпекові процедури, чіткий кадровий відбір та персональна відповідальність.

Коли ж рішення ухвалюються через «рукостискання», вузькі кола довіри або непрозорі радницькі контури, система починає деградувати.

— Держава перетворюється на закриту мережу персональних доступів, замість того, щоб працювати як відлагоджений механізм правил і законів.

Особливо небезпечно це в умовах протистояння з Росією.

Війна об'єктивно вимагає централізації, посилення спецслужб і закриття частини інформації.

Але саме тому країні потрібні додаткові, ще жорсткіші механізми контролю, а не їх повне згорання.

Інакше **авторитарна логіка воєнної вертикалі просто витіснить і знищить логіку республіки.**

3. Урок 2022 року, який ми досі не засвоїли

Українське суспільство досі не отримало чесної публічної розмови про події напередодні повномасштабного вторгнення.

— Чому масив інформації про загрозу від західних партнерів не був повною мірою конвертований у загальнонаціональну мобілізаційну підготовку?

Це питання не до конкретних прізвищ (морфології), це питання до принципу організації діяльності та взаємодії держави й громадянина.

Якщо критично важливі знання залишаються прерогативою «втаємничених», а громадяни сприймаються лише як об'єкт управління, а не як свідомий суб'єкт оборони — ми маємо справу зі структурною хворобою державності.

4. Між раціональним аналізом та теорією змови

Водночас важливо не впасти в іншу крайність — перетворення будь-якої закритості на теорію змови.

Здоровий політичний аналіз має оперувати фактами, інституційними тенденціями та системною логікою структур, а не психологічними домислами чи кухонними плітками щодо конкретних осіб. Інакше конструктивна критика влади швидко виродиться в атмосферу тотальної підозри, яка остаточно зруйнує простір для раціонального діалогу.

Тому головне питання сьогодення полягає не в тому, хто переможе у чергових апаратних інтригах на Банковій.

Головне питання — чи зможе Україна після років виснажливої війни повернутися до побудови держави, де:

- (1) - Функціональні інститути важливіші за персоналії (морфологію).
- (2) - Процедура важить більше, ніж особистий доступ.
- (3) - Закон сильніший за кулуарний вплив.
- (4) - Суспільство залишається суб'єктом політики, а не просто об'єктом для маніпуляцій.

Саме навколо цієї архітектури майбутнього має вестися дискусія.

Нам потрібна розмова не про чергового «рятівника», а про тип державності та структури управлінської діяльності, які ми гартуємо в огні цієї війни.

№ 2.029

Олександр Дубінський - народний депутат України · [Подписаться](#)

2 ч. · 🌐

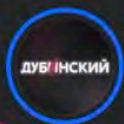
... X
2026-05-17

Почему европейцы молчат и про коррупцию Ермака, и про то, что всей этой коррупции не было бы без узурпации власти Зеленским?

Потому что их задача это ослабление РФ, а Зеленский лучший для этого менеджер. Получается, что все те, кто ослабляет его рейтинг, в том числе НАБУ/САП, а также украинские политзаключенные - для европейской партии войны - враги. Потому нет реакции на системные нарушения прав человека. Даже те, кто не желает воевать, для Европы в ее нынешнем виде - враги. То есть, украинский народ, который не хочет воевать - враг. И не воюющая Украина Европе не нужна.

№ 2.030

Могу попробовать спрогнозировать для вас дальнейшие шаги **анти-зеленской коалиции**, которая **уничтожила альтер-эго зеленского - Ермака**.

Для организации управления властью и депутатами, коалиции нужны **ручные мусора**, поэтому они будут стараться беречь **Татарова. Стефанчук**, как спикер, тоже ни рыба, ни мясо, - **управляем**, и может занимать кресло. А вот **Свириденко** - **тупая и не лояльная**, ее **будут менять** одновременно с ростом аппаратного веса **Буданова**.

Сносить будут и всех людей Ермака, дававших ему альтернативные рычаги контроля за правоохранительной и финансовой системой: **Кравченко, Пронин, Пышный**.

Для ослабления **зеленского** и усиления **Буданова** и **Арахамии** они должны уйти.

№ 2.031
